

கல்கி

KALKI 15-5-1977 75 ரூ

அன்றும் இன்றும் சிலருக்கு அதே இளந்தவிர் மோனி!

கனியான பியர்ஸ் சோப்பிலும் காத்திலும் உங்கள் மோனி மெருகை, மாணிக்கப் புகழ்போல் மீளும் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் ஒரு துறவன் கான சோப்-உத்பத்தி அனுபவம் உணர்த்தியிருக்கிறது. இந்த மென்மையான மோனிச் சோப்-தூய்மைக் கொழுந்து-கனகடாச நீங்கள் அருகில் பார்க்கக்கூடிய உணரத்த தூய்மை.

**பியர்ஸ் சருமக் களை ...
கன்னிப் பருவக் களை**

வானத்திடு விளக்கி!

“என்னிடம் நீ பத்து ரூபாய் வாங்கி
னுமா?”

“இல்லை இல்லை!”
“அப்படி சொன்னால் கொணியில் கத்
பூதங்களை ஏற்றுக்கொள். அதை அங்கீகரித்
காட்டு.”

“முடியாது!”
“சந்திரமாமாறு பண்ணு!”
“முடியாது!”
- பிராமத்திர மக்களுக்கு, “கோர்ட்” ஆண்ட
வன் சந்திரநாஸம் தான். கொடிய திருட
னும் அதன் மூலவியலில் பொய் சொன்ன
அஞ்சலகரன். தெய்வ நம்பிக்கையாள்தான்
தமது தாய்மை பிழைத்தது. பெண்ணை.
சிறிபு. தானையம் எல்லாமே பிழைத்தன.

“முத்தாணையைப் போட்டுத் தாண்டு”
என்பார்கள். “சாமிக்கு மூன்றாம் மகனாக
யாரித் திறந்துகொள்” என்பார்கள்; ஒரு
காலை இரண்டு துண்டாக வெட்டியப் போட்டு
“நீ கெஞ் காவீ ஆத்தா” என்பார்கள்.
அண்டியன் எழுதி வாங்கிக் கடன் கொடுத்த
வர்களை கட அது காவையதியாலும்போது
கொரிட்டுக்குப் போகாமல் கொணியில் கட்டித்
தொங்க விடுவார்கள்.

கடவுள் வரும் செயலாக. கடவுள்
தண்டிப்பான் என்பது நம்பிக்கை.

கிராமங்களில் ஒரு கதை உண்டு.
ஒரு சமயம் சீதேவியும் மூதேவியும் திரு
மாலிடம் போனார்களாம். “தங்கன் இரு
வரில் யார் அழகு?” என்று கேட்டார்களாம்.
மாறவன் இருவரையும் தடத்து போகச்
சொன்னாராம். இருவரும் கொஞ்ச தூரம்
போனதும் திரும்பி வரச் சொன்னாராம்.
மூதேவியைப் பார்த்து. “நீ வரும்போது
அழகாய் இருக்கிறாய்” என்றாராம்.
சீதேவியைப் பார்த்து. “நீ போகும்
போது அழகாய் இருக்கிறாய்” என்
னாராம்.

இத்தக தீர்ப்புக்கு அப்பிள் ஏது?
கடவுளின் தீர்ப்பு கணிசமானது.

75-ல் ஒரு ஸ்தலவையச்சர்
யீதும், அவர் மகன் யீதும்
விசாரணை. அந்த விசார
ணையை யார் ஏற்பாடு
செய்தார்களோ அவர்கள்
யீதும், அவர்கள் மகன் யீதும்
77-ல் அதே விசாரணை. அங்கே
யும் குற்றச்சாட்டு வந்ததான்;
இங்கேயும் குற்றச்சாட்டு வந்தது
தான்!

மேலே சொந்தவர்களில் ஒருவ
னுக்குக் குறைத்த கவி கிடைக்கும்;
ஒருவனுக்கு அதிகக் கவி கிடைக்கும்.
ஆனால் பாயத் துக்கோ அந்த அளவுக்கு
மட்டுமே கவி.

தாரதன் எய்த அம்பாள் தன் மகனைப்
பிசித்து காடிய ஒருவன். தாரதனுக்குக்
கொடுத்த சாபம்தான். “நீயும் உன் மகனைப்
பிசித்து காடுவாய்” என்பதும்? இரண்டா
விரும் வருஷங்கள்க்குப் பிறகும் இவ்வாசம்
ஏதிரோங்கித்திரே!

சித்தம் பொய் சொன்னாலும் வேதம்
பொய் சொல்வதில்லை. சித்தாத்தம் அவறக்
கடும்; வேதாத்தம் தவறாது.

வேதாத்தம் பரகராமர் காலத்திலும் ஒன்று
தான்; ஆதிசங்கரர் காலத்திலும் ஒன்றுதான்;
அத்தக மெனன் காலத்திலும் ஒன்றுதான்.

தமது குதாசனவர்கன் மா பெரும்
மேனதகன். தெய்வ நம்பிக்கையில் பிடு
சகம் தீவாய்க்கையாய் தீர்மானம் செய்
தார்கள்.

மனிதர்களில் எழுத்துக்களும், கருத்துக்
களும் தொற்றுப்போன இடத்தில் தெய்வ
தீவாயிம தீயம் போக எயிரிறது.

மேனர்க்கவாரணை தாம் விரட்டியது பாதி
தூரம்தான்; மீதி தூரம் அவனை விரட்டியது
தெய்வமே!

அன்று பாரதப் போரை மூன்றன்று நடத்
தது கண்ணன், தமது பாரதப் போரையும்
மறைத்து தின்று நடத்தினான்.

தேர்தல் கையப்பதும், கைக்காததும் ஒரு
வர் கையினை இருத்தியோது. அவர் தேர்
தலை நடத்தவானேன்! தோற்றும் போள்
ஒதுக்குவானேன்?

மனிதன் கெணியில் தின்று விடையாடுகிறான்;
தெய்வம் மறைத்து தின்று விடையாடுகிறது.
தெய்வத்தை நம்புகிறவன் தோற்றதும்
நெருங்கிடுன்; அம்பாநவன் நெருங்கதும்
தோற்றிடுன்.

சாதாரணப் பவுடர்களால் துவக்கும்பாது
மிகக்குகன் பின்பற்றிவிடும்.

மாசில்லாத பளபளப்பை வீசிட வைப்பது விம்.
கிதன் துவக்கும் சக்தி 50% அதிகம்.

துவக்கும்பதான வேறெந்தப்
பவுடரையும் விட மிக அதிக அளவு
கட்டிவிடும் அடக்கிவந்து விடும்.
ஆகவே தான், கடுமையான
துவக்கும் சக்தி போதி.
மிகக் குடியிலும் கறைகளையும்
அற்ப பொருளில் அகற்றுகிறது.
பொருள் கெடுகாது அதன்
பின்புத்தும்படி விடுவதில்லை.
மேலும், மிக மிக அளவான
பவுடரைத் திருப்பதால், கிறீஸ்
திறவாத மழைமழப்புகு உறுதி
நிறுவிறது. தெரிவிக்கத் தெரியாத
துவகை பவிசிடத் துவக்கும் விம்.

கித்தப் பிக்
வாங்கினால் கைக்கு
25% க்கும்
அதிகமான
விச்சமாதும்.

இதற்குரிய விவரம் இந்த பரணை கலாநிதி 600 கிராம் மற்றும் 1.1 கிலோ பைக்கிடுகளில் கிடைக்கிறது. உதாரண நுழைவதும் கிடைக்கிறது.

விவரங்கள்: V.51-201 TM

ராஜாஜி சிந்தனை

வேதங்கள் நமக்குப் பரம்பரை பரம் பரையாக வந்த சிறந்த சொத்து. நம் முடைய முயற்சிகள் அந்தச் சொத்தை வெகு ஜாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றி நம் மிடம் கொடுத்து விட்டு விடுவதில் மிகவும் கவனம். அது மிகவும் பரிசு. பாணது ஆனால் கிறிஸ்தவ மதம் அனை விதப் போக்களியை எல்லா அது எப் எறித்துவிட முடியாது. கஷ்டங்களுக்கிடையே வனவோ பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. படியோ பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. வேதங்களைக் கற்பதும் கொடுப்பதும் அந்தரங்க மிகவும் கஷ்டமான காரியம். உற்சாகம் இல்லாத விஷயம். அது மட்டுமல்ல; இதில் ம விபராதாரம் கொடுப்பதும் சிலர் கொண் டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு இடைஞ்சல்

கமதி

1977 மே 15
பெங்களூர்
வகவகரி 2

கஷ்டக்கு இடையே யாரேனும் இந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்து வருவதைக் கண்டால் நாம் பரம் சந்தோஷம் அடைய வேண்டும். விதவையை ஒருவர் கற்றுக் கொடுத்தால் அந்த மந்திரம் இருப்பி ஏற்படுகிறது. இந்த மந்திரம் நான் இந்த வேதத்தைச் சொல்வதில் வருகிறார்கள். வேதத்தைச் சரியாக இயைபுடன் பயில்கிறவர்கள் அதைப் பிறருக்கும் புகட்ட வேண்டும். அந்த அந்த இடத்தில் இருப்பவர்கள் தினமும் அதிகாரம் மிக் விதிகளில் அரை மணி நேரம் வேத கொள்கை சொல்கிறார்கள் அந்த அந்த இடத்தில் சாதிதிரும் கத்திரும் நினை கேட்கும் பொருளும்.

"கமதி"யின் வெளிவர்தல் காலகாலம் கவன பெறக்கூடிய விஷயம் உற்சாகம் பெறக்கூடிய காலகாலம்

கமதி சந்தா

	ஒரு வருடம்	அறு வருடம்
இந்தியா	ரூ. 25.00	ரூ. 150.00
இங்கிலாந்து	ரூ. 35.00	ரூ. 210.00
(இங்கிலாந்து நாணயம் மட்டும்)		
கொள்வனவு	ரூ. 40.00	ரூ. 240.00

Logo a phrase-in gold.

The development of trade in the Vijayanagaram period (1580-1610 A.D.) led to the use of symbols on gold coins as commercial emblems of the period. Symbols have always been used to overcome communication barriers, in all languages and on different materials such as stone, clay, wood, metal, palm leaf and last but not least paper. Paper now, has innumerable qualities and is multipurpose.

Paper—The Universal Language

ANDHRA PRADESH PAPER

For printing, packaging, writing.

Regd. Office & Mills: Rajahmundry (AP) Branch Office: Shriwas House, Shriwas Marg, Hyderabad Office: 1-10-233A, Ashok Nagar, Hyderabad-500 020

ஒழுங்கான அரசியல்

க. சத்தானம்

இந்தா கட்சி அமைந்துவிட்ட பிறகு இந்திய அரசியல் இப்போதுள்ளதைவிட ஒழுங்காக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம். இரண்டு சக்தி வாய்ந்த, ஏறக் குறைவாகப் பட்டினம் உள்ள கட்சிகள் இருப்பது அரசியல் போக்கங்களையும், விகிதாசங்களையும் ஓரளவு விதிப்படுத்தும் என்பது நிச்சயம். ஆனால் அரசியல் குறையில் பழக்க வழக்கங்கள், சம்பிரதாயங்கள் ஆகியவை உறுதியாக இல்லாத இத்தியானில், அரசியல், சரியான பாதையில் நடங்கலின்றிச் செல்லச் சில சட்ட திட்டங்களையும் நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

மக்கள் குறிப்பிட்ட அரசியல் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதைப்போ அல்லது அரசியல் கட்சியில் அங்கம் வகிப்பதைப்போ கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதில்லை. ஆனால் கட்சிகளைத் தொற்று விப்பதில், இயக்குவதில், அவை அங்கத்தினர் பட்டியலையும், கணக்கு வழக்குகளையும் வைத்துக் கொள்வதில், மேற்கு ஜெர்மனியில் உள்ளது போன்ற சில சட்டங்களை நாம் இயற்றுவது நல்லது.

கனம், ஒவ்வொரு கிளையிலும் குறைந்த பட்சம் ஆயிரம் அங்கத்தினர்களும் இருக்க வேண்டும். இந்தியா போன்ற பெரிய தேசத்தில் ஓர் அகில இந்தியக் கட்சிக்கும் பத்தாயிரம் அங்கத்தினர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது அகிலமல்ல. கட்சியில் ஒருவர் அங்கத்தினராவதற்குச் சில சம்பிரதாயங்கள் ஏற்படுத்துவது நாம். சந்தா செலுத்தியவர்களாகவும் குறைந்த பட்ச வயதுடையவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அரசியல் கட்சியில் ஒருவர் சேர்ந்த பிறகு அவர் ராஜிநாமாச் செய்வதெனில் ஒரு மாத முன்னரில் பத்திர வேண்டும். ஒரே சமயத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அரசியல் கட்சியில் ஒருவர் அங்கத்தினராக அனுமதிக்கக் கூடாது. நாடாளுமன்றம் அல்லது மாநில சட்டமன்றத்துக்கு ஒருவரைக் கட்சி வேட்பாளராக நிற்க அனுமதிக்கு முன்னர், அவர் அக்கட்சியில் குறைந்த பட்சம் மூன்று மாதம் அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறாரா என்று பார்க்க வேண்டும். இப்படிச் செய்கால் ஒரு வேட்பாளர்

கல்வி

மார்ச் 36
திகதி 48

கல்வித் துறையின் பிழை - எங்கள்
நாளைக்குமேற்போகும் - மார்ச்சு 36

இன்றுள்ள நிலையில் யாரேனும் மூன்று பேர் மாநில சிற்றுவட்டத்து அமர்ந்த நிலையில் ஓர் அரசியல் கட்சியைத் தொற்றுவித்து விடலாம். சில நாட்கள் கழித்து அந்த அரசியல் கட்சியை அந்த முறையில் களைத்தும் விடலாம். அரசியல் கட்சிகளை ஆய்ந்த சிந்தனைக்கும், கலந்தாலோசித்தலுக்கும் பிறகுதான் தொற்றுவிக்க வேண்டும். எனவே, ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் குறைந்த பட்ச அங்கத்தினர்கள் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்படுதலும், அக்கட்சி பதிவு செய்யப்படுதலும் அத்தியாவசியம். இத்தியானில் மாநிலக் கட்சிகள் என்றும் அகில இந்தியக் கட்சிகள் என்றும் இரு விதம் உண்டு. மாநிலக் கட்சிக்குக் குறைந்த பட்சம் பத்துக் கிளைகள், ஒவ்வொரு கிளைக்கும் நூறு அங்கத்தினர்கள், ஆக மொத்தம் குறைந்த பட்சம் ஆயிரம் அங்கத்தினர்கள் இருப்பது அவசியம். அகில இந்தியக் கட்சிக்குப் பத்து மாநிலக் கிளை

பாளர் தேர்தலுக்கு நிற்பதை ஏகம் விடுவது போன்ற இன்றைய நிலைக்கு முடிவு கட்டலாம்.

கட்சியில் கிளைகள் எப்படி அமைவ வேண்டும், பொதுக் குழு, செயற்குழு ஆகியவற்றின் தன்மை என்ன என்பன பற்றியும் சட்டம் கூற வேண்டும்.

சட்டத்தின் மிக முக்கியமான அம்சம் பணம் செலவிட்பது, சரியான கணக்கு வழக்கு வைத்துக் கொள்வது ஆகியவை பற்றியது. விசேஷ அங்கீகாரம் பெற்றவர்கள்தான் கட்சியில் சார்பில் பணம் செலவிட அனுமதிக்கப்படலாம். கட்சியின் பெயரால் ரகீது தர வேண்டும்; செலவிடக்கப்பட்ட எல்லாத் தொகையை ஏன் கட்சியின் சட்ட திட்டப்படி, பாங்கில் செலவிடக்க வேண்டும். சென்ற தேர்தலின்போது பல்வேறு கட்சிகள் சார்பிலும் தனி துபர்கள் சார்பிலும் பணம் செலவிடப்பட்டது பற்றிய உண்மை விவரங்களை மட்டும் செலவிடக் குடிமுறையாகும். அது தொழில் வர்த்தகக்

துறையினரின் பணிகளையும் எப்படியென்காம் பாய்ப்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டன என்பதை அறியுதுத்தும். பல ரகப்பட்ட மனிதர்கள் பணம் சேகரித்தார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் அத்தர் மணம் கண்களில் சேர்க்கப்பட்டது. இவ்வு பண சந்தர்ப்பங்களில் பணம் சேகரித்தவர் தாமத அகற் அழகித் கொண்டு விட்டார். சில சாமர்த்தியமான மோட்டானர்கள் தெரிதலையோடு தங்குக்கும் கொண் குடும்பத்துக்கும் ஒரு கணினான கொணகமைய் சேகரித்துக் கொண்டுக்குதாக்க ணாலும் விவரப்பதற்கில்லை. இம் மாதிக் கறுப்புப் பணத்தைக் கட்டுகாமலுந்திச் சேகரிப்பதே இத்தியளவில் ஒரு சமயத்துத் தாமத காரணம். இதற்கு என்னவு சிகிரிம் முடிவு கட்டுகிறோமோ, அவ்வவதுக்குத் சேகரித்தமாவ அரபியை அணுகும். மணம் சேகரிப்பது கனி துயரனுக்காலிலும் சரி, கட்டுகளுக்காலிலும் சரி, சரியைக் கணக்கு வணக்கப் பட்டுவரும்.

இந்தக் கையாடல் ஒரு சட்டத்தை "இந்தியா
வின் ஒழுங்குபாடு அரங்கில் காண்பதற்கு சட்
பா" என்று அழைக்கிறது. இச்சட்ட
கையாடல் செயல்பாடு மற்றொரு முக்கியமான
அம்சம் கட்சி மூலத்துடன் பற்றிவருகிறது. ஒருவர்
கட்சியிலிருந்து விலகி மூலத்தை குறிப்பிட்ட
கால அளவு முன்னிதிப்படி தரவேண்டும்
என்று ஏற்கையே கூறினோம். அவர் தாடாது
மற்றவருக்கோ மாநிலச் சட்டசபைக்கோ
அல்லது நகரசபை போன்றவருக்கோ
கட்சி சார்ந்த தேர்தலுக்கோ பங்குதராமல்
அவர் கட்சியிலிருந்து விலகும்போது தனது
தாடாது மற்ற அல்லது மாநில சட்ட மன்ற
உறுப்பினர் பதவியையும் துறந்துவிட்டு வேண்
டும், கட்சிச் சொந்தா கட்சிசெயல்பாடு
வெவ்வேறு அச்சத்தினாலும் கோட்பாடுகள்

மேலும் எடுத்து சட்டப்படித்துவது சாத்தியமில்லாது போகலாம். ஆனால் கட்சித் தொண்டைக்கு விநோதமாகப் போய் என்னிலும் அவர் கட்சியிலிருந்தும் சட்டப்படிப்பிற்குத் தயார் ராஜிதானம் செய்து விட்டேன். சில காலம் பொறுத்து அவர் மீண்டும் கலெக்டர் க. துர்யோதனமோ அல்லது வேறு கட்சி உறுப்பினராகவோ சட்டப்படித்துத் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு மூன்று அல்லது நான்கு வரிகளைக் கட்சியை எதிர்த்துப் போகலாம்.

மேலே விவரிக்கப்பட்டிருந்த அமைப்புகள் அடிப்படையானவை ஒழுக்கமான அரசியலுக்கு இன்றியமையாதவை. அப்படியிருக்க, இந்திய அரசியலாளிகளிடம் இந்நோக்கங்கள் இன்றை ஏற்று ஆளம் படுத்திக் கொள்ள ஏன் இதே விவகாரம் நடந்தது. சங்கடம் என்னவென்றுக் இப்போது நினைவும் முற்பாளரால் நினைவும் தடைக்குக் கிடக்கக் கூடிய வாய்ப்பு என்பே ஏன்வொரு அரசியல் கட்சியும் நினைக்கிறது. சொல்பாள் - வேரக் ஆயத்தம்சேரது இருமுறை தாடாணுமென்றதிக் கொண்டு வரப்பட்டிரு, சட்டமாதாமேலேயே வரவந்தவாக அனுமதிக்கப்பட்டது. வஞ்சகமுடன் ஒழித்துக் கட்ட வேர்க்பாள். வேர்க் ஆயத்தம் போன்ற ஏதேனும் ஒரு கட்சியும் அரசியல் கட்சிகள் ஒழுங்காக இயங்கக் இக்கட்டுறையில் விவசிக்கப்பட்டது போன்ற ஒரு சட்டமும் அவசரமாகவும் அவசியமாகவும் இயற்றப்பட வேண்டும். இப்போது சட்டமியதிகளைக் சேகரித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸ்தான சட்டசபைக்குத் தேசப்பற்றும் தீர்க்கதரிசனமும் இருக்கும் என்னும் நற்காலிக வாய்ப்புக் கருதுகிறது. இந்திய அரசியல் துறையினமர்கள், இயதலாக இயங்க மேற்கொள்ள இது யோசனைகளையும் சட்டமாதாமுல் என்னும் எதிர்பார்ப்போம்.

ராஜாஜி கருத்தரங்கு

1920ம் ஆண்டு முதல் 1994-ல் வரையிலான 1973-ம் ஆண்டில் வரையிலான ஆண்டுகளில் இவ் தொகுதியில் வாழ்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை. இவ் தொகுதியில் 1973-ம் ஆண்டில் வாழ்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 1,40,000 ஆக இருந்தது. இவ் தொகுதியில் 1973-ம் ஆண்டில் வாழ்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 1,40,000 ஆக இருந்தது. இவ் தொகுதியில் 1973-ம் ஆண்டில் வாழ்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 1,40,000 ஆக இருந்தது.

ராஜாஜி இந்த ஆற்றலையும் இந்தியா
வின் தலைமுத்த மனிதர்களுள் ஒருவர் என்
பதில் ஐயமில்லை. இந்தியாவின் மட்டுமல்ல
இவ்வுலகத்திலேயே உலகத் புருஷர் என்று
கூடச் சொல்வார்கள். சூடு, மகாத்மா என்று
கூறத்திலி உலகில் உயர்ந்த நிலையை அடைத்
திருந்தார் என்பது உண்மை. ஐயாறுக்காரம்
நெருங்கும். சந்திரர் பட்டேனும் மிகச் சந்தி
வாய்ந்த அரசியல்வாதிகளாக இருக்கலாம்.
என்னாலும், புத்தி ஆட்பம், தோர்மை, பிற
ருக்குப் புரிவாணக்கும் திறம், அறிவாற்றம்
ஆகியவற்றில் ராஜாஜி திகழ்ந்தார்.
அன்றுமே மூலக் குறிக்கோள் நிலையம்.
எத்தக் காரணம் கொண்டும் அவர் நிலை
மற்ற காரியங்களுக்கு இடம் தரமாட்டார்.
நீதிக்கு அஞ்சுதபடி தோர்மை. அவர் காட்டி
மிகுந்தும் எத்தக் தகுந்ததிலும் தம் க

தேவையக்காய் பண்ணி பெற்றுக்கொண்ட தின்பை, தேவதூதரம் வாய்ந்த ஒழுக்க சிலர், கத்திரித் தட்டித் தொடும்பியபோது, "இத்தத் தன்னா வயதில் தீவகம் ஒரு புதிய கட்சி வலத் தொடும்பி மூப்படுவானே?" என்று புகழும் அடியவர்க் கோட்டனர், ராஜாஜி அலாங்கர் வாய் பேசுவதையும் பொருப்படுத்த வில்லை, 'காமம் உங்களுக்கு என் கருத்தையி, சில வகையில்' என்றார்.

அவர் கத்திரிக் கட்டுசெய்த தொடர்வியத் தன் மனதின் ஓர் இயக்கமாகக் கருவார், ஐனத்திக் கட்டுசெய்த கத்திரிக் அதன் இன்னொரு வேற்றிக்கு அந்நியவாரமாகவும் அமைந்துள்ளது. அவர் எதற்குக் காலத்திலும் போய், திக்காட்டம் ஆவியவற்றினோடு ஒத்துப்போவதில்லை. அவர் எந்தெந்த சமய சத்திர்ப்பாசாதத்துக்கும் ஐனத் தீவிரநிலை, மக்கள் தங்களை மனச்சொல்செய்து, உண்மையோடு நடக்கும் மனப்பான்மையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று வீழும்பிழை. அந்த இத்தெய்வமும், நோக்கங்களையும் பரம்ப வேண்டியது ராஜாஜி கருத்தாங்கியையும் மக்கியவரான பண்பாடும்.

ஆடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மேற்கு

மாங்கனியம் மனநலம் விருமும் உலகு சாநன கீம்.

லக்மே வேனிவிங் க்ரீம்

பாத நாடெவதும் அரகு
தகவலுக்கு ஆதாய் புது
மகரப் பொலிவுக்கு உதவிபுடைய
லக்மே வேனிவிங் க்ரீம்.
நுலோகம் திகழவும் திவல்பாக.
மேக்கப்படுத்த அதி உணர்வுதான்
ஆதாயப் பூக்க!

லக்மே

லக்மே லவெண்டர் டால்க் "சுகம், நஞ்சும் இல்லாத"

கொழுதி உறவாழும்
அசம் நிரோதக
லவெண்டர் பூக்களின்
மனம், தெருள
விட்ட கவசம், பூணக்தம்
புதுமலர்ச்சி, நாள்-
முழுதும் உகவருகவே.

ଓଡ଼ିଆ କବିତା ସମ୍ପାଦନା

என்பதால் 'டாக்டரிடயி:தந்தி' தான்

உயர்நீதிமன்றம்

இருள் சூழலில்,

சிறு பஞ்சு கோட்டம், கி.நெ.ர.ம., கரீமம்.

ജി. D.B. സ്റ്റാൻഡിംഗ്.

কম্পিউটার-সিস্টেম (১) কলকাতা

பேரண்டிப் பழவுணிகையாள்
- பிங்கட்பிண்டன் -

அ. சா. எ. க. இ. க. கீ. க. உ. சி. யு. பி. க. என் -
பி. எ. எ. க. க. - பி. க. என் -

ஆகவே, மக்கள் அனைவரும்

சுதந்திரப் போராட்டம்

சென்னை நகராட்சி

உங்களின்

இனிமையான

ருசிக்கு "டாலர் பிஸ்கட்டுகள்"

டாலர்:புட் கார்ப்பரேஷன்.

உத்தியோக-தொழில், 8000068.

“சூறுகால்”

ஸ்தோத்திரம் [19]

கைத்தரு நீகாஞ்சிகாமகோழ
தந்திராசாரிய சுவாமிகள்

“67” அடங்காப் பிழாரித்தனத்தையு
மொக்கு, மண்ணை அடக்கு, எரிசை சுடாமாண
காவல் தீவா நோக்கி ஓடுகிற என் இத்திரி
வாங்கிக் கட்டிப் போடு” என்று இதுவரை
ஒரு பத்திர தன்னளவில் பிரார்த்தித்துக்
கொள்ள வேண்டியதை மொகலம் சொல்லுநி
யி ஆசாரியான், ஒருத்தரையுக் காளிமை
வந்து, மண்ணை இத்திரியுறம் வசமாகிவிட்ட
தென்றும், அப்பும் தன்னளவில் வேறொரு
துமே வேண்டாம்.

ஆனால் ஆசாரியான் இப்படித் தன்னளவில்
மொகத்தையுக் காவல் தீவா நோக்கி ஓடுகிற
என் இத்திரி வாங்கிக் கட்டிப் போடு” என்று
இதுவரை ஒரு பத்திர தன்னளவில் பிரார்த்தித்துக்
கொண்டிருக்கிறான். மொகலம் சொல்லுநி
யி ஆசாரியான், ஒருத்தரையுக் காளிமை
வந்து, மண்ணை இத்திரியுறம் வசமாகிவிட்ட
தென்றும், அப்பும் தன்னளவில் வேறொரு
துமே வேண்டாம்.

கிறந்திரி ஒரு துண்டி விரைநம் மாநிரி மகாத்
துக்கொண்டு, பரம கருணையுடன், நமக்காக
இன் வாயியேயே அதுக்காமல் அகிக்காமல்
முன்று தப. கல இத்தத் தேசம் முழுவதையும்
கதிரிச் சுற்றாரம் செய்தவர் நம் ஆசாரியான்.
தாய் வந்தா காலமும் இன்று கொண்டிருந்த
பரம ஞான நிலையேயே ஆத்மா ராமநாத
அவர் பாட்டுக்கு உட்கார்த்து கொண்டிருக்க
லாம். ஆனால் அவர் அப்படிச் செய்யாமல்
கண்ணுக்குச் சுண்டி விரைநம், இத்திரி பாஷ்
யம் எழுதினார், கத்தோத்திரம் எழுதினார்,
என விரைநம் போல் வாதம் பண்ணினார்,
கேத்திரம், கேத்திரமாமல் சொல் முர்த்திப்
பிரதிஷ்டை, எத்திரம் பிரதிஷ்டை என்றிப்
படிப் பண்ணினார் என்றும் இத்திரிக்கும்
காரணம் அவருடைய அபாப கருணைகள்.

அதற்குள்ளே இந்த எப்படி ஸ்தோத்
திரத்தில் மீ மஹா விஷ்ணுவின் பிரார்த்த
னை பண்ணும்போதும், அவியம் அபதய,
தமய மன், சமய விஷய மருக தருளும்
என்பதற்கு ஒரு பத்திர, தன் நிறைவுக்கான
கைவந்தையுக் வேண்டிக் கொள்வதோடு
நிறத்தாமல், இதைத் தொடர்ந்தது.

புது தயாவி விவாதம்

என்பினார், இங்கே “புதம்” என்றும் “பிராணி
வர்க்கம்”, “உயிர்க்குலம்”, “உயிர்க்குலம்”
முழுவதிலும் என் அன்பை, அருளை,
தயையை விவதாரமாக ஆக்கு அப்பா”
என்று பிரார்த்தனை பண்ணுகிறார்.

எத்தனை ஞானம் வந்தாலும் போதாது.
இதுதவறத்தில் தயையை ரொப்பிக்கொண்டு
எம்மது ஜீவராசிகளுக்கும் நல்வது பண்ணிக்
கொண்டே இருக்க வேண்டும். “சங்கரா”
என்றாலே “தல்வது பண்ணுகிறான்” என்று

[1932ம் வருஷத்திலிருந்து பெரியபுரம் வழங்கிய
உரைகள், திருவாங்கல், கட்டுரைகளிலிருந்து தொகுத்தது]

தாய் அர்த்தம் (Root meaning). எம்-
தாய்: கரர் - செய்வதவர்.

பின்னாலான பற்றி கைகளுக்கும் தெரி
கிற 'கல்யாணத்தரம்' கலோகம் மாதிரி, ஒவ்
வொரு கல்யாணி பற்றியும் ஏராளமான கலோ
கம் இருந்தாலும் ஏதாவது ஒன்று சொம்பப்
பிரஸித்தமாக இருக்கும். பூதி ராமன் என்றால்
"ஆபதாம் அபஹந்தாரம்" எல்லோருக்கும்
தெரிந்திருக்கும். ஹரஸ்வதி என்றால் 'கா குத்
தேதது' அநேகமாகப் பரிபெயருக்குத் தெரியும்.
விஷ்ணுவிற்கு "சாத்தாசாரம் புஷ்ப வானம்"
கலோகம். இதே மாதிரி நம் ஆசாரியாளைப்
பற்றி சொல்பவ் பிரஸித்தமாக இருக்கிற
கலோகம்.

ஒரு கைநதி புராணமும் தூணம் கருணைம
நாயகி மகாத்மாத கங்கம் சொக கங்கம்

இப்பே முதலில் அவர் வேதம் (சுருதி).
சாந்திரம் (சுமீருதி), புராணம் எல்லாவற்
தற்கும் உகரணிடமான (ஆவலம்) மஹா
பெரிய அறிவாளர் என்று சொல்லியிட்டு,
அப்போம் "கருணைமம்", அவர் கருணையே
கருகொண்ட ஒரு கோவிலு என்றும் சொல்லி
யிருக்கிறது. முடிக்கிறபோதும், அவர் சபி
கரர், சொகத்துக்கெல்லாம் எம்-கரர், நம்
கைநதி செய்வார் என்று சொல்லி யிருக்
கிறது.

ஆம் ஆசாரியாள் ஜாஸத்திலும் கருத்திரம்.
கருணையிலும் கருத்திரம். அதனால்தான்
கருகும் பிரார்த்தனை பண்ணச் சொல்லிக்
கொடுக்கும்போது ஆதமாயிருத்தியோடு
இருக்காமல், பூதி தவணையும் வெண்டிக்
கொண்டு கொடுக்கிறார்.

இப்பே "பூதி தவணையின்தாரப்படுத்து"
என்று மஹாவிஷ்ணுவிடம் வெண்டிக்கொண்
டவர். "செ அபராத க்ஷமாபன க்தொத்
திரம்" என்பதில் பரமேஸ்வரனைப் பிரார்த
திக்ரும்போது.

காலிலும் நிதாநகம் காலுதவம்,
கம் பவபித" ஒவ் கருகாந்திரேஷு

என்கிறார். (பெணரோகத்திலும் என்று ஆரம்
பிக்கும்) அந்த கலோகத்தில் 'எனக்கு இன்
னின்ன நம்மதுகல் வெண்டும்' என்று சொல்
காமல், 'என்னிடம் இன்னின்ன கெட்டதுகல்
சொராமிருக்க வெண்டும்' என்று பலவந்தைச்
சொல்லிக் கொண்டே போகிறார். அந்த
கர்சுவேதான். "எனக்குப் பிராணிகளிடம்
தீதவை (தனாலின்மை) ஐயம் ஐயமத்
திலும் ஏதாவதாய் இருக்கட்டும்" என்கிறார்.
எந்தோர் ஐந்திலான கர்சுவனிடத்தில்
தனாலின்மையை தாய் செய்யப்படி 'தென
யும்' ஆக வெண்டிக் கொண்டவர், இப்பே
ஆகத் பரிபாஷை ஐந்திலான மஹாவிஷ்ணு
விடம் 'பாலேயும்' ஆக.

பூதி தவண கிந்தாரம்

என்று பிரார்த்தனை பண்ணுகிறார்.

சரி, இன்னும் என்ன பிரார்த்தனை பண்ண
வெண்டும்?

தாய் கைநதி கைநதி:

(தொடரும்)

மாயாபாஸ்
என்குமர்

பன்
நீஸவ

தொடர்கதை
கஸ்கி
அடுத்த இதழில்
ஆரம்பமாகிறது

(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10)

மும் மகம் எங்கள் மோகம்

ஒட்டிநின்ற நாம் இருவர்...

உறுவுக்கொரு கடல், ஒன்றுபட்ட உணர்வு.
கட்டிக் கார் அவர் நெஞ்சம் கலவாழம்,
சட்டையோ கடல் நீலம்... அதற்கு
ஒட்டி இசைந்திடுதே என் உயிர்;
தொட்ட ஊனக்குத்தி அலைக்கரங்கள்.

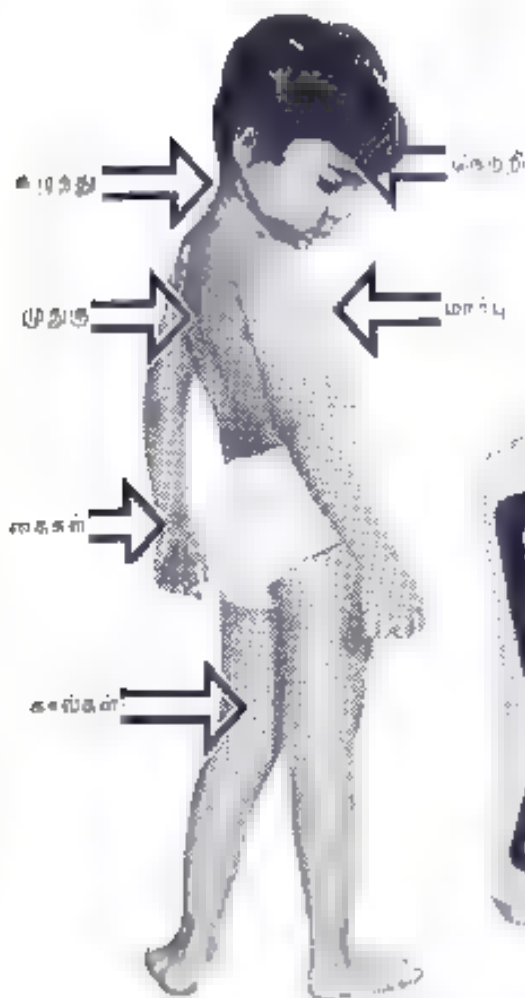

என்றும் உங்கள் குழை... திறந்தவெள்ளை வந்தனம்.

மயத்வால் துணைவகைகவர்:

குடிசை • ஒப்பந்த • இலாபம்
• கிடைக்க • மெட்டிரியல் • ஒப்ப

உங்கள் குழந்தையை இந்தக் கோடையில் வேர்க்குரு எங்கு தாக்கும்?

[illegible][illegible]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கருத்துரை
மேலே குறிப்பிட்ட
கி.வ. கருத்துரை.

ஜான்ஸன்ஸ்⁴⁹
ப்ரிக்லி ஹீட் பவுடர் மட்டுமே உடல்
எரிச்சலை நிறுத்துகிறது, அரிப்பிலிருந்து
நிவாரணமளிக்கிறது உடனடியாக.

Johnson & Johnson

* 1997-1998

724.11574 184

எனக்கு விடப்படும் தென்றல், அது ஏதோ ஒரு விட்ட குதிரை, தொடர் குதிரைதான்!"

இப்படி அவர் கூறிக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு சிறுமி ஓடி வந்தாள். "வீட்டி கொள்!" என்று கூறி அப்படியே வாரித் தூக்கிக் கொண்டாள். மேய்க்காய்களாகச் சூக்காந்தின் செவ்வக் குழந்தை; செவ்வப் பெயரும் விட்டி!"

"எனக்கு குழந்தைகள் என்றும் ரொம்பப் பிடிக்கும்!" என்றவாளுக்குத் தம் பெய்க்கைவின் திறைவு வந்து விடுகிறது. "எனக்கு ராஜிகா, கொபிகா என்று இரண்டு பெய்க்கைகள் அவர்களுக்குத் தமிழ் குழந்தைத் தெரியும். என்னோடு தமிழில் பெயர் என்னத் தீர்மானம் செய்து விடுவார்களா!" என்றோர் முகத்திலே பெருமை புகை.

"அப்படியா" என்பது?"

"எனக்கு ஒரே மகன். ரண்டு என்று பெயர் அல்லது என்னும்! நான் வழக்கறிஞர். டைரக்டரி மன்றத்தில் தொழிலாத் தந்தான். கலியாணன் ஆண்பின் தம் கணவர் டைரக்டர் என். எம். ராஜோடு கொய்யாத்தாருக்கு வந்து விட்டான். கரும்புச் சாகுபடித் துறையில் டைரக்டராகப் பத்து ஆண்டுகள் அவர் கொய்யாத்தாருவையே இருத்திக் கிறார். அப்பொழுது நேரத்த குழந்தைகள், தமிழ்த் தாயின் குழந்தைகளாகத் தாழ்ந்த பெய்க்கைகள், அவர்கள் பேசும் மொழி புரிகா விட்டாது என்பனக்குப் பெருமை பிடிபடாது."

"பட்டவா" என்று எப்படிப் பெயர் வந்தது?"

"பட்டா" என்ற சொல் தமிழர்களுக்குப் புதிதில்லை. பட்டா போன்ற பிராமக் கணக்கு வழக்களை வைத்துக் கொண்டு வரிகள் பட்டவாரி எனப்படுவர். அதாவது பிராமக் கணக்கு.

ஸ்ரீ பட்டவாரியின் முன்னோர்கள் ஒரு காலத்தில் வடக்கேயிருந்து போர்ப் படை வீட்டுரோடு கணக்குப் பிள்ளைகளாக் குரு

ராத்ருக்கு வந்திருக்கிறார்கள். வந்தவர்கள் குறுராத்ருவையே தந்தியும் விட்டார்கள். குறுராத்ரு மரணம் போட்டி அவரது பெயர் பிரபுதான் பாலுபாய் பட்டவாரி என்று விரித்திருக்கிறது.

ஸ்ரீ பட்டவாரியின் தந்தை ஸ்ரீமதி எவ்விதா காலத்தும் நேரத்த சமூக சேவதி.

"எந்தக் காலத்திலும் நேரத்தம் ஒன்று என்பதற்கு வாரி - ராஜிகாவரம் போன்ற காலங்கள் நினைவாட்டி யிருக்கின்றன. சங்கரா - ராமராமுது போன்றவர்கள் இந்த ஒருமைப் பாட்டின் மேலும் வளர்த்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டிற்கு ஒரு மொழி தேவைப்படவில்லை. அடுத்த ஒன்றுமையே வழி வகுத்திருக்கிறது." என்றார். "வங்களுக்கு வித்தி தெரியுமா?" என்று கேட்டார்.

"என்னோடு வந்திருக்கும் புளகப்படை நிபுணர் 'நத்தா'வுக்கும் வித்தி தெரியும்!" என்றோன்.

"பெயர்" என்றவர், "அரசியல்" கலக் காமம் இருந்தால் மொழிகள் கூட ஒன்று பட்டு விடும் போலிருக்கிறதே!" என்றார். அதே நேரமோடு, "தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு அப்படிப் பணியாத்ருவே நான் ஒரு தொண்டனாக வந்திருக்கிறேன். நான் காத்தியழகனின் நிர்மாணத் திட்டங்களைத் தமிழ் நாட்டில் வெவிரா. விட்டு, நாடு முழுவதற்கும் தமிழ் நாடு வழிகாட்டியாக அமைவ வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். நானும் மனிதன். என்னை அறிவாமல் தவறுகள் நேர்த்துவிட வாம். அதனால் வகவகை படைத்த துண்ட என். என்னை விழிப்போடு வைத்து, ஏழை-ஏளிய மக்களுக்கு நல்லபடி பரிசீலாற்றத் துண்ட. வேண்டும். அதற்காகக் கத்தியையும் புத்தியையும் அளிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன். எவ்வின் வரவியாகத் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு என் இடமும் வைத்த இனியவாழ்த்துக்கள்!" என்று கைகப்பி துர்

மக்கள் விரும்பும் உள்வரும் - நேரத்தம்

கவனம் செலுத்தும்!

அவற்றை வரவாறுங்கள்!

○ நீ காலமான பிறகு உங்கள் உயினை உதர்த்தி விடாமல் இருக்க வேண்டுமானால் படிப்பதற்குரிய பண்புள்ள விஷயங்களை எழுதும் அல்லது படித்து வந்திருக்கிற பண்புள்ள வரவர்களைச் சேர்.

- பெருமான் பிழைக்கலின்

○ கவனத்தில் என்வது உண்மையில் உதவத்திற்குரிய எதி இன்னவற்றை அதுபுறமான சாதனை - பிற காரி பற்றி உண்மையில் - பிச்சி குடவன்

○ நன்றாக எழுதப்பட்ட வரவர்தம் என்வது நன்றாக நடத்தப்படும் வாழ்க்கை எவ்வளவு அறிதோ அது வளவு அறிதானது. - தாய்க் காவியல்

○ உன் அனுபவத்தில்தான் உன்னை காலம் தாழ்வு மனம்மன்கலம் கொள்ளச் சென் முடியுமா.

- கவிஞர் குமரவேல்

○ வாழ்க்கை வரவாறுகள் ஒரு பரிசீலனின் அல்லது பித்தாசன்களையே. கவிதையைப் பற்றினை வாழ்க்கை வரவாறு எழுதவது என்வது நடக்காத காரணம்.

- மர்தி இவெய்ரி

○ நான்மீப் பற்றி அராதாணவான விஷயம் துள்ளுது கூறு வேண்டியிருப்பதாக நம்பாத மனிதன் உலகில் கிடையாது. - காலுவினல் துள்ளுகள்

○ நீ எனக்கு கவனிதக்கல் எழும் அனுபவம் வைக்க வில்லை; எனக்கு அனை தேவைபும் குவின. நான் பிரேர்த்துக் கொடுத்தவியின் புத்தகங்கள் அனைதாயி.

- காரணம் மாயம்

தாரி: அமெரிக்கை கலய

பாரதச் சீபன் கனாஷி

அத்தியாயம் 19

பொன்னனின் சிந்தனைகள்

பொன்னன் பராத்தபுரத்தில் விதியில் போய்க் கொண்டிருந்தபோது, எதிரில் இராஜ பரிவாரங்கள் வந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டு ஏதுமில்லின்றுன். பல்லக்கில் அமர்ந்திருந்த சூத்தரர் தேவியைத் தீவர்த்தி வெளிச்சத்தில் பார்த்தான். இதற்கு முன் அவன் மனத்தில் என்றும் தோன்றாத பக்தியும் மரியாதையும் அவனிடம் அவனுக்கு உண்டாயிற்று. தெய்விக செளந்தரியம் பொருத்திய இந்தத் தேவியின் உள்ளமும் தெய்வத் தன்மை கொண்டதாக எல்லவா இருக்கிறது? எழியில் அநாதையாய்க் கிடந்தவனைத் தூக்கித் தன்னுடைய பல்லக்கில் ஏற்றிக் கொண்டு வருவதற்கு எவ்வளவு கருணை, தயாளம், பெருந்தன்மை வேண்டுகிற?

அன்றிரவு பொன்னன் அல்லுர்க்கோயில் பிராகாரத்தில் படுத்துக் கொண்டே மேலே செய்ய வேண்டியதைப் பற்றிச் சிந்தனை செய்தான். இளவரசரோ சரியான சம்ரக்ஷணையில் இருக்கிறார். சூத்தரர் தேவியைக் காட்டிலும் திறமையாக அவரைத் தன்னால் கவனிக்க முடியாது. இளவரசர் எங்கே போக விரும்பினாரோ அவனிடத்திலே சூத்தரர் தேவி அவரை அழைத்துப் போகிறார். ஏதோ சோழ மும்பர்த்தின் குலதெய்வமே இவ்விதம் ஏற்பாடு செய்ததென்று சொல்லும்படி எல்லாம் நடந்திருக்கிறது. எப்படியும் இளவரசருக்கு உடம்பு நன்றாய்க் குணமாகச் சில இலங்கை ஆகும். அது கவரக்கும் அவரைத் தான் பார்க்கலோ, பேசலோ சௌகரியப்படாது. பின்னர், அவருக்கு உடம்பு குணமாகும் வரையில் தான் என்ன செய்யது? பின்னோ தொடர்ந்து பொலவதிருயிலோ, உறையூருக்குப் போய் உட்கார்ந்திருப்பதினாலோ என்ன பிரயோஜனம்? அந்தக் காட்டிலும் ராணி அருள் மொழித் தேவியை விடுகிற செய்ய வேண்டிய காரியத்தைப் பார்ப்பது நலமல்லவா? இதற்குச் சிவையடிவாரைப் போய்ப் பார்த்து அவருடன் கலந்து ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். அருள் மொழித் தேவியைப் பற்றி ஏதாவது

துப்புத் தெரிந்தவுடன் தமிழில் வந்து தெரிவிக்கும்படி சொல்லி விடுக்கிறார். கம்மம் சந்திக்க வேண்டிய இடத்தை யும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மாமல்ல புரத்துக்குச் சமீபத்தில் அடர்ந்த காட்டுக்குள் மறைந்திருக்கும் சிற்றியின் விட்டைக் கண்டுபிடிக்கச் சொல்லி யிருக்கிறார். அங்கே போய் அவரைச் சந்தித்து. எல்லா விஷயங்களையும் சொல்லி, அவருடைய யோசனைப்படி நடப்பதுதான் உசிதம் என்று தீர்மானித்தான்.

மறு தான் காலைக் காலை ராஜபரிவாரங்கள் பராத்தபுரத்தை விட்டுக் கிளம்பி உறையூர்ச் சாலையில் போவதைத் தூர இருந்து பொன்னன் பார்த்து, "பகவானே! எங்கள் இளவரசரைக் காப்பாற்று; நான் மாமல்ல புரத்திலிருந்து திரும்பி வருவதற்குள் அவர் உடம்பு பூர்ணமாய்க் குணமாகி விட வேண்டும்" என்று மனத்துக்குள் வேண்டிக் கொண்டான். பரிவாரங்கள் மறைந்ததும், எதிர்த் திசையை நோக்கி நடக்கலானான்.

அமரர் கல்கி

அவனுடைய கால்கள் மாமல்ல புரத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த போதிலும் உள்ளம் மட்டும் இளவரசர் படுத்திருந்த பல்லக்குடன் உறையூரை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

சூத்தரர் தேவியின் பராமரிப்பில் இளவரசர் இருப்பதினால் ஏற்படக் கூடிய அபாயம் அவனுக்கு அடிக்கடி நினைவு வந்து கொண்டிருந்தது. பல்லக்கில் படுத்திருக்கும் நோயாளி உண்மையில் சோழ நாட்டு இளவரசர் என்பதைக் சூத்தரர் அறிந்தால் என்ன ஆகும்? இஃர வேகத்தில் இளவரசர் பிதற்றும்போது அந்த உண்மை வெளியாகி விடலாமல்லவா? அல்லது வலந்த மானிகையில் அவர் நல்லுணர்வு பெற்றதும், திடீரென்று பழைய இடங்களைப் பார்க்கும் வியப்

பிணம் தாம் இன்னுள் என்பதை வெளி
விட்டு விடவாமல்லவா? - அதனும் ஒரு
வேளை ஏதேனும் விபரீதம் விரிந்து
விடுமோ! குத்தல் தேவிக்கு உண்மை
தெரிந்தால் அலாருடைய தாமத
னுக்கும் தெரிந்துகான் தீரும். பிறகு,
சக்கரவர்த்திக்கும் தெரியாமல் இராது.
சக்கரவர்த்தியினும் தேசப் பிரக்டம்
செய்யப்பட்டவர் அல்லவா இவ
வரசர்? அதை மீறிப் போய் வேஷத்தில்
வந்ததற்குச் சிட்டுச் மரணமே பயல்லவா?
ஆனால் கடவுள் அருளால் அப்படி
யெல்லாம் ஒன்றும் நேராது என்று
பொன்னன் தன்னைத் தானே கதரியப்
படுத்திக் கொண்டான். குத்தல்
தேவிக்கு ஒருவேளை உண்மை தெரித்
தால், அவர் இவ்வரசரைக் காப்பாற்
தலே முயல்வார். முன்னம் தேசப்
பிரக்டம் தன்னை விதிக்கப்பட்ட
போதே அவருக்காக மன்னிப்புக்
கொரி மன்றாடியதாகக் கேள்விப்
பட்டிருக்கிறோமே? அதைப் பற்றிச்
சிவனையாரும் அருள்மொழி ராணி
யிடம் எவ்வளவுகெல்லாம் சொன்னார்?..

சிவனடியாரையும் குத்தல் தேவியை
யும் பற்றிச் சேர்ந்தாற்போல் நினைத்த
தும், பொன்னனுக்கு நேற்றிரவு மனேத்
திர மண்டபத்தில் வானவில் துத்த
சம்பாஷினை நினைவு வந்தது. மனத்தில்
இன்னதென்று சொல்வ முடியாத கவலை
யும் நினைவும் உண்டாயிற்று. சிவனடி
யாரைப் பிடித்துக் கொண்டு வரும்படி
குத்தல் தேவி மார்ப்ப பூபதிக்குக் கட்டி
டனை இட்டிருக்கிறாளா? இது எதற்காக?

அந்தச் சிவனடியார்தான் யார்?
அவர் உண்மையில் உத்தமபுருஷரானா?
அல்லது கபட சத்தியாசியா? சோழ
குலத்துக்கு அவர் உண்மையில் சிநே
தரா? அல்லது சிநேகிதர் போல் நடிக்
கும் பகைவரா? இவ்வரசர் திரும்பி
வந்திருப்பது பற்றியும், இப்போது
குத்தல் தேவியின் பராமரிப்பில் வசத்த
மானினைக்குப் போவிரும்பது பற்றியும்
அவரிடம் சொல்வலாமா, கூடாதா?
ஐயோ! இதை யெல்லாம் பற்றி இவ
வரசரிடம் வந்து பேசாமல் போனேமே
என்று பொன்னன் துக்கித்தான்.

இன்னொரு விஷயம் பொன்னனுக்கு
விவப்பை அளித்தது. இவ்வரசரை ஒந்
தர் தலைவர் ஆபத்தினிலுந்து விடுவித்த
பிறகு அன்றிரவு காட்டில் ஒரு சிற்பி
யின் விட்டில் தங்கியதாக அல்லவா
சொன்னார்? தன்னைச் சிவனடியார்
வந்து காணச் சொல்லி யிருப்பதும் காட்
டில் நடுவில் உள்ள சிற்பியின் விட்டில்
தானே? அடையாளங்களைப் பார்த்
தால் இரண்டும் ஒரே இடமாக அம்

கவா தொன்றுமெது! ஒற்றர் தலை
னுக்கும் சிவனடியாருக்கும் ஏதேனும்
சம்பந்தம் உண்டோ?

சிவனடியார் ஒரு மகான் என்ற என்
னம் பொன்னனுக்குப் பூரணமாக
இருத்தது. அவர் தன்னை ஒரு சமயம்
மார்ப்பவிட்டம் அகப்படாமல் காப்பாற்றி
வதை அவன் எத்த நாளும் மறக்க
முடியாது. இன்னும், அருள்மொழி
ராணி அவரிடம் பூரண தம்பிக்கை
வைத்திருத்தார் என்பதிலும் சந்தேகம்
இல்லை.

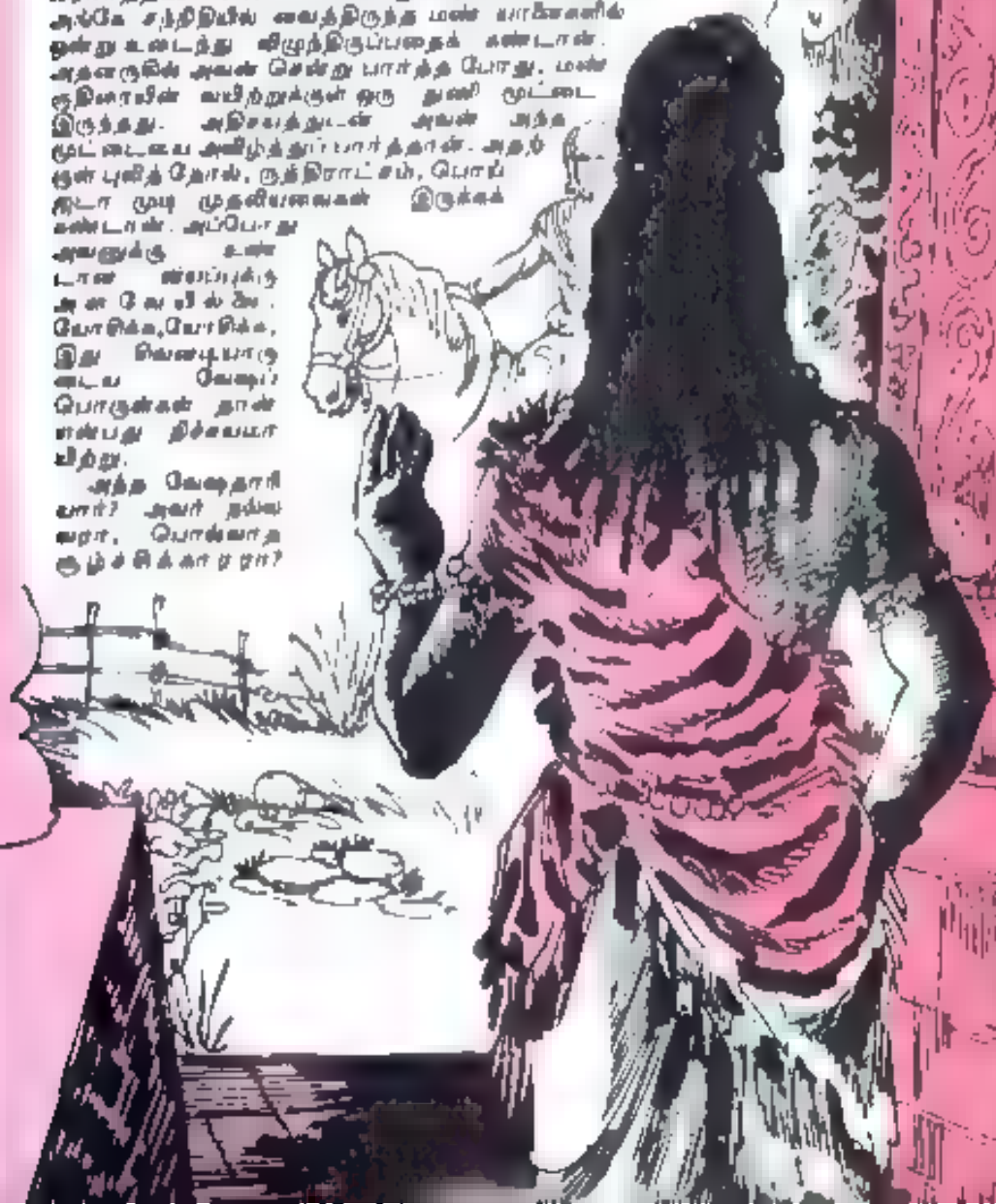
ஆனாலும், அவர் உண்மையான சிவ
னடியார் அல்ல - அங்கிதம் வேஷம்
பூண்டவர் என்று சந்தேகிப்பதற்கு
வேண்டிய ஆதாரங்கள் இருந்தன.
வன்னி இல்லிதம் சந்தேகத்துடன் அவர்
யார் என்பதைப் பற்றியும் ஓர் ஊகம்
கூறினான். அதாவது அவர் உண்மையில்
பார்த்திப மகாராஜாதான் - மகா

ராஜா போர்க்களத்தில் காணவில்லை - தன்னத்தனியே தாய் உயிர் தப்பி வந்ததை அவர் வாரூக்கும் தெரிவிக்க விரும்பாமல் விவஸ்டியார் வேஷம் பூண்டிருக்கிறார் என்றவன்வி சொன்னான். அவனுடைய மதி பூகத்தில் போன்ஸ் ஐக்கு எவ்வளவோ நம்பிக்கை உண்டு. என்னாலும் இதை அவனால் ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை.

அவனுடைய சந்தேகத்தை அதிகப் படுத்தும்படி வான இவ்வேரு சம்பவம் நெரிட்டிருந்தது. அருள் மொழி ராணி தீர்த்த யாத்திரை கிளம்பிச் சென்ற பிறகு போன்ஸ் பெரிதும் மனம் கோர்வு அடைந்திருந்தான். தோனித்துறைக்குச் சென்றுத் தாரத்தில் வாட்டியிருந்த ஐயனார் கோயிலுக்குப் போய்ப் பிரார்த்தனை செய்வதாமென்று அவன் போனான். அங்கே சந்திரியின் வைத்திருந்த மண் வாரிகளில் ஒன்று உடைந்து விழுந்திருப்பதைக் கண்டான். அதனருகில் அவன் சென்று பார்த்த போது, மண் குதிராவின் வயிற்றுக்குள் ஒரு துணி மூட்டை இருந்தது. அதைவந்துடன் அவன் அதை மூட்டையை அவிழ்த்துப் பார்த்தான். அதற்குள் புவித் தோல், ருத்திராட்சம், பொய் ஐடா முடி முதலியவைகள் இருக்கக் கண்டான். அப்போது

அவனுக்கு உண்டான ஸ்பந்திக்கு அளவே வில்லை. யோசிக்க, யோசிக்க, இது விவஸ்டியாருடைய வேஷப் பொருள்கள் தான் என்பது நிச்சயமாகிற்று.

அந்த வேஷதாரி யார்? அவர் நம்மவரா, பொய்வாத குழ்ச்சிக்காரரா?

**ஓதோ! நீங்கள் துடிதுடிப்படனும்,
ஊக்கத்துடனும் விளங்க
சக்தியளிக்கும் எரிபொருள்.**

பூஸ்ட்

மால்ட் சாக்கிலட் மீல்க் டிரிங்க்

எவ்விதப் போதாநே ஓவ்வொரு காலும் உங்களுக்கும் எல்ல தயக்கத்திற்கு
எரிபொருள் தேவை. ஆகையினால் தான் ஒவ்வொரு காலைமுடி உங்களுக்கு பூஸ்ட் தேவை.
உயர் கருவிறுப்புடன் உங்களை இயங்கச் செய்யும் சக்திப் பொருள். வேலைவிறும்
விளையாட்டிலும் அதிகச் சக்தியைச் செயலிடுக உங்கள் குழந்தைகளுக்கு இது
முக்கியமாகத் தேவை.

அவர்களுக்கு பூஸ்ட்-மால்ட் சாக்கிலட் மால் பாளகலியங்கம். ஊட்டத்தையும் பற்றி
குறைவை அறிந்த ஹார்லிக்ஸ் செய்வேன் தருவது.
சக்தி வளமான ஏடு நிறைந்த பூஸ்ட் உங்களுக்கு அதிகப் படியான ஊட்டமளிக்கிறது.
ஆடை நிறைந்த பால், கோதுமை, பார்லி மால்ட், கோக்டோ ஆகியவற்றினால்
செய்யப் பட்டிருப்பதே இதற்குக் காரணம்.
பூஸ்டன் ஆடை நிறைந்த மால்ட் சாக்கிலட் கருவிறை உங்கள் குடும்பத்தினர் மிகவும்
விருப்பமுடையவை.

பூஸ்ட், ஒரு காலைத் துவங்குவதற்கு மிகச் சிறப்பான முறை -- ஒவ்வொரு காணும்
முறை அளவுகளில் கிடைக்கும்.

ஹார்லிக்ஸ் தயாரிப்பாளர்கள் அளிப்பது.

சக்தியின் பிரமாணங்கள்

61-ம் நம்பர் கொத்தன்

இப்படி மாறுபாடு என்று நான் கணிதும் நினைக்கவில்லை. அவனுக்கு என்னவாயிற்று? திடீரென்று இப்படிப் பக்காக குடிசைக்குள் எப்படி மாறினான்?

"டேய் ராக்ஸா! சத்தியாகவத் தெரியுமா? ரொம்ப நல்லவன்! அவனை நான் 'லக்' பண்ணினேன்... ஆனால்... அது வேற ஜாதியாம்! சங்க லிட்டியே எங்கெங்கா அவனைக் கவலாணம் பண்ணிக்கக் கூடாதுன்னு சொல்லிட்டாங்க! என்னுடைய வீட்டை எதிர்க்க முடியவில்லை! அம்மாதான் மீற முடியவில்லை! என்னையே எதிர்க்க ஆரம்பிச்சேன். குடித்தேன். என்னை மறக்க... இல்லை... சத்தியாகவ மறக்க. நான் இன்னிருந்தான் குடிக்கிறேன் என்று நினைக்கறியா? இல்லை. ரொம்ப நாட்களாகக் குடிக்கிறேன். இன்னிருந்தான் உங்களுக்குத் தெரியுமா?" சிகாதன் குறுக்கிக் குறுக்கி அழுதான்.

பெங்களூருக்குப் போய் டாக்டருக்குப் படித்து வந்த என்னை என் அப்பாவும் அம்மாவும் சொந்த ஊரிக் 'ப்ராக்மன்' 'செட் அப்' பண்ண வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்கள்.

வரோடு வந்து விட்டேன். கல்யாணமும் ஆகி விட்டது. அழகான மனைவி. நல்ல 'ப்ராக்மன்'. ஒரு குழை இல்லை, சிலைப் பார்வைப் போக வேண்டும் என்று நினைத்த நேரத்தில்... ஒரு நாள்...

ஒரு பெண் அழுது கொண்டே என் 'டின்பென்சரிக்குள்' நுழைந்தாள். அவள் பரபரப்பும் அவசரமும் எனக்குக் 'கேஸின்' முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தின. அவளுடன் விடைபிப் போனேன்.

ஏழாமைமலான் வீடு. தன் நினைவிற்கிக் விடத்தான் அவன்.

ஏதோ கண்ட மட்டக் சரக்கைப் போட்டு விட்டு... நினைவு தப்பிய நினைவில் தடு ரோட்டிய் கிடந்த அவனை அவன் மனைவி, மற்ற ஊர்கள் உதவியுடன் வீட்டுக்கு எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறாள்.

சரி! சிகாதன்! எனக்குப் 'பேர்' என்றது. இவன் சிபியின் மனைவியா?

அவன் பெயர் 'கெனகெயா' என்பதை அறிவித்த. திருமணமாகி இரண்டு மூன்று வருடங்கள் ஆயிருந்தும்... நினைம் நினைம் இப்படித்

தான் குடித்துவிட்டு எங்கோ கிழிந்து கிடக்கிறதும்! நினைம் கவிழ்ந்தித் தெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டு அவன் கரணம் அவன் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறானாம்! நான் வேலைக்கு இருக்கிறதும்! ஆனால்... ஸ்ரீலங்கா சரியாகப் போவதில்லைவாரி! மாதா மாதம் 'லாஸ்' ஆப் பே'லாம்! இது என்ன கொடுமை?

தன் வீட்டாரை கிரோதித்துக் கொண்டு சத்தியாகவ மனக்க முடியாதவன். இப்போது இவனை வாருக்காக மணந்தான்?

"டாக்டர், நீங்கள்தான் இவரைக் காப்பாத்தினீர்கள். இந்த ரெண்டு வருஷங்களைப் போராடியப் போராடி நான் பாதி செத்தே போயிட்டேன். ஒரு வயக்க குழந்தை வேறே... இவர் இத்தக் குழந்தைக்குச் சொத்து ஏதும் வைக்க வேண்டாம். நல்ல தகப்பன் என்றிற நல்ல பெயரையாவது இவர் சும்பாதிக்க வைக்க வேண்டாம்! என் கல்யாணத்துக்குக் கொடுத்த நலக, பாத்திரம், பண்டம் எவ்வாம் காலி! இவரும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் காலியாகிக்கிவிட்டு வரார், என்ன பண்ணறதுன்னே தெரியவில்லை... எனக்கு விஷம் தாங்க டாக்டர்... விஷம்..."

அவன் அரற்றினான். எனக்குப் பாவமாக இருந்தது. அவனுக்கு என்ன ஆறுதல்தருவது? மாற்றப் படுத்த தத்துவிட்டுச் சிபியை அருவிவயறு அழைத்தேன். தானியக் குழந்தை தெளித்தது. நாய்மைக்கி டாரிய பாசத்துடன் அவன் அதன் அருகில் போனான். அது கத்தியது.

சைமன் அனறவில் அவன் பாத்திரக்களைப் புரட்டும் ஒலியும், டப்பாக்களைத் தட்டும் ஒலையும் கேட்டது! எவ்வாம் காலி!

அவன் கொண்டு வந்தான்! எவ்வாயெ காலி!

நான் அவசரம் அவசரமாக வெளியே போனேன்! திரும்பி வருகிறபோது குழந்தைக்குப் புட்டியுட்காக, சர்க்கரை-ஆடுப சில முக்கியப் பொருட்கள் என் கைரிக் இருந்தன.

"டாக்டர்..." - அவன் மேலே பேச வாயெடுக்குமுன் நான் முத்திக் கொண்டேன். "தான் இந்த வீட்டைப் பொறுத்தவரை டாக்டர் இல்லை. அவன் சரி. என் பால்ய நண்பன். இப்போது என் தம்பி மாதிரி... இத்தக் குடும்பத்துக்கு வாய்விப் போட எனக்கு உரிமை இருக்கு. சொம அற குழந்தைக்குப் பால் கரைக்கக் கொடுக்க... அவனுக்கு இருவு முழு வதும் கண் கிறித்த மனக்கம், பரி மலக்கம்-அழகிய க் தென்பற்றக் கிடத்தான். இரண்டு கண்கள் என்னை உற்றுப் பார்த்திற பிரமை! சரி, சிபித்துக் கொண்டு விட்டான்.

அவனாக் கண்களாக் அனத்தபடி அருகில் போனேன். என் கண்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அவன் அழுதான்.

ஒரு மாதம் சென்றிருக்கும். சிகாதாரணமாக இருந்தான். திடீரென்று - கெனகெயா அவனிக் கொண்டு ஓடி வந்தான்.

நான் அவனை ஆகவாசப்படுத்தி என்ன வேண்டு விட்டேன்...

மறுபடியும் பழைய குருடி கதவைத் திறக்காதேயாம்...

இப்போது ஒரு புது 'டெக்னிக்கை'க் கைவா குட்டியும்... 'ராக்நிர் தூக்கமில்லை' என்று

கொங்கி 'ஸ்பீட்டிங் ரிம்ஸ்' போட்டுக் கொள்கிறாராம் இன்று அளவுக்கு அதிகமாக விழுங்கி விட்டால் போனிருக்கிறது.

"அவன் ஸ்பீட்டிங் ரிம்ஸ் போட்டுக் கொள்வது தெரிஞ்சும் ஏன் எங்கிட்டே கொல்வான்?" நான் கத்தினேன். அவன் அழுதான்.

"அவர் ... அவர் ... தற்கொடிக் பண்ணிண்டுயேன் என்று பயமுறுத்தினார். நான் பொன் ... என்ன செய்ய முடியும்? நான்கூட 'ஸ்பீட்டிங் ரிம்ஸ்' போட்டுக் கொண்டு விடுவேன். தூசி காலிவாக இருந்தால், ஸ்கரப் போரலன் குடிக்காரனே. கொலைகாரனே ஸ்கரக்கே பிண்டியது தாயோட கடமை இல்லைமா?"

மறுபடியும் அவன் விட்டுக்கு முடிவான். அப்போதிரி சரி நினைவில்லிக்கு விடத்தான். அவன் கண்ணிழித்த போது அவனைக் கடுமை வாகக் கண்டித்தேன். "இனிமேல் குடிக்க மாட்டேன் என்ற சத்தியம் பண்ணிக் கொடு..." என்றேன்.

அவன் என் கையைப் பிடித்தான்.

"பிஸ் ... என்னை வற்புறுத்தாதே..."

"உன் இதயம் ரொம்ப கெட்டுக்கிடக்கு... ரொம்ப 'கீகா' இருக்கு. இனிமேல் தீரடிச்சே அய்யாவதுதான்..." - நான் கொஞ்சம் அதிகப்படியாகவே பாழுறுத்தினேன்.

"எனக்கு நிம்மதி" - அவன் நிரித்தான்.

"அரிசு செட்டத்தையா நினைக்காதே. உன் குழம்பத்தைப் பற்றி நினைக்கப் பார்த்தியா?"

"என்னைப்பற்றி நினைக்கப் பார்த்தியா?" சரி எனனை மடக்குவதாக நினைத்துக் கேட்டான்.

"என்னா நினைக்கிறது? எனக்கு கேட்டா நான் சத்தியப்படுத்து கொல்லாப் போனே? அப்போது நினைக்கக் கொடுக்காமா? இரீ, காலம் மாதிரி கருகர கண்ணைக் காட்டி இருந்தா

ஒன்று எதிர்த்தப் போராடி இருக்கணும்? இப்போ, கல்பாணம் பண்ணிக்காமலாவது இருக்கணும்?" கல்பாணமாம் பண்ணிட்டு ஒரு குழம்புக்குக் கல்பாண ஆயிட்டுக் கடமைகள் மறந்து இக் கூடத்தான் தீர்த்தமற்ற கற்பனை வாய்வாய் நினைச்சிட்டு இப்படி தீயம் அழிக்கு உன் குழம்பத்தைப் பற்றி நினைந்து நல்லா இப்போ, நீ மனுஷனா? இப்போ, மிகுமனா?" நான் கொஞ்சம் கடுமையாகவே பேசினேன்.

"அப்போ, என் குழம்பத்து மேலே அய்யாவது அக்கார இருந்தா பண் குழம்பத்தை வலக் கத்து எடுத்துக்கோ. மனமென்ன மனுஷனாகப் செத்து தொழி..." சரி, சரியா... இப்படிப் பேசினால் என்னக்குப் போய் வந்துது? அவன் 'போனிக்லிம்' கட்டினான். சத்தி பாணம் பழக்கத் திருமணம் ஒரு சாக்ஸ்! இப்போது நான் காலம் இருக்கக் கோபம் ஒரு சாக்ஸ்! அவன் உன் மனத்தில் ஏதோ ஒரு போலி ராசி கொண்டு நிற்கிறது.

நான் கொடியாக வெளிவெறினேன்.

"இன் இந்த விடயம் உன் எடுத்து வலக்க மாட்டேன்..." என்று கொஞ்சியடியே இருக்கினேன்.

"டாக்டர் ... டாக்டர்!" கொஞ்சியாவின் குரல் கிளாக்கிவிட்டது.

இது உட்கு இரண்டு மாதங்கள் ஆக இருக்கும் கால சிறக தான் அடிக் போக விட்டது. இப்போது சரி எப்படி இருக்கிறீனா? என்னுடைய கால்களை என் அப்பா போட்டுக் குக்கிர கத்தி அடிக்கான் என் 'பிஸ்' கொஞ்சம் கால்களை வந்து நின்று.

அதிக்குது - கொல்லாதுவும் கைதான
அவர் அம்மையும் இறக்கினான் பின்
சீட்டில் பாதி சவமாடுப் போன தீயைச் சரி!
'எனாடுறேன்! கேள்! ரொம்ப சிக்கலான
நிலை... ஆத்தான கட்டம்... இப்போது புதி
தான 'பெதான்' அலுவலர் போட்டுக்
கொண்டதற்குக் கொண்டு விட்டானாம்!

மீது தீவிரப் மருத்தம், ஊசிபும் ஏதுவதா
வும் அண்டவிடுவதென்பதாம்; பாதிதானதனது
மயக்கம்! பீதிதான் மாணாது துக்கம்!
எப்பாடு தன்னால் ஏதாவே கிடையா
தாம்! இந்த மயக்க வெதிலில் நடப்பட்டன
வேறு தவிர்ப்பா ஒட்டிக் கொண்டு வந்திருக்
கிறார்! உன் மன தெவிராமல் சீத விழுந்து
தோள் எழுப்ப முறுவ!

அவர்கள் பார்க்குதேன்! உடல் முழுதும் தாதுக இஷ்டத்துக்குப் போட்டுக் கொண்ட கவிஞனாக அக்கவித தடிப்புத் துழப்புகள் இரண்டு புறக்கணிதும் கறுப்பு கறுப்பான துழப்புகள்.

தான் 'ஆபரேஷன்' திட்டமிட்டார் வீட்டு
மெஷினில் கத்தி போது அந்த அமைதிக்கு மா
லும் அவன் அம்மான் அழுதுகொண்டே நிற்க
தொண்டிருந்தான்.

பெற்ற அந்த நேரமும் பதிவித்த போது எனக்கு வேதவியாக இருந்தது! ஒன்றன் பின் ஒன்றுக் அணுகுதல்தான் எத்தனை விபரங்கள்! இந்தக் 'அனுபவித்த' இந்த அபிமான சத்தியங்களுக்கு ஏன் இவ்வளவு மனநுட்பம் மறுத்தான்? காரணத்தைக் கேட்காவிட்டால் எனக்கே ஸப்திதமும் பிடித்து விடும் போல் இருந்தது.

கொலையா அரும் சூழ்த்ததாய் சமாநா
 ளாய்முத்த வேலியே கோலிசூத்தாய். தாய்
 தனி அளவையு அளவ அம்மாய் அளவையு
 துத்தோனையோய் மேல்வய்யேசைத் தொடு
 துத் தடுவோனையு பற்றி விதவையிடுதேய்.

[illegible]

தனக்குப் புரிந்து விட்டது. எந்தக் கு
வித்திரமான மன விளாதி என்று!
அவளுக்கே உருவாக்கிக் கொண்ட ஒரு ச
பரிசுப் பாத்திரம் எத்தனை! அவள் குழங்
தற்கு ஒரு காரணத்தை மற்றவர்கள் மு
கருவாக்கவும், தனக்குத்தான் புரியா
ஒரு கோசத்தைத் தன் மீது ஏற்றிக் கொண்
வும் அவளுக்குக் கண்ணீர்துத்துக் கொண்
வா வித்திரம் உலகமே!

[illegible]

மாறப் பேசி விட்டேன். நீ எத்தியாவை மனப்பூர்வமாக தனக்கு மறப்பு இல்லாமல் அழைக்கிறேன் என்று சொல்லி விட்டான். நீ உயிரோடு இருந்தால் போதும்னு உன் அம்மாவும் தனக்கு இனிமேல் இந்த மாதிரி 'ஏரக்' அடிக்கடா'னு மாட்டேன்னு எத்தியை பண்பாக்கினா. நீ எத்தியாவோட காதல் போதனதப் பத்தி உன் அம்மாவைக்கோ உன் பையனிக்கோ செறப்பு இல்லை... நீ இனிமேல் குடிக்கக் கூடாது. அதுதான் என்னைக்கு வேணும்...

...3 இப்போது பண்ணிக் கொடுக்கப் போற சத்திலும் பண்புல சத்திலும்கூட மாநிலிக் காட்டுகிற பறக்கக்கூடிய சத்திலும் பிரமாணமாக இருக்கக் கூடாது. இந்தத் தர்ப்பை நாம் பழகினை நம்முடைய நடப்பில் போலே ஆணவாகக் காட்டுத் தட்டணவா சத்திலும் பண்ணிக் தந்து சத்தியபாணைத் தேடிப் பிடிக்க உணக்கோகல் பண்ணும் பண்ணிக் தரண" என்னோம்.

அவர்களைப் பற்றிய செய்திகள் கீழ்க்கண்டவை.
அவர்களைத் தவிர்த்துப் போனார்கள்.
முன்பு சென்னைவாசியாகவும் அவர்கள் தாயகத்திலும் கொலையிட்டுத் தடுத்தார்கள் அவர்கள் அறிஞர் சிபிபெண்ட்லாமிலும். அவர்கள் கைகள் கைகளாகப் பொறித்தன. அவர்கள் எத்தனை மீட்டர் பரமாக தொகுக்கிற போனதை என்னுடைய உணர்வு மூடித்தது. அதுபற்றித் தெரிவிப்பதை என்னுடைய உணர்வு மூடித்தது. இந்த அறிஞர் தாக்கம் என்னுடைய உணர்வு மூடித்தது.

ஆனால் என் உணக்கு தப்பலிப்பீ!?

என் மனத்ததைய நினைவோ பழையித்த
 ிட்டது! எத்தியா அனாதை நித்திரவதை
 செல்ல மாட்டாள்! என் கண்கள் அவள் அது
 தத்துடன் சேர்த்தான். "எத்தியமன இது
 தான் நமக்க மாட்டேன்... பழைய மாதி
 இது போலியான எத்தியமனம். நம் நம்பி
 யது ஆகும்.. தான் இனி நமக்க மாட்டேன்
 என்னைப் பொறுத்த வரையில் எத்திய
 செல்ல போவ ிட்டாள்!"

அவர் குதூங்கிக் குதூங்கி அழுதான் என்று 'அதிப் பழைய' தீர்வுகள் கிடைத்தன. அன்று - என் முந்தான் அவன் எத்தியாவை உருவாக்கினான்... இன்று என் முந்தான் அந்த எத்தியாவிற்குச் சோதி உடனும்! இனி உன்னை இவ்வி! கேள்வியாவு அவன் தூயதும் என்னவோர் தூய, தக் போனதுகுத்தாராக. நானும் என் கவிதைக் கவன, கவக கொண்டுடன்.

எனக்கு வெற்றி! எனக்கு வெற்றி....

செய்த "பலன்" திடீரென்று 'டென்ஸ்' ஆகிவிட்டது. நான் பரபரப்போடு நின்றேன். அப்போது பார்த்தேன். என்னைப் பார்த்தேன்? மெனக்கையால் சித்தப்படி கண்டனம் மூடி விட்டான். சர துட்டைப் காப்பாற்றி விட்டான். இனி அவனின் தன்மை சத்தியத்தை மீட முடியாது! இனி அவனின் நல்கை மூடியது!

ஆமாம்... மறனம் அவன் உயிரைத் துடித்த நடித்து விட்டது! உடம்போ! அவன் தாழ்ந்தான்! தம்பிக்கையின் ஒளிபோலு வா திருக்கிற இந்த 'உறவுகளுக்கு' தான் உங்கள் சமாதானம் சொல்லப் போகிறது! பொய்யான ஒரு உறவு சத்தியமான இந்த உறவுகளைப் பொய்யாகத் திட்ட கொடுக்கைய இலாகா எப்படித் தாக்கம் கொடுக்கப் போகிறார்கள்?

**காலத்தாலும் மாற்றுமுடியாத
சீரிய உண்மைகள்,
உன்னத்தரம்... உகந்த விடீல**

[illegible][illegible]

கே. குமார்

[illegible]

அதி உண்மையும்தான்... மிகக் குறைந்த விலையின்

II. அன்னியேஸன்டும், திலகரும் கயாட்சி கோருகின்றனக்!

முன்று வயதான வங்கி அகல் தாயா
ரின் இறுதி நாட்களின் போது அடிக்கடி பேசா
மல் இருக்குமாறு கண்டிக்கப்பட்டான். மங்கலா
காவமான மறுதான் காரில் வீட்டில் அனைவரும்
அழுதுகொண்டிருப்பதைக் கண்ட அவன்,
“யாரும் அழக் கூடாது; அம்மாவைக்குத்
தொத்தவனாக இருக்கும்” என்று சொன்னான்.
மனைவியின் கைதக்கு வரீயூட்டி விட்டு விட்டார்.
வீடு திரும்பியபோது அது ‘வேதிக’ சென்று
இருப்பதாக அவருக்குத் தெரிவித்தது.

வி. ஆளுக்கு வயது முப்பத்தேழு. தமது
உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள
அவரால் முடியும். தமது குழந்தைகளின்
மூத்தவனும் பதின்மூன்று வயதானவனுமான
கிருஷ்ணசாமிநிடம் அவர் சொன்னார்;
“இவ்வித தொழிலைக் கவனித்து என்னை நேரம்
இருக்கும்.”

ஆனால் அவருக்குள்ளே ஒரு போராட்டம்
நடந்து கொண்டிருந்தது. மங்கலாவின் மர

ராசவாத்தார் எழுதினார்: “கடைசி சில
மாதங்களில் வி. ஆர். தோஷத்திலிருந்து தம்
மனைவியிடம் அன்பும் அக்கறையும் கொண்டு
கவனித்துப் பணிவிடை செய்வது போல்,
அவன் தம்பிக்கையும் கைவிரலும் பெறும்
வாற்றாக விளங்க வி. ஆர். மூலம்தான் போல்
வேறு ஒரு மனிதன் நடந்து கொண்டதை
நான் என் வாழ்நாளில் கண்டதில்லை”¹

தமது குழந்தைகளுக்குத் தாயாராகவும்
தந்தையாகவும் ஒருங்கே விளங்க வேண்டிய
தீர்ப்புத்தத்துக்கு உடனாக வி. ஆர்., தம்
மனத்திலே விழுந்த பலத்த காயத்துக்கு மருத்
திடக்கட நேரமில்லாதவரானார். ராஜா
என்று அழைக்கப்பட்ட ராமசாமிக்குப் பன்
விரண்டு வயது. குழந்தைகளுள் அவ்வந்தான்
மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவருக்குத் தோன்றினான்.
இரண்டு வாரங்களிலே அவன் காய் நிரந்து
பெயல்தே அழர்வனாக இருந்தது. நல்ல
வேளை, குட்டி வங்கியின் நிமித்தம் மங்கலா
வின் தாயார் தொடர்ந்து அங்கே தங்கி
இருந்தான். இப்போது வி. ஆர். தமது
குழந்தையும் கவனித்துப் பணிவிடை செய்வ
வேண்டிய வீடுந்தது. அக்காலத்திய தராதரப்
படி அவர் விழார்.

ராஜாஜி

வாழ்க்கை
வரலாறு

குழந்தைகளின் உண்மை

ஒரு மாறுதல்களாகக் குழந்தைகளின் வே
லாயம் பெருகளுக்கு அழைத்துப் போன
வி. ஆர். அவர்கள் கவனியை விசாகப்படுத்த
எண்ணினார். தாயார் இறந்தபோது பாப்பா

வாதிக்கு முன்பாக அவன் வேதனைப்படு
வதைப் பார்த்தும், அதனை நீக்கவே, அவனது
அதனைப் பறித்து கொள்ளவே தம்மாக
முடியாமல் இருப்பதைக் கண்டும், எல்லாம்
ஆண்டவன் விருப்பப்படி தடக்கும் என்ற
தம்பிக்கையை வெறுப்பவரானார் வி. ஆர்.
சீக்கிரமே அவர் விதியுடன் மெய்யாகச் செய்து
கொண்டார். என்னாலும் மங்கலாவின் அவன்
இறப்பதற்குப் பத்து நிகழ்ச்சிகள் முன்புதான்
தம் மடியிலிருந்து அகற்றினாலும் என்ற எண்ண
மானது என்னைதும் அவரை வருத்தி
வித்தது.

பத்து நிகழ்ச்சிகள் முன்னதாகத் தமது
சுவிப்புத் கவனம் கடைத்து போனதற்காக
மனைவியின் அக்கறையுடன் கவனித்துக் கொள்
வதற்கும் ஓர் எவ்வித இருப்பதைக் கண்டு அவர்
தயவுறார். ஆனால் அவருடைய தம்பர்
சாமேன் வி. ஆர். அராதாரன் அளவில் மங்கலா
வுக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்திருப்பதாக
உணர்ந்தனர். கிருஷ்ணசாமிக்கு டி. விஜய

1. வி. ஆர். வேதனாவு் வாதிற்கு எழுதினது, 4-12-20, வேதனாவு் வாதில் தங்கினர்.
2. கவன வாயாவு் எழுதின கட்டுப்பாட்டிலிருந்து, கனாவு், தங்கிய 3, 1960.
3. ஆர். வி. கிருஷ்ண அகலர், கட்டு, தங்கிய 3, 1957.

புகுது ஒப்பது வயது. சேகம் குவிசெப் பன்விடீய் பெண்டன் பகுதி குதங்கராங் ஓர் ஆங்கிலேய மாது சீக்கிரமே குரமல் கலத்தில் பாப்பாவுக்கு ஒவியப் பவீதி அனிக்க அமர்த்தப்பட்டார். பாப்பாவுடனொக்காயும், அதன் மேல் ஒரு குட்டைத் 'கோட்'மும் அணித்து பன்விக்கடம் போய் வந்த பாப்பா, விவத்காரை மெற்பார்வை வானரான ஓர் ஆங்கிலேயரின் வீட்டுக்குப் போய், அவர் மகனிடம் ஆய்வினத்தில் 'டிப்யூஷன்' எடுத்துக் கொண்டான்.

வேஷ்டி கட்டையும், ஸட்ட வடிவக் கறுப்புக் குவியையும் அணித்து பின்னை பன்விக்கடம் சென்றான். ராமாவுக்குப் படிப்பு ரொம்பப் பிடித்திருந்தது. ஆபத் துக்கு அஞ்சாத கிருஷ்ணசாமி ஒரு சமயம் அப்பா வீட்டில் இயங்கி வந்த கைத்தெறி எப்படியோ சமாவித்து அங்குடைய கைத் துப்பாக்கியைக் கரங்கனின் எடுத்தான். புலியும் கிருஷ்ணதின் அடிவயக் குதி வலத்து இரு கரங்கனின் ஆட்டாட்டி வீரக்கனையும் பயன்படுத்தி மூன்று முறை கட்டான்.

வீட்டைச் சுற்றித் தாராளமாக இருந்த நிலத்தை நாய்களுடன் சேர்த்து கிருஷ்ணன் குவிசெப் அனுபவித்தார்கள். தாய்க் குட்டிகள் விவாதிதால் இறத்தபோது வரும்

போய்விட்டான். அப்போது நாமகிரியின் தாராருடைய தனக்களும் இருந்தன¹).

"ஆருவது குழந்தை வேண்டாம்"

மிகுலா காலமாவி ஓராண்டுக்குப் பிறகு துயங்காரான வி. ஆர். கட்சிக்காரரான ஒருவர் தம்முடைய வி. ஆர். மணத்துகொள்வாரா என்று கேட்டார். மகனின்ய இழந்தவர்க்கம் மறுமணம் செய்து கொள்வது

வி. ஆர். கட்சிக்காரர்

நாய்க்கொள் காத்தி

தத்துடன் வீட்டை வெட்டி அவன் புகைக்கப்பட்டான். அந்த இடத்தைக் குறிக்க ஒரு மரமும் தட்டான். காலகதாய், விவந்த பருப்பு தீர உடனும், கரிய நுவிசையும் உடைய கோம்பை மீது ஒரு மாட்டு வண்டி ஏறிவிட்டது. அதற்குக் கொள்ளுவிட வேண்டியபாபிற்று. "நாய்க்கு ஆசு பத்திரியில் கருணை காட்டப் பட்டது" என்று கிருஷ்ணசாமியிடம் வி. ஆர். கூறினார்.²

தன் கணவர் உடல் தளர் பெற்ற நாய்க்கிருந்து அதை மாகத் தொடர்ந்து தோயுற்றே இருந்து வந்த மகனா வேங்கடாசலபுதிக்குத் தன் மேலுத் தன் திறைவேற்ற முண்டரே இறத்து விட்டான். அவன் சென்ற பிறகு வி. ஆர். பீரார்த்தனையும் பகுதி அனனிக் திறை வேற்றினார். கிருஷ்ணசாமியையும் ராமசாமியையும் அவர்கள் உபரவனத்ததை தடத் தத் திருப்பதில்கு அழகுத்துச் சென்ற மகனான தனக்களில் விவந்தை அங்கே காணிக்கை காக்கிவிட்டு வந்தார். (மகனாவின் இதர தனக்களம் குடும்பத்தில் தங்கியுயிர், விதி வசமாய் பெருமான் என்று பெயர் கொண்ட ஒருவேங்கடாரன் வந்து சேர்ந்தான். 1921ல் அவன், இதற்குள் திருமணம் செய்து கொண்டு விட்டிருந்த நாமகிரியிடம் இருந்த மதிப்பு மிக்க பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு

கைதத்தான் என்றாலும், வி. ஆர். அந்த பொன்னையை ஏற் காத்தடன் கருமலா கையும் பெய்தார்.

"எனக்கு ஐந்து குழந்தைகள் போதும். ஆருவதாக ஒரு குழந்தைக்குப் பொறுப்பேற்றதான் கிருமலாவிற்கு" என்று பதிலளித்தார். முடிவாகப் பேசிய அவர் குரலில் கோபமும் தொனித்தது. "நான் மறுமணம் புரிந்து கொள்ளப் போகிறேன்."³

உண்மை என்னவெனில் இளம் மகனின் மரணம் என்ற ரூபத்தில் வி. ஆர். மீது

விழுந்த அடி, அவர் சிந்தனை எடுத்துக்கொள்விர அம்சங்களைக் குறுக்கிவிட வில்லை. மாறாக அவர் ஆதமர் விவாசம் அடைந்தது. இனி அவர் வீட்டில் கண்களூக்குள்ளே குடும்பப் பொறுப்புக்களில் அங்காது அரசியல் எடுபாட்டினையே அநிலகமம் திருப்பி காண்பார்.

இதற்கிடையில் வந்தம் தொடர்ந்தது. பின்பு அவ் சாமராஜ்யத்துக்கு ஆதரவு தருவது அவசியம் என்று கருதிய திவன் விவகார

1. வி. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நுனாசிரிசுடம் கூறினார்.
2. நாய்க்கி அனனாக நுனாசிரிசுடம் கூறினார்.
3. மேலது.

ஒரு கேசச் சாயத்தில் நீங்கள் எதிர்பார்ப்பவை எவை?

குறித்துக் கொள்க :

- ☐ தியற்கைப் பொலிவு தருதல் ☐ எளிதில் பரவுதல்
- ☐ நீடித்திருத்தல் ☐ ஷாய்ப்பூலாகவும் பயன்படுத்தல்
- ☐ உண்டாக்விட கேச கண்டிஷனர் ☐ ரிஸினாவில் பூசமுடிதல்
- ☐ நறுமணம் ☐ அதிகப்படி சாயத்தைக் கழுவுதலில் எளிமை.

புதிய நேசுகரீன்

உண்மையான வாய்ப்பு-இன் கேசச்சாயம்.
இவையனைத்தும் தரும்—
இன்னும் தரும்.

நிகரற்ற நறுமணம்
மிகவும் சிவப்பு இனிமையான—
செம்புளம், செவ்வக, மணமூல
சித்தல் இம்மை சிதறல் இலகி
பூகலமாகிக் கொண்டு
தனித்த கேச கண்டிஷனர்
நேசுகரீன் மாட்டி கொடுக்கிறது
"உமை"—ஒரு கார்டுமார்
உண்பதில் மூலக்கொண்டி

காடமுடி உருவாகியது. கேசத்தை
மென்மையாகவும் புதுதல்
இருக்கச் செய்திருது.
உறையினே அதிக அளவு
பொருள்—
உலகம் படைத்தது 25% அதி
—பிடிப்பு புதுமணி மூலக்கொண்டி
பிடிப்பு—இன் கேசச்சாயம்
உருவாகியது.

இப்போது உலகம்
மற்றும் உலகம் படைத்தது
பிடிப்பு—இன் கேசச்சாயம்
உருவாகியது.
உலகம் படைத்தது 25% அதி
—பிடிப்பு புதுமணி மூலக்கொண்டி
பிடிப்பு—இன் கேசச்சாயம்
உருவாகியது.

நேசுகரீன்—ஆயுதம் மற்றும் அம்மரிக்காவில்

உலகம் படைத்தது 25% அதி

இவ்விடம் விசாரிக்கவும். பாசி அண்டு கோ. லிட்., சென்னை, கோவை, திருச்சி, மதுரை,
லிங்கனூர், விஜயவாடா, விசாகப்பட்டினம், கோழிக்கோடு, கொச்சி, பங்குளூர், மங்களூர்.

கு

கு

மதிவாயின் கவிதைப்பைக்
குறிக்கிறது

பழைய கால மரபு இக்காலத்திய தாமராக ஏற்றம் பெறுகிறது!

இந்தியக் கலாசாரத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாய் விளங்கும் காவாடக இனசையும் ஓலிக்குலத்தான் சங்கீதமும் பொதுவாக இளைத்ததுலாறவின் ஸல சிறப்புக்காகக் கொள்ளடவை. இந்த இளைசு கேள்வி முரணத்திலே தலைமுறைத் தலைமுறையாக வந்தது.

இளைப்போலவே தாவனமெகிறியில் எங்கள் ஆசிரியர் தயாரிப்புகளையும் துணிகளின் தரம் பாரம்பரியமாகத், மாற்றி தரவும் கொண்டனவ. பற்றித் துதில் மெனையும யிருந்த வகைகள வகை, தளவாண்டுகளையிற் தளத்திலே சிறந்த இளைசு வகைகளில் மேம்பா என துணியுகளை நயாசிகைய படுகின்றன. மெனமெனும் பணத்திற்குக் கூடுதலான மதிப்பைத் தரவல்லவாம்.

RAMSON

RAMSON

RAMSON

மேலும் மேலும் மேலும் மேலும் மேலும்

மேலும் மேலும் மேலும் மேலும் மேலும்

மேலும் மேலும் மேலும் மேலும் மேலும்

மேலும் மேலும் மேலும் மேலும் மேலும்

தாவணிகளா

தாவணிகளா

தாவணிகளா

THOMASJONH767768

பின்னர் எம். எஸ். தம் குழுவினருடன் அன்னபூரணி கோயிலுக்கும் என் தம்பருடன் சென்றேன். அங்கு கோயில் மகந்த (நம் பக்கத்து மடாதிபதி போன்றவர்) எம். எஸ். குழுவினரைக் கர்ப்பப்பிடுகத்தினுள் அழைத்துச் சென்றார். அங்கு அங்கு அன்னபூரணி சத்தியம் எம். எஸ். ஆசாரிய பகவத் பாதாளின் "அன்னபூரணிகத்தை"த் தம்மை மறந்து உன்னதருகிய பரடி, கேட்ட போர் அன்னவரையும் பத்திப் பரவாமையையும் படி செய்தார்."

காலி கோயில்களில் நடத்தவற்றைப் பட்டம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார் திரு ராமலாத்தி, மது கடித்ததில் அவர் கூறுத இதர மிகத்தி களையும் கருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

ஸ்ரீ டதாசியம் தம்பதி ஏழிந்த புதிய களம் - காலி: எக்ஸ்பிரஸ் வாராணசி ரயில் நிலையத்துடன் நுழைந்தபொழுது ஒரே கோலம் கவரிக் இருந்தது. அவர்களை வரவேற்று

அழைத்துப் போக ரகசிப் பெரும்களும் நகரப் பிரமுகர்களும் கூடியிருந்தனர்.

மதுரையில் காலி மகாராஜா தமது மணியி பந்தாவில் இருப்பதால் அரண்மனையில் ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சற்று நேரம் பாடியிட்டு அதன் பிறகு விருந்துபாரத்தை ஏற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

அந்த அமைப்புக்கிணங்கி ஸ்ரீமதி கப்பு கவுடியும் ஸ்ரீமதி ராதா கிகவதாஜனும் தர் பார் மண்டபத்தில் பாடினர். மகாராஜா உட்பட அனைவரும் கம்பளம் கிரித்த தளரவில் அமர்ந்து கேட்டனர். சில பஞ்சாகரணத்தோத் திரத்துடன் ஸ்ரீமதி எம். எஸ். அன்றைய திகழ்ச்சியை முடித்த பொது மகாராஜா உன் னம் நெறித்தவராக ஸ்ரீமதி எம். எஸ். அதனை இன்னொரு தடவை பாடலாமா என்று ஸ்ரீ கதாவெத்தைக் கேட்டுக் கொண்டார். ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கட்டளை அதற்கு இணைந்து பாடி நிகழ்வித்தார்.

● சென்னை ஸார்வபாலி: நுழைந்திய தமிழக ஆளுநர் ஸ்ரீ கோவைக்கார் கலாச்சு, கடுமையான இனத்த திட்டம் ஸ்ரீ கவதம் கடுமையான இன அமைப்புகள் வழங்கி. வரவேற்புகள்: ஏ. வி. எம்.

● மதுரையில், தென்னிந்திய பழநி கலாஜம், கலா மடம் இவற்றின் ஆதரவில், பெரும்கள் ஸ்ரீ. க. வி. ராமலாஜா தம்பதியின் சிவராஜ் மிகுன், கலாசி தம்பதியைக் கவனித்தார். நுழைந்தியோடு பொன் கட்டுப்பாடு காலேஜில் கலாச்சு ஸ்ரீ அந்தித் துதி.

● தாயுதி, பாரதீய விதவையினின் ஆதரவில் ஸ்ரீமதி சித்திரமொன் தேவி பாண்டியேயின் தம்பகம் பில் நுழைந்தி நிதிநிதி துறாவிட வேண்டி, ஸ்ரீமதி ஆஷாபெதி கடுமையான இனத்த திட்டம் பெற்றார்.

● மதுரையில், கோயிலை இன்குடியுடைய, கடுமையான கலாச்சு ஸ்ரீ கடுமையான திவத தம்பகம் தாங்க, பண்டிதராக ஸ்ரீ வி. எஸ். ராமலாஜா கலாச்சு. திட்டம் கலாச்சு ராசி, கோயிலு ஸ்ரீ ராசி கலாச்சு இன்குடியுடைய பந்து கொண்டனர்.

ராமதஸையில்தான் சம்ஸ்கிருத பண்டைக் கவிதைகள் பதிந்தன. அரங்கத்தில் இடைத்தட்டு வெளியீட்டு கிறோ தட்டினது. ஆழ்திவையே பதிந்த மலமாக இருந்தது. அரங்கத்துக்கும் நுழையும் போதே செதல் கோஷங்கள் கேட்டன. காரி மனரோஸா வரும் போது "கரர ஹர ஹரதேவ" என்று ஒலி விளங்கிய திணர்த்து, பண்டை பண்டிதர்கள், சமஸ்கிருத ஆழி றுர்க்கள், இடை சம்பந்தங்கள், இரு பக்கங்கள் கூடத் துணிசெய்தார்கள். இரு பக்கங்களில் முன்னமையிலிருக்கும் வாராணாசி வாகிகள் கூடியிருந்த அந்த அளவையில் பூர்வதாசிகள், நுழைந்த பூர்வணரும் பரிபாலக அலகிப்பட்டது.

மலையாள ஜா பேசுவதற்கு முன்பு, ஸ்ரீ சதா
 வித்தத்தி விவ வார்த்தைகள் கூறுவாயு போரி
 னர். கூடி - நாடுகளின் உற்பாதம் இதை
 தட்டில் பதிவசனங்கள் ரூபம் மாற்றினால்
 பாலியே பெரு விட்டதாத தாமம் கும்

மனைவியும் கருதுவதாகவும், ஒப்பெடுத்துக் கொண்டு காலி கேசுத்திரத்திலேயே தங்கிவிடும்படிவதாகவும் கூறினார். மேலும் ஸ்ரீ சதாவிதம், புதுதிருவி எப்படி பாரத நாட்டின் இன்றைய அரசியல் சூழ்நிலைகளை விளக்குகிறதோ, அப்படி காலி கேசுத்திரம் பாரதத்தில் ஆன்மீகத் தலைநகராகத் தொன்றுதொட்டு விளங்குகிறது; திங்கள் போலவே காரியம் ஒரு தனி ராஜ்யமாகவும் சமன்நிகழும் அதன் ஆட்சி மேற்புலாகவும் இயங்கும் என்பது கருத்து தெரிவித்தார்.

இதன் அதிக பேரறிவு வாய்ந்த மகாராஜன் ஸ்ரீ சதாசிவத்தில் இரண்டாகியது யோகசைவையிதாம் ப்ருபுளவத்திலும் ஆமோ திபிபதாகக்கூறி அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக யோபாவதக்கூரீயின் ஆட்சியில் உள்ள 'வாழ்க்கை' அரசைக் கூட்டிக் காட்டினார். ஆனால் ஸ்ரீ சதாசிவத்தில் முதல் யோகசைவையத் தீயமாய் ஒப்பிடுகிறார்கள். மத்யமக் காண்டம் கூறி விட்டார்கள் காரி மகா

செய்ததால், தீர்மானம் அகாடமி
தராதது துல்லியம் இல்லை. பி.
முத்துலி தீர்மானம் தரக்கூடிய
தீர்மானத்தைப் பித்ததாலும், பி.
முத்துலி, ஆர். பி. பி. பி. பி. பி.
கொண்டதால்.

சுதந்திரப்படை. பரந்திர
விதமாக பணியில் நேர்ப்பது ஸ்ரீ
அர்ச்சுனா குரூபுலகாமி அமை
கையை நுழைவதற்கு ஸ்ரீ ராம
நித்திரை என திரு விதாயி தருக
தூதராதந்தர் வெளியிட்டனர்.
செவ்வரி நிகராகவா வெவ்வே
வதனிடவும், ஸ்ரீ ராமரத்தல் மனில்
வருவல் பதனா விவாதினார்.

9 கோழிக்கோடு, சத்திர சக்
 கீத அமைப்பின் ஆதரவின், டாக்டர்
 நாராயணன் விழா அரங்கம்,
 மே. 19, கோலம்போரம் துணை
 தரணி வெளி வீ. ௨. ௩. ௪.
 அவருடைய நினைவு சா. ரகசிய நி
 தனத்தின் மூலம் முதல் இலக
 தட்டைப் பெற்றுக் கொண்
 டார்.

[illegible]

பெயர்: 4-5-1991 உயர்வு: 9-4-1997

பட்டுக்கோட்டை, 6 நி. கத்தரம்பலில்
பாண்டிங் ஸ்ரீமதி துக்கமாங்கலம்
3-4-77 அன்று நேரில் இயங்கியதில்
தாமதமாகி வருவது தெரிகிறது. 23 நி.
விடயம் இவ்வளவு தோரத்தம்
இருக்காது. உயர். துணை தோரத்தம் 5.
தோரத்தம் 2.5

எனது கனம் கல்வியறிவுள்ள
நாளை உறுதிப்படுத்த
அவ்வெழுத்துக்களை
நெருங்கிய கவனமாக
கொடுவா இயற்கையாகத்தான்
விவரமாக அறிவாய்

திரு. பி. எஸ். சவேர அய்யர்
 கழகத் துருவ, வேலூர், ம. து. ம. து.
 (1905-1970)

[illegible]

மூல நோயை
முற்றவிடாமல்
நம்பிக்கையான
வெடன்ஸா
களிம்பு
உபயோகித்து
நிவாரணம்
அடையுங்கள்
— ரண
சிகிச்சையையும்
தடுங்கள்

பேராய் சட்டின என்னு கதிரினான். வள்ளு
வா இந்த வயதிலாவது விடுதலையும் இடம்
பெறுகிறான் என்று மயிற்சி அந்தக் கண்ணாடி
பிரேமை மட்டும் உபயோகத்துக் கொண்டு
வள்ளுக்குஞர் பதில் அறிவொரு நட்சத்
திரத்தில் பாடும் இடம் பெற்றுவிடுவது

பி.சி.சி.யை கண்டித்தது. பதவியை இழந்ததும் அமைச்சர் புகை எண்ணுக்குத் தெரியாவிடும் என்ற பதிலை மனதில் வைத்து விட்டன. அவரது அபிமானிகள் கூட இம் ம. க. ஆட்சியின் பி.சி.சி.யை பற்றி எந்த அளவுக்கு அஞ்சியும் இல்லை. தமது உயர்ந்த அளவுக்கு விட்டார்கள்.

புள்ளிகள் பதும் பாடு!

புத்தியன்

[illegible][illegible]

மேல்திருத்தி மு. க. அ. தி. மு. க. விளக்கும் மாற்ற முறையைப் பற்றி மலர்வதற்குத் தாமதமாகாது.

1. குணம் அம்ம னுக்குப் பண்பு.
2. பண்பு காலநிலையில் பொது இடங்களில்
3. பண்பு செல்வந்தர் விடுகளிலும் பிரிவிட
4. பண்பு மகாராணிகளின் படிப்புகள்
5. பண்பு மதிப்பிற்குரிய இத்தொடர் பகுதி
6. பண்பு படிப்புகளும் இலாபங்கள்
7. பண்புக்கு அறிவு முக்கியத்துவம் உண்டு.
8. பண்பு பண்பு சி. பி. பரமசாமி ஸ்வாமி
9. பண்பு பண்பு சி. பி. பரமசாமி ஸ்வாமி
10. பண்பு பண்பு சி. பி. பரமசாமி ஸ்வாமி
11. பண்பு பண்பு சி. பி. பரமசாமி ஸ்வாமி
12. பண்பு பண்பு சி. பி. பரமசாமி ஸ்வாமி
13. பண்பு பண்பு சி. பி. பரமசாமி ஸ்வாமி
14. பண்பு பண்பு சி. பி. பரமசாமி ஸ்வாமி
15. பண்பு பண்பு சி. பி. பரமசாமி ஸ்வாமி

லாப் பொது இடங்களிலும் மாட்டுமாலு கவ
வித்துக் கொண்டார். கடலே சி.பி. உருவப்
படமும் முக்கியத்துவம் பெற்றதிக் ஆக்
சரியம் இல்லை.

இரண்டாவது கவக யுத்தத்தில் போது
தேதாஜிக்கும் அவரது இத்திய தேவிய ராஜ்ஜு
வத்துக்கும் ஏற்பட்ட நிகரற்ற சோதனையில்
அவரது படத்துக்குப் பெரும் மதிப்பு ஏற்பட்
டது. சில கார்பிரிஸ் சொற்பொழிவாளர்கள்
கைச் செலவுக்குக் கார்பிரிஸ்காரியிடலாம் கடை
களிலிருந்து ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு தேதாஜி
படம் வாங்கி வந்து தாம் பொதுக்கூட்டத்தில்
பேசும்போது நிதிக்கென்று ஏவல் விடுவார்.
-ஈது 50, 100, 800 கூட மதிப்பு பெற்று
விடும். அப்படி ஒரு கவர்ச்சி!

கார்பிரிஸ்காரியில் வேலை செய்பவர்கள்
அரசியல் நம்பிக்கைப் பங்களைப் பட்டினம்வாது
தாங்கள் விரும்பும் தெய்வத்தின் படி கிடைத்துப்
பணிபுரிந்தும் இடங்களில் வைத்து விடுக

ருக்கள். இதை மதித்து அன்றைய ஆட்சிகரவத்
தில் ஒரு கதறறிக்கை வந்தது. அது நோய்வி
அடைந்து தானே கருட்டிக்கொண்டுசென்றது.

நவரம் ராஜ்யமானிக்கம் நடத்தி வந்த
'விருஷன் லீவா' நாடகத்தில் கண்ணன் மண்
கிணத் தின்றதும் டிரோகை கண்ணன்
வாலயத் திறந்து காட்டி சொல்வான். அந்த
யாய்க்குத் இந்தப் பிரபஞ்சமே தெரியதாகக்
கற்பனை. அதனை அவர் ஒரு நவீன யுக்தியால்
இணைப்பதும் போலக் காட்டுவார். கடன்,
மலை, முயற்சித்திகள், காமதெனது, கற்பக
விரட்டம் என்றெல்லாம் நாட்டிக் கொண்
புருப்பர். தொட்டித்து காந்திஜி, கந்துரீபர்,
தேதாஜி போன்றவர்களைக் காட்டுவார்!
ரகிக்கனின் கரையோரை வானத்திலும்! துலாபர்
யுகக் கண்ணன் வாகியம் கலியுக மயிதிக் கிளக்
காட் ஒலிபெறும் சமயம் என்னாய். அக்
நாடகக் கலாநாயகர் இவ்வாறு ரகிக்கனாக் கம்
அது கலாநாயகர் கோன் மயிதிக்

சிவ்முத் தாங்க முடிவாவ்லை

* "என்ன காரணம் இது? அநியமமாக நாடகத்து
கையுக்கு வந்திருக்கிறதோ?"
"நாளைக்கு என் மயிதிக் கொண்டு வந்து
தாங்க கருக் கருது எழுதிக்கொள். அந்த
கொண்ட கையிலே என்ன குறிப்பிடுவது? இது
கருவியுடையது!"

* "கருவியை எழுதிக்கொண்டு என்மே இவ்வளவு
கவனமாகப் போடுவது?"
"கொண்டு போகும்! அங்கே இருக்கும் தென்கை
இவ் கொ. வேண்டாம்!"

* "நீயென்னு கருக் கருது நாடகம் போடும்
கருக் கருது போடும் போடும் போடும் போடும்
தென்கை. கருவியுடையது என்னு என் கரு
கருது!"
"கருவியை எழுதிக்கொண்டு என்மே இவ்வளவு
கவனமாகப் போடுவது?"
"கொண்டு போகும்! அங்கே இருக்கும் தென்கை
இவ் கொ. வேண்டாம்!"

* "இந்தக் கொ. வேண்டாம் போடும் போடும் போடும்
கருக் கருது போடும் போடும் போடும் போடும்
தென்கை. கருவியுடையது என்னு என் கரு
கருது!"
"கருவியை எழுதிக்கொண்டு என்மே இவ்வளவு
கவனமாகப் போடுவது?"
"கொண்டு போகும்! அங்கே இருக்கும் தென்கை
இவ் கொ. வேண்டாம்!"

* ஒரு நாளுக்கு ஒரு "கருவியை" போட்டுவென்று
கருக் கருது போடும் போடும் போடும் போடும்
தென்கை. கருவியுடையது என்னு என் கரு
கருது!"
"கருவியை எழுதிக்கொண்டு என்மே இவ்வளவு
கவனமாகப் போடுவது?"
"கொண்டு போகும்! அங்கே இருக்கும் தென்கை
இவ் கொ. வேண்டாம்!"

11. பேரம் முடித்தது!

திரிகாத்தலில் வாப் மொழியாக தான் கேட்ட கதை ஒரு சித்திரக் களஞ்சியம். சுந்தர நிகழ்ச்சிக்குப் பின் அவன் வார்த்தைகளைத் தான் எத்தனை எத்தனை சூழல்கள் மூலம் கொட்டி விட்டான்!

அப்பொழுது அவர்கள் ராஜா கார்ட் அகடு புகாரை விட்டுக் கல்கத்தாவிற்கு வந்து விட்டிருந்தார்கள். பா. தல பூரீயில் அநாக்ரிபிடி செய்து கொண்ட எதோ ஒரு காலனிலில் ஒரு கூடாரமும் போட்டுக் கொண்டார்கள். அரவிஸ் கார்பின் மலையோரத்திலும் புளியாழ வுக்காகப் பயணம் விளாத்தது. அநாத் கொண்ட அலுவலரும் சிவர்க்காரர். காயிகாட் கூடியா நறாட் பிரான்ட் இடங்கலித் இடம் பிடித்துக் கொண்ட கல்கத்தாக்கம். கல்கத்தா வின் நடை பாவகல்கிள்கா விரிந்து கல்கத்தா கல்கிள்கையோ போர் கல்கிள்கை. விரித்திருந்த தாக்கம். திரிகாத்தல் ஒருவருக்கான் ஸ்ரீ இடமும் குதிராமல் எரத்த சிவர்க்கல்கியாவி விட்டான்.

என்றாலும் கல்கத்தா தொழிலில் இறங்க வேண்டும் என்பது கல்கிள்கை. அவனையும் வார்ட்டுக் கொண்டிருந்தது. கல்கத்தா சிவர்க்கல்கியில் போய் மலையோர துணியின்கல்கிள்கை வார்ட்டு விட்டுக் கொண்டு விரித்திருந்தது. ஒரு சிலர் அவனுக்கு அலுவல்கல்கிள்கை. கல்கத்தா, வேறு சிலரோ பார்ட்டியில் சிவர்க்கல்கிள்கை பக்கைக் கல்கிள்கை வார்ட்டுக் கல்கத்தாக் கல்கத்தா தெருவில் கொண்டிருந்தது விரித்திருந்தது. கல்கிள்கை, இப்படிப் பவப் பவ போகல்கிள்கை கல்கிள்கை. திரிகாத்தலும் கல்கத்தா ஒரு முடிவுக்கு வந்து சிவர்க்கல்கிள்கை கல்கிள்கை.

அன்றும் அப்பாத்தான். நான் முழுமையும் ஒரு தொழிலைத் தேடி ஊர் சுந்தரி விட்டு விடுகிறேன்! வந்தால், அவன் மலையோர ஒருவன் ஒருவன் அவனுக்காகக் காத்திருந்தான். காத்திருந்தவன் சரபுபோடு பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

திரிகாத்தலுக்கு அது பிடிக்கல்கிள்கை. அவன் விட்டில் இவ்வாறு கல்கிள்கை பார்த்து, அவன் விட்டு தேடி வந்து, அவன் மலையோர ஒருவன் பேசிக் கொண்டிருப்பதென்றால்.....? அது நல்கத்தென்ற ஒருவன் எப்படி என்ன முடியும்?

எனவே, திரிகாத்தல் குரலில் கொஞ்சம் கோபத்தைக் காட்டி, "யார் நீங்கள்?" என்று கேட்டான்.

"ஹா! என் விடும் பாரிள்கல்கிள்கை பக்கத்தில் உள்ள கல்கிள்கை கல்கிள்கை தான் இருக்கிறது. ஹானும் கல்கிள்கை போல் ஓர் அகலி. அரகல்கிள்கை கல்கிள்கை தல்கல்கிள்கை கல்கிள்கை உள்ள மாலு முகாமுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று இருந்தது. ஆனால் நான் போகல்கிள்கை. அந்த கல்கிள்கை கல்கிள்கை என் போகல்கிள்கை? நான் இங்கேயே ஒரு தொழிலைத் தொடங்கி விட்டேன்" என்றான் வந்தவன்.

"என்ன தொழில் நடத்துகிறீர்கள்?" ஏதாவது கல்கிள்கை பார்த்தான்? என்ன பொருள்? என்று கேட்டான் திரிகாத்தல்.

"அதைச் சொல்வதானே கல்கிள்கை வந்திருக்கிறேன்! எனக்குப் பிள்ளுவே கல்கிள்கை

விமலிந்தர்

சுடர் தம்பர்

பெரிய பணக்கார வேட் ஒருவர் இருக்கிறார் அதனுடன் முதலீட்டைப் பற்றிக் கல்கிள்கை வேண்டியதை இங்கே.

"அதெல்லாம் சரி, என்ன தொழில், என்ன பொருள் என்று கேட்டுக்கொள்ளு! அதைச் சொல்லுங்கள், முதலீடு!"

"அவரைப்படுத்திவிட்டுக் கொண்டு அதைச் சொல்லுங்கள். இந்தத் தெருவில் இத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள். அத்தனை பேரையும் விட்டு விட்டு கல்கிள்கை தேடி நான் வந்திருக்கிறேன், ஏன் வரவில்லை? ஏனென்றும் நீங்களும் தானும் ஒரே ஊரைச் சொந்தவர்கள். நீங்கள் என் பேச்சைக் கேட்டு விட்டுச் சரி யென்றால், ஒரே வருஷத்திலே நீங்கள் இரண்டு விடுகள் கட்டி விடலாம்."

"அது எப்படி?"

"அதைத்தான் இத்தனை தேரமும் கல்கிள்கை மலையிலும் எடுத்துச் சொல்விக் கொண்டு இருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்த எல்லோருமே சிறுக்க சிறுக்க சொந்த விடு கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்"

பணம் எப்படிப் பதற்கு இது எத்தனை நேரான. கலையாசன் வழி இத்தனை தாட்டையும் அப்படித்த தெரிவாயம் போய் விட்டதே! இதுவரைக்கும் யாரும் இப்படி ஒரு தொழில் இருக்கிறது என்று அவனிடம் சொல்லக் கூட வில்லையே?

வந்தவன் திகைத்தவன் பணத்தை வெகு கலையாசன் படித்து எடை போட்டுவிட்டான்.

"நீங்கள் நம் ஸர்க்காரர் எங்கிறதனுலே உங்கலிடம் கூறுகிறேன். இக்காலகாலம் அட்டைக்கு என்ன பலசம்? விரல் அகைய தற்கு முன்னும் வேண்டியவர்கள் யந்து நீத் பார்த்தல்" என்று.

"இதோ பார்த்தல், உங்கல் சொண்டாட்டிக்காலத்தான் கண்டபடுகிறேன். ஒன்றிக் கண்டலாக இருத்தால் கலையாசன் இரண்டு. நினைத்தபடி நினைத்த இடத்துக்கும் போகலாம். வரலாம்!" என்று சொல்கிறது.

"சூரும்பத்தில் யார் யார் இருக்கிறார்கள்? குழந்தை - குட்டி என் உண்டா?"

"பெரிய புண்ணியத்திலே, உங்கல் வேண்டியாகக் குழந்தை - குட்டி என்ற வழி - தம்பி மகன் யாது. அனை இருந்து விட்டால்

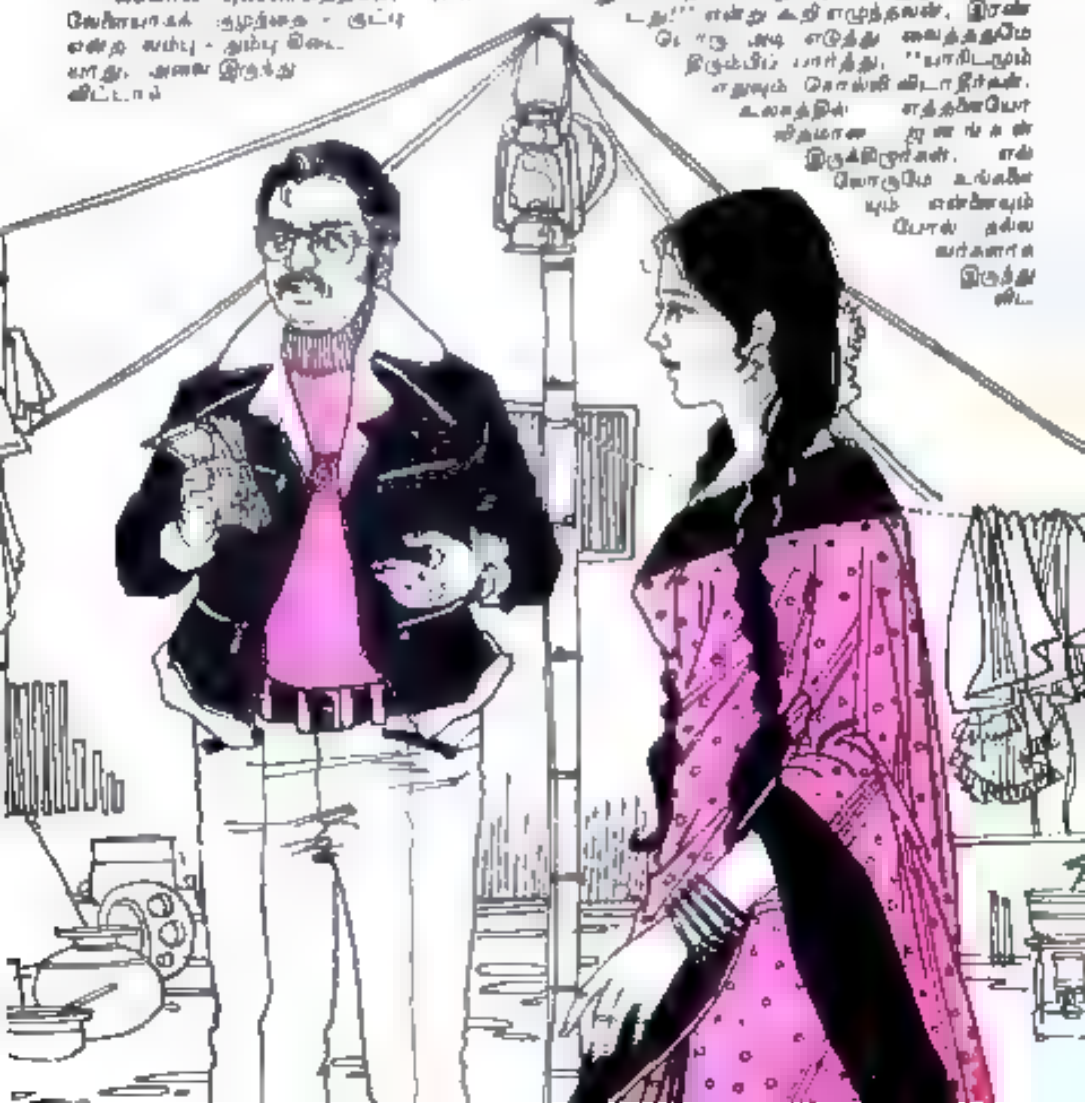
என் கதி அடோ கதிரான். அவன் கருணையால் தப்பிப் பிழைத்தேன். ஆனால் இத்தப் பணம் - காச சிரமம் இருக்கிறதே. இதுதான் ஆல் பிராணியை அடியோடு வாய்க்கிறது!"

"பணம் - காசக்கு இனிமேல் நீங்கள் சிரமப்பட வேண்டியதில்லை. அந்தப் பெருந்தைய என்னிடம் விட்டு விடுங்கள். இத்தாருங்கள். இருதரது ரூபாய் இப்போததக்கு வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இன்னொரு தான் வந்து என்னவென்ன செம்பலும் என் கிறதைக் சொல்லிப் போகிறேன்!"

ரோக்கமோ இருதரது ரூபாயைப் பார்த்த போழுது திகைத்தவன் விழிகள் நிலைக் கத்தலிடும் பளிச்சிட்டன.

"நீங்கள் ஒன்றும் வேண்டிக்காதீர்கள். இத்தப் பணத்துக்கு என்க்கு ரசீதுகளைத் தேவைப்படலை. ரசீது வாய்க்கிக் கொண்டு தரங்கள் பண விவா பாரம் செய்பவியில். நீங்கள் எங்கள் ஸர்க்காரர். உங்கள் விஷயத்திலே நம்பிக்கை அளவழிக்கை என்விற பேசக்கூடு இடம் இல்லை. தான் வருகிறேன். இருட்டி விட்டது" என்று கூறி எழுந்தவன், இரண்டு ரூபாய் எடுத்து வைத்ததமே

இருப்பிற் பார்த்து, "யாரிடமும் எதுவும் கொய்க்கி விடாதீர்கள். உலகத்தில் எத்தனையோ விதமான ரூபாய்கள் இருக்கிறார்கள். எல் வேரூபம் உங்கலையும் என்னையும் போல் நல்ல வர்களாக இருந்து விட்டால்

"நான் என்னை வேலை பார்க்க வந்தேன்னு, காலுக்கும் தெர்வாகக் காலுக்கு எதோ காலு காலுத்துன்னு என்ன அது?"

"ஒரத்திங்க அங்கே வந்திருங்க. நுங்கைவங்க."

மாட்டார்கள். அத்தனை பவுக்களும் அப்போக் கியார்கள். ஆக ஏமாத்ததாய் கழுத்துக்குக் கத்தி வைத்திருவார்கள். எப்பொழுது எவன் எப்படி இடறி விடுவான் என்று யாருக்குத் தெரியும்?" என்றான்.

அவர் பேச்சிலே மயங்கிய திசைத்தன் அவர்களை வரக்கும் கொண்டு விட்ட போனான். "கெடுக்கப்பாடீர்கள். நான் யாரிடமும் மூக்கப் சீசிய மாட்டேன்!" என்றான்.

வந்தவன் போய் விட்டான். "அடெலப்பா! இந்த ஆண்டவனின் மகிமைதான் என்ன?"

அவர் பெருமையாடாததனது, திசைத்தன் வொசிக்கத் தொடங்கி விட்டான். "அவன் அஞ்ச இங்கிலெஸ்ஸும், லூஸ்பீன் லுமீ தெரி யாத, ஸார்-பீர் அறிவாத ஒருவன். திசைத்த னின் வீடு தேடி வந்து, சின்னாமக்-விசினாமக் ரொக்கமாக இருந்து ரூபாயைக் கொடுத்த கலுடு கூடத் தெரியாமக் கொடுத்துவிட்டுப் போவானா?"

"கலுடு தைதையாகக் கொடுத்துப் போயிருக் கிறேன். என்ன வேலை செய்க வேண்டியிருக் கும்!" திசைத்தனின் புத்திக்கு அததான் எட்டவில்லை. "ஒப்பராணை, அப்படி என்ன வேலைவாயிருக்கும் அது? இரண்டொரு ஆண்டு களுக்குள்ளே இந்தக் கங்கத்தா தரைத்தி வேயே இரண்டு மக்க வீடுகள் கட்டி விடலா மாமே?" திசைத்தனுக்கு இதைப் பத்திய போனவையே அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷய மாகப்பட்டது. "வீடு, பணம் வந்துவிட்டது, பார்த்துக் கொண்வாய்!" என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டான்.

ஆனால் அந்நேரத்தில் வந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. இரண்டு நாட் களுக்குள்ளே அந்த ஆண் திரும்பி வந்தான். "திசைத்தன் வீட்டில் இருக்கிறாரா?" என்று கேட்டுக் கொண்டு.

ஏரவதான் வீட்டில் இருந்தான். "வாருங்கள்!" என்று ஆரார-உபசாரத் துடன் வரவேற்றுக் குடிசைக்குக் கட்டார வைத்து, "தெரீர் அருத்துவிதீர்வாரா?" என்று கேட்டான்.

அந்த மனிதனின் பேச்சில்தான் எவ்வ விஷயம்? "அம்மா ஒருத்தன்! நீ கேட்டிரு போழுது நான் தெரீர் வேண்டாம் என்று கூறுபெறு?" என்று கேட்டுச் சரவுவின் ஸகலி யும் தெரீர் வாய்க்கிப் படுகிறது. "பிறகு, "அதா தான் சொல்லிவிட்டுப் போனேனே, அசை! பத்தி திசைத்த பாபு யாரிடமும் எதுவும் பேசவில்லையா?" என்று கேட்டான்.

"இதைவேங்காம் போய் அவர் யாரிடம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்?" சரவு தன் படுகிலேக் கொண்டுவரவே வடித்தான்.

"திசைத்த பாபு எங்கே போயிருக்கிறார்?"

"என்னைடம் சொல்லிப் போகவில்லை!"

"எப்பொழுது திரும்பி வருவார்?"

"உருதுவாகச் சொல்ல முடியாது. இப் போழுது கூட வரலாம். இங்கிலெஸ்ஸும் தெரீம் கத்திதம் வரலாம். எப்பொழுது வரு வார் என்று நான் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? உங்களுக்கு ஏதாவது சொல்ல வேண்டியிருத் தாக, என்னைடம் சொல்லி விட்டுப் போங்கள். நான் அவரிடம் சொல்லி விடுகிறேன்."

"அப்பொழுது கேள். அம்மா! உன்னிடமே சொல்லுகிறேன். என் பெயர் கதரீசன் - கதரீசன் போத்தார். பாரிசாவிலிருந்து உங் கைப்பொருளை புக்கிடமிக்குறிவதனே. வந்த யீன் கடித்தடிக்கக் கொக்கி மானாது. ஆனால் என்னைக்கு இந்தத் தொழில் ஆரம்பித் தெயே. அந்தனக்கே என் கடிக்கர்கள் என் னாம் விடித்து விட்டான். இப்பொழுது சந்தோஷமாக இருக்கிறேன். ஒரு குதையும் இங்கே. உங்கன் திசைமையைப் பார்த்தேன். உங்களைப் பாரிக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது. என்னைக்கு இந்த எண்ணம் தோன்றியதோ, அந்தனக்கே உங்களைப் பாரிக்க வந்து விட் டேன்!"

"நீங்கள் சென்றிரு தொழில் என்ன? இந்தனை வாயம் வொழிக்கிறது என்விதீர் கனே!" என்று கேட்டான் சரவு.

"பார்க்கப் போனான் கொஞ்சம்கூட வகை தொண்டையாகத் தொழில்தான். ஒரு வரன் லுனைவக்காத - தொழிலாக இருக்கிறதனும் தான். வாயமும் வரன் லுனைவக்காயம் வேண்டியது கிடைக்கிறது. பொதுவாகத் தொழில் லுனைவகை இப்படித்தான். ஆட் கைத் தாக்கி மாட்டியே போட்டு, மாட்டைத் தாக்கி ஆட்டியே போட்டும் போல! உனக்கு இருக்கிற கட்டித்தனத்துக்கு நீ எவ்வாறுத் தையும் தன்ருகம் புரிந்திருக்காங்கள், அம்மா! ஆகுதும், நான் சொல்கிறதை நீ எப்படி எடுத்திக் கொள்வாயோ என்று வொசிக் கிறேன்!" என்றான் கதரீசன்.

"ஒருதனக் கொள்ளுங்கள். அப்படித்தானே நான் கொஞ்சம் வொசனை செய்கு பதிக் கொல்ல முடியும்? நீங்கள் விஷயத்துக்கே வரலாம் இப்படித் கத்தி விசைத்தாய்.....?" என்று கேட்டான் சரவு.

கதரீசன் அப்படித் எவ்வாறுத்தையும் விவர மாகச் சொன்னான். செயல் வேண்டிய வாரி யத்தைக் கணக்கிதமானால் எட்டம் பிடித்தும் வட்டியுதான். அனதக் கெட்ட சரவு அறிந்தது போல்தான். அவன் சொக்கும் வாரியத்துக்கு அவன் உடந்ததாயதா? அது எதிக் கொண்டு போய் விடுமோ, யார் என் டார்கள்? (தொடரும்)

**‘கோஸ் ஸ்பாடுக் கச்சேரி,
நவரசச் சுவை மயி!’**

குதூகல நுகர கொஞ்சம் சுவை: கோஸ் ஸ்பாடு

Dr. B. K.

உருக்கலுக்குப் பின்னர் **செ.பி.சி. சந்திரன்**

முடியாதவர்களுக்கு

நவத்திய ஆலோசனை இலவசம்

உங்களுக்கு அல்லது குடும்பத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும்
 வியாதிகளின் மூலம் விவரமாக

லியா இகளின் பழி லியரங்களை

உலகம் புதுத் தனித்து நமது உலகம்

5. காரணி ரீதியாக

R. H. P. (Incl) Y. Y. C., A. H. I. H.

ப.ம.எ - 684601

என்ற விவாதத்துக்கு எழுதி அனுப்புவிகள். அவரின் ஆலோசனைகளும் சித்திரை விபரங்களும் உங்கள் விமர்சனத்துக்கு இடமாகக் கொடுக்கப்படும்.
தொலை : 316-318ஏ, 420. தொலை : "சிந்தை"

திரு. திரு. வி. சண்முகம் (Chief Accountant, State Bank of Travancure) அவர்கள் இரவு 9.45 மணிக்குப் பேரவையிலிருந்து வெளியேறினார்.

பாடல் ௨. பி.வா.மெ.க.பா.ப.

எச். எஸ். சிவசுப்பிரமணியம்

STUDY

馬六甲的 古蘭經圖書館

ஒய்ஸொரு இத்தாலின் வீட்டிலும்
இருக்கத்தக்கவராவ

சிறுவர் மருமும்படி
பட்டங்கள் திருத்தலாம்

இராமாயணம் கதை ரூ. 2-00

மேலாபாரம் 2.00

புர.வல.பெ.க. கலா.க. மு. 2-00

வழிபாடும் சமயமும் ந. 3-00

(இந்தப் பத்திரிகையின் பதிப்பை விநியோகம் தாமது)

₹. 10/- அன்பு/சௌநக்கம்

பதிவுத் தபாலில் அனுப்பப்படும்

V. P. P. Gaidou

சென்னை மாநகரம், குரூடு

நிர்வாகப் பொருள் பங்களிப்புப் பெறவும்

உதவி: கருணாநிதி மருத்துவமனை

7. டி. பி. சுவாமிநாதன்.

திருவாரூரிலிருந்து, சென்னை-800005

பலக்கீழ்ச்சம்

ஆராய்ச்சியாளர்கள்

பெரிய சிவசாமி

ஜீவாய்ருத்யம் 1898

ஆய்வேதாஸ்பாதி (1969) பக்கம் 17

1899

சென்னை

அவர்கள்
அதை மிகவும்
தெளிவாக உத்தரம்
சொன்னார்கள்.

ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக்
கொண்டுவர, வரிசையில்
இணைந்த ரயில் பெட்டிகளைப்
போன்று அவர்கள் சொன்ன
வாரணங்களுக்கும் சென்ற முடியும்...
எவ்வளவுதவறவும் புரியும்படிதான்
உதிர்ந்தார்கள்.

எனக்குத்தான் அமைவ ரயில் பிளாட்
பார்த்துக் கூச்சலுக்கிடைபில் கேட்டிற
சம்பாஷணையைப் போன்று ஒரே குழப்ப
மாகப் பட்டது.

எப்போது இடிக்கிற இடியும் மின்னலும்
தலைவிய விழுந்தது போன்ற அநிர்சசி. கட-
லுக்குள் உருகுற அலைகள் நழுவி உறுமிக்
கொண்டு கவசுடையிப் பாய்ந்தது போன்ற
மனத் தோற்றம்.

நாற்செறிவிய் தடுத்த தெருவில் கட்டுப்பாடு
இல்லாமற் போன வாகனங்களுக்கிடையில்
மாட்டிக் கொண்டு விட்டாற் போன்ற பிரமை
அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? அதைக்
கேட்கலா நான்... இவ்வித நாளும் ஜாதுவும்
அத்தனை கஷ்டப்பட்டு... ஜாதுவும் அதைக்
கேட்டிருந்தால் என்ன சொல்லி விடுப்பான்.

"பார்த்தீர்களா வேண்டும் உங்களுக்கு நன்-
ருக்" என்று கூசிக் கொட்டிக் கிரீத்திடுப்
பார்ப்போ?

"இவ்வித. 'இதற்குத்தானா?' என்று என்னை?"
போன்று குறித்த கொம்பாகத் தத்தனித்
திருப்பார்ப்போ?

இனி அவன் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்து
கொள்ள வுழி இவ்வித. புண்ணியவதி போய்ச்
சேர்ந்து பதிலுமாற்று நாட்டாளியி விட்டான்.
அதற்குத் தங்கள் குடும்பங்களுடன் வந்த
பிள்ளைகள்தான் அதைத் தொல்லி என்னைச்
செய்வதென்று போ குடும்படி செய்து
விட்டிருந்தார்கள்.

சொந்தத்தில் வீடு கட்டிக் கொள்ள வேண்-
டும் என்பது நான் என்று படித்துவிட்டு உத்தி
யோகம் செய்யப் புதுத்தேனே, அங்கிலிருந்து
வித்தராக மனத்தில் விழுந்து விட்ட ஆசை.

"வீடு வீடு" எப்போழுது பார்த்ததானம்
இதுஎன்ன ஐயம் மாறிலி. "சரியான ஸ்பத்தியம்
தான் போய்கள்" ஜாது என கத்தர்ப்பயங்கலில்
என்னைக் கேலி செய்ததுண்டு.

"என்னசெய்வது? பணக்கார மாண்புரர்கள்
கிடைத்திருந்தால் பெண்ணேரு ஒரு சிறிய
வீடு... குறைந்த பட்சம் வீடு கட்ட ஒரு

மனை வானது
கொடுத்திருப்
பார். வாருக்கு எத்
தனை சிரமத்தினோ
அதுதானே கிடைக்கும்."
நான் வேண்டுமென்றே
சென்றும் பொழுது ஜாதுவின்
முகம் கோபத்தில் சிவந்து
போகும்.

"ஆமாம், நீங்கள் பெரிவ ராஜ்
குமாரன். இன்னும் அதுவேறு குறைவாக்
கும். அப்படியாராவது கொடுக்கத் தயா
ராக இருத்திருந்தால் பண்ணிக் கொண்-
டிருப்பது தானோ?" என்று கேட்டுவிட்டு
அவன் 'வீடு' என்று எழுத்து போட விடுவான்.

கவலாமைச் செய்து பார்த்து எண்குப்
பெண்கள் கிடைவாது. இரண்டு பிள்ளைகள்
கடன் வாங்கி விட்டதையாவது கட்டியப்பாற்ப்
போமே என்று எனக்குத் தோன்றியதில் தவ-
றேதும் இருத்ததாகப் படவில்லை.

ஜாதுவின் எப்போதும் எதிர்த்துவிட்டி.
என் எண்ணத்தை வெளியிட்டதுபோ போர்க்
கொடி உயர்த்தி விட்டான்.

"ஏன்ய சொன்னீர்கள்? அரசிடம் கடன்
வாங்குதா? வகுமீர சம்பளமே கூக்கலும்
வாங்க்கும் போதில்கூட, கடன் வாங்கியுள்
யிருப்பீர் வேறே நான்யிரும். பசங்கள்
இரண்டு சொகையும் நன்றி படிக்க வெத்த,
எவ்வோரும்; சாப்பிட்டு. துணி உடுத்தி.
உடம்பு பார்த்துக் கொண்டு... விட வாரி
கிண்புத்தி உங்களுக்கு ஏதாவது தெரியுமா?"

ஜாது கேட்டதில் அரித்தம் இயல்பாய்
இக்கூ. நான் வகுமீர சம்பளத்தை அப்படியே
மனைவியிடம் சாப்பிடுதது விருவேன். கூசிக்
சொல்லுக்குக் கூட அவனைக் கேட்டு வாங்கிக்
கொள்ளுர பழக்கத்தான். கடை கண்ணிக்குப்
போய், சாமான் வாங்கிப் போட்டு அவுட்டிக்
கொண்டது என்றபே கிடைவாது.

ஒரே ஒரு பைனீசம் மட்டும் என்னிடம்
உண்டு. நான் கெட்டுப் பிடிப்பேன்.

அதைக்கூட. மனைகைச் சாமான்கள் வாங்-
கும்போது ஜாது வாங்கிப் போட்டு விடுவான்.
மாதம் ஒரு சிலிமா கஷ்டப்பாக்க உண்டு.

கடனாக்கு மறு ஏதெந் போட்டு விட்டு,
நான் அவன்மீடம் அறிவித்த பொழுது. "என்ன
செய்வது. இப்போதிலிருத்திப் பட்டினி
இருத்த பழகிக் கொண்குமீறெம்" என்று
மூகத்தில் அனறவது போன்று பதிக் சொன்-
றன். நாளும் பேசவில்லை.

ஒரே நாட்கள் வாந்தத்தைவின் பரிமாறக்
கூட இன்றி 'மீ'கார 'ஆம்'காரத்தில் வறந்த

மணல் இரக்குமதி

சுயமொரு நாளும் என்மொன்னொரு போதல்
கூடுதெய்வமு மெய்க்கொளா, ஆனால் 'சென்னை
அரோகிணி' மணல் இரக்குமதி சென்றோது.
கடாபலாந்தீவிர்த்துள்: ஆம், உன் நாய் மணல்
கட்டிடங்கள் கட்டி களங்கிவிடையாமி! அதனால்
கெள் நாய்களிலிருந்து 'சென்னை அரோகிணி'
மணல் இரக்குமதி சென்றோது!

— ஸ்டீவ்ஸ் ஆஃம் இந்தியா - சமீபத்துவர்

தன் ஞான்றை நாட்களில் அவன் கவிர்த்து
கொடுத்து விட்டான்.

அவன் மனம் மாறி விண்டும் வேதா ஸாராக
மரம் ஏறுமுன் விட்டான் கவிர்ப்பு கதைத்
தவாரிக்கும்படி நம்பி ஒருவரிடம் பொறுப்
பையம் ஒப்படைத்தேன்.

முழைத்ததும் நீண்டு கொண்டே போன
சராத்தாவின் ஒரு புறம் கரவேறுபவர
மறுபுறம் குளியலறை கவிர்த்து: உன் இர
படுக்கையென்கள். இடது புறம் திரும்பிநுக்
கையகவரநையும் இரண்டாற் கொன்று
கொட்டி ருமது.

"புதுவையை எப்போது வைத்துக் கொள்வ
தாம்?" ஜாஸ்கி அங்கவாங்கத்தான்.

"என், கட்டோர் கும் இருக்கே."

"ஆமாம். கட்டோர் கும் கும் கொன்று
வைத்து முடிவாகி விடாமல் இருக்க முட்டிய
போகும்."

"இளங்குட்டிப் பெரிசாகக் கட்டினால் நமக்கு
மூக்க முட்டுமே! பணத்திற்குச் சொல்வதென்.
என்ன செய்யலாம்?"

"இவ்வளவிட்டாலும் முட்டப் போகிறது
பாருங்கள்."

"சரி சரி. போகாமல் இரு."

உரிசைவாங்கி அகிலவாரமிட்டு விட்டைக்
கட்டி, துடிக்கவி விட்ட சமையல் முத்தவன் ரகு
ஸாப்பாண்டு வந்து மகிவாரம் படுத்து விட்
டான். டாக்டர் ஆஸ்பத்திரியில் அவனைச்
சேர்க்கும்படி சொல்லி விட்டார்.

ஜாஸ்கி இவையகியர் பிரசாரத்தின்புறம்
அடிவதுமாக இருந்தான்.

"ஒரு வேளை நாம் ஆரம்பித்த வேலை கவிரி
லியோ? ரகுவுக்கு ஏதாவது நேர்த்துவிட்டால்?
நாளும் கவிரிப் கொண்டு. இருந்தாலும்
காட்டிக் கொள்ளாமல் "மறுவாராக
கட்டிப்புகு வராதா, ஏன் இப்படிக் கவிரிப்
பட்டு?" என்று அவனைத் தெற்றிசைக்

எங்களை இரண்டு வார அகிலவாரக்கும்
கவிரிக்கும் ஆளாகி விட்டு ரகு பிரிந்த
தெழுந்தான்.

சிடென்டிங் விசை திடென்று உலர்ந்து
அது கிடைப்பதே அரிதாமி மறுபடியும் கட்டிட
வேலை தீவிரது.

வேலிலும், மனதிலும், கவிர்ப்பிலும்
கவிரிக்கும்விடையிலும் பணத் தட்டுப்பாடு
களுக்கு நடுவிலும் விட்டைக் கட்டி முடித்துக்
கிரகப் பிரவேசமும் செய்வோம்.

அன்று நான் அடைந்த மதிப்பீடுகள் என்
னக்க முடிவாகு.

பட்டித் தெளவதற்குக் கடுமாவனவரை
தூறியதுக் கொண்டோம். பீனிக்ஷன் பெரிய
வர்களாகக் கவிரியிக்குச் செல்வத் தொடர்
வியும் தூறவி செய்வை கடுகிட்டத் தன்
நடைகளில் கவிரிவதை இழக்க நேர்த்தது.

வினா அழகுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும்!
அதனால் இரகர் சீனிகள், தரை விரிப்
புகா, கவிரிவா அங்கவிரிக் ஏடுபாடான ஒளி
வட்டவா என்று கற்பனைகள் விரிந்த விரி
நடைகள் உரையும் மனத்தளவில் நிதிச் செலவாக
தாயிற்று.

ரகுவும், ராஜாவும் பட்டிப் முடித்ததும்
வையதரப்பாத்தினும், தாகுபீரிலும் வேலைக்
குச் செந்தாரிகள் அவர்கள் திரும்பவரும்
முடித்து குடுமாங்களுடன் வளர்த்துள் அகில
மனம் கிழையம் என்னொன்றுதல் தம் கடைசி
நடிக் வரை தூற விட்டோர் விட்டுப் பீனிக்
கவிட்டம், போகக் கம்மதிக்கொ இவிய...

"ஆளவட்டிக்குக் கஷ்டப்பட்டுக் கட்டினது.
அகிலவைய என் கடைசி முடிக்கப் பிரிய வேண்
டும்" என்று சொல்லிக் கொண்டே பிழித்
தான் அவன் மனம் பொலிய நடுத்தும்
விட்டது. அவன் இருந்தது காழ்த்து அனைத்
துமே கவிரிவிட்ட நிலையில் அவன் இங்கே
அவர்க்கான், இங்கே கவிர்த்தான், இங்கே
படுத்துக் கொண்டான் என்ற நிலைகளில்
மாறும் கடைசிப் பாரிக்க நிலைக்கும் என்
விட்டான் பீனிக்ஷன் என்ன சொல்லார்கள்,
தெரியுமா?

"நாங்கள் எப்போது தூர தெளவதில் இருக்
கிறோம், எங்களுக்கு எதற்குச் செல்லவியல்
விடு? நாங்கள் கிடைசார் அகில வந்து இருக்கும்
நாளும் பார்க்கத் கொள்ளோம். காட்டைக்கு
விட்டோதும் விண் கட்டி, குடித்தனக்காரர்
முறையாகப் பணம் தர வேண்டுமே! இருக்கிற
கவிரிவிடக் கட்டி மாரபுக்கலை நேரம் பொத
விட்டா அளவிட்ட கவிரி கவிர்த்திவையே
இருக்கிறதும் தொலைத்து ஆளுக்கு இக்கலை
என்று பிரித்துக் கொடுத்து இருங்கள். என்
ளுக்கு இப்போது பணம் தெளவயாக இருக்
கிறது."

அவர்களுக்கு உடனடியாக அப்படியப்பட்ட
பணத் தேவை என்ன என்பதை அறித்து
கொள்ள நான் ஆளவட்டி கவிட்டே.

ஆனால் என் கவிரி முன்வே கடுப்பெற்று
என்றவுடையதாவி நின்ற விட்டை என்
கவிரிவையே விழ்கும்படி சொல்லுகிறார்கள்.
பெரும்பாலும் போய்ப் பதிவிறந்து நாட்கள்கூட
ஆகவில்லை. அதற்குள்ளேயே என்னும் என்
விட்டுக்கும் விட்டுக் கிழித்துவிட்ட நிலைக்கி
ழார்கள். என்ன உலகம்!

இதற்காகவா நாளும் ஜாநாயும் இத்தலை
கஷ்டப்பட்டுவோம். காழ்க்கையிலே எத்த கைத்
தையும் அனுப்பிக்கொம் ஒதுக்கி காழ்த்
தோம்.

"விட்டை விதிக முடிவாகு போகட்டா"
என்று தொண்டைக் கிழிப்பக் கத்துகிறேன்.
இவனுக்குப் கப்பத்திரம் பிடித்து விட்டதா
என்ன என்பது போல் அவர்கள் என்னை
எயிப்புடன் பார்க்கிறார்கள்.

மார் எது வேண்டுமானாலும் நினைத்துக்
கொண்டதும், என்னு அக்கறை இல்லை!

மிகள் மல்லிகாதின செவ்வகியை வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் பரமசிவம்.

டிசம்பர் கனகம்புரத்தைக் கட்டி முடித்த பிறகுதான் அதை என்ன செவ்வகி என்பதை தெரிவிக்க மல்லிகாதின மனத்தில் தவிப்பு வந்தது.

"அப்பா! இதைச் சுவாமி படத்துக்குப் போடலாமா?"

"யாரும் போடறதா தெரியவில்லை!"

விக்கென்று எழுந்தான் மல்லிகா. "அப்ப இதைப் பக்கத்து வீட்டுக்குத் தோவிலம் கொடுத்து விட்டு வருகிறேன்" என்று கூறி நடந்தான்.

"நீய், மல்லிகா!"

நினைவிட்டு நின்றுள் அவன்.

"நீயே வைத்துக் கொள், அம்மா!"

"அப்பா!" வெந்த பண்பில் செவ்வகியை விட்டது போல் அவளின் அகம்.

"என்னமா இப்படிப் பதறுகிறாய்?"

"வந்து...வந்து..." மேலே மேல் குடிவ வீதியில் அவளாக, குறுங்கிக்கு குறுங்கி அழுது நின்றாள்.

"அழாதே! மல்லிகா! அழாதே! நீ அழுதுவதை என்னும் தாங்கிக் கொள்ள முடியா தம்மா!" அவளுடைய தரக நடையுடனாக

ஒங்கித் திறந்தார். அதன் முடிவிலேயே ஒரு குகை மாறி? தன்னை இருந்தது. அங்கே நீல வண்ணம் படிந்திருந்தது. அங்கே அப்படியே மல்லிகாதின செவ்வகி தெற்றியில் வைத்தார். அந்தப் போனசைத் தெற்றியில் லேசில் நீலப் பொட்டு எப்படிப் பளிச்சென்று விளங்கியது.

"அப்பா! நீங்க கொடுவது கொஞ்சங்கூட தள்ளுக இங்கேயப்பா!" தந்தையின் கரங் களைப் பற்றிக் கொண்டு நடுத்தான் மல்லிகா.

"எனக்கு இறியை தவறு எதுவும் இருப்ப தாகத் தோன்றுகிற மல்லிகா. இனி மேல் நீ இதைத் திரையும் உபயோகிக்க வேண்டும்" என்ற பரமசிவம் அந்தப் பிளாஸ்டிக் டப் பாலை அடியாளியில் வைத்தார்.

மல்லிகா அழுதான். அழுது கொண்டே விழுந்தான்.

வீணாவீத் தூங்கிக் கொண்டிருந்த குழந்தை யும் அழ ஆரம்பித்தது. நான் அழுகையைத் தடுத்தி விட்டுக் குழந்தையின் அழுகையைத் தடுத்த ஒடினான் மல்லிகா.

"அக்கா! அக்கா!" என்று அழைத்தபடி வருகிறார் பரமசிவம்.

"என்ன தம்பி?" பதறித்துடன் கையெலினைப் போட்டு விட்டு எழுந் திருக்கிறார் பரமசிவம்.

கருகியமலர்!

"அழுதுவதற்காவே பிறந்தவன் அப்பா நான். எப்படி அழாமல் இருக்க முடியும்? இங்காவிட்டால் பிறந்தவுடனேயே... தாளையப் பறி கொடுத்திருப்பேன்! அந்தக் தூதிரைக்கூடம் இன்னமும் தொடர்ந்து கொண்டேதான் அப்பா இருக்கிறதை என் னைப் போல் அழாதே என்று சொன்னேன்!"

"உன்னை மறுபடியும் சொக்க வைப்பேன் மகளை... சொக்க வைப்பேன்." துரைய அவளரத் திக்குமுக்காட வைத்தது.

"என்னப்பா இது?" துடித்துப் போகிறான் மகன்.

"ஒன்றுமில்லாமல்மா... ஒன்றுமில்லை..." தம்மைச் சொல்கிறதே கொண்ட பிறகு மக னிடம் வந்தார் பரமசிவம். அவன் கைப் பிடித்த டிசம்பர் கனகம்புரச் சரத்தைப் பிடுங்கி அவனுடைய தலையில் குட்டினார்.

"ஹியா, அப்பா..." அவனிடம் புற லாகத் துடித்தான் அந்தப் பூங்கொடி.

அவனைச் சமாதானப்படுத்திய பரமசிவம் அவளாயின் அருகில் சென்று அதற்குள்ளி ருந்து ஒரு பிளாஸ்டிக் டப்பாவை எடுத்து வந்தார். மல்லிகாதின அருகில் வந்து அதைத் திறந்தார். அதனுள் ஐந்தாறு வண்ணச் சிமிழ்கள் இருந்தன. மகனை ஒரு தடவை உற்றுப் பார்த்தார். பிறகு அந்தச் சிமிழ்களை

கே.ஜெயலக்ஷ்மி

"மல்லிகாவைத் தென்கொட்டி விட்டது. அக்கா. கொஞ்சம் வந்து மெதிர்க்கணும்... வர, அக்கா!"

மறுபடியும் சொல்கிறதாவிட்டால் மரகதம்.

"என்னக்கா இது? அங்கே குழந்தை வலி பொறுக்க முடியாமல் துடிவாய்த் துடித் துக் கொண்டிருக்கிறான்... நீ... என்னடா வேண்டுக..."

"தேன் தானே கொட்டியது? அவளைய் பாடியே புருக்கிவிடுக்கணுமே...?"

"அக்கா! என்ன உளறுகிறாய்?"

"உளறுகே கம்பி. உளறவே. தெத்து ஐட்டுக்கு வந்தேன். அந்தப் பாலி கிழிந்தது யப் புறம் தெத்தி தின்றயப் போட்டுமா தின்னுக்கிப்புத்தா. மறுசங்க வெணுமில்லு இந்த அக்குறும்பைப் பாதத்துக்கிட்டுச் சுமமா விடுக்கமாப். தெல்லம் சுமமா இருத்துமுமா? அதுக்கே பொறுக்கவிய... நேனா... வந்து கொட்டிடுத்து."

"அடிப்பான்... நீ ஒரு பெண்பிள்ளை தானா...?" என்று அவளிய பரமசிவம் வந்த வழியே நிரம்பி ஓடினார்.

சீட்டை எய்து எடுத்து மாட்டிக் கொண்டு விளம்பினார் பரமசிவம்.

"எங்கே விளம்பிட்டுங்க...?" என்று வினாசெய்து உள்வினா முழைத்தார் சேதா எனம்.

"வாங்க தரகரங்கா... எங்கே விளம்பிட்டுங்க... ஒரு மாதமாகக் காணவில் இங்கேயே இருக்கம் என்று உத்தேசிய மறந்து விட்டார்களோ, என்னை... குரங்கப்பாடுகிற விட்டு வரவாய் என்றுதான் புறப்பட்டேன்."

"அது எப்படி விஷயத்தைச் சொன்னாய்... மறந்துவிட்டாய்? அல்லவா? கட்டிப் பூட்டி வந்திருந்த மாதிரி இருந்தால் ஓர் வந்திருக்க மாட்டேனா?"

"நீங்க சொல்லதைப் பார்த்தாய்..."

"நிபந்தனைப் படிக்கத்தான் இருக்கிறது."

"நாந்தான் முன்னமேயே சொல்லிவிடுகிறேயே. எனக்கு மல்லிகாசைத் தவிர வேறு யாரும் சொந்த பந்தம் இல்லை. அதுமே என்னிடம் இருக்கிறதை அவளுக்குச் சொல்லிட்டுப் போகிறேன்..."

"அதைப் பற்றி இப்போதைக்கு என்ன பரமசிவம். எல்லாம் கடைசியில் உன் மனைத் தாயே சேரப் போகிறது..."

"பின்னே என்ன நிபந்தனை தரகரங்கா?"

"உன் பெத்த தான் என் மனைக்கி மற வாழ்வுக்குத் தடையாக இருக்கிறது பரமசிவம். நான் என்ன செய்யலாம்?"

"ஆட, கடவுளே! அது மாதக் குழந்தை அது! அதுவா அவர்களுக்கு?" பரமசிவத்தான் சலித்துக் கொள்ளவே முடியவில்லை, அவர் சொல்லுவது.

"அது யாரோ மூலவனின் குழந்தைவாச்சே பரமசிவம்!"

"இரண்டாத்தாரமாக வாழ்க்கைப்படுகிற பெண்கள் யாரோ ஒருத்தியின் குழந்தையைத் தன் குழந்தையாகப் பாவித்து வளர்க்க விரும்புமா?"

"யார் இங்கேயென்று சொல்ல முடியும்? வளர்க்கிறார்கள்தான். பெண் பிள்ளைகளையே அது முடியிறது. ஆண் பிள்ளைகளையே அது முடியவில்லை... அந்தக் குழந்தை இங்கே பெண்ணுள்... நாளைக்கு மல்லிகாவுக்கு மாய் பிள்ளையைக் கொண்டு வந்து இங்கே நிறுத்துவோம்... பரமசிவம்."

"அந்தக் குழந்தையை நான் என்ன செய்ய முடியும் தரகரங்கா?" பரிதாபமான குரலில் கேட்டார் பரமசிவம்.

"சொன்னால் தப்பாத நிலைத்துக் கொள்ள மாட்டாயே..."

"கொண்டிருக்கிற தரகரங்கா..."

"பேசாமல் ஒர் அலுவலை விடுதியில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுவோம்..."

"தரகரங்கா!" கவிதாவுக்குத் தவித்தார் பரமசிவம்.

"இரண்டாத்தாரமாக ஒருவர் கட்டிக் கொள்ள முன்வருவதே ரொம்ப அரிதாய். பரமசிவம். உடனே குழந்தையைப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறது ரொம்பப் பேரரசை இங்கேயா?" தரகரங்கா உண்மை நிலைப்பதற்குப் பிட்டுப் பிட்டு மனத்தைத் தார். ஆனால் அதைச் சீரணிக்கிறப் போது தானே அதன் உண்மை கொள்கை தெரிகிறது. நம் இவன் இவளையுக்குக் கிழேயே இருக்கிறது எங்கிற உண்மை கவனமாகத்தான் இருக்கிறது பரமசிவத்துக்கு. அதற்காக அது உண்மை இங்கேயென்று விடுமா?"

"ஒன்று செய்யலாம் தரகரங்கா!"

"என்ன செய்யப் போகிறது?"

"என்னிடம் இருப்பதை எல்லாம் அந்தக் குழந்தையின் பெயரில் எழுதி வைத்து விட்டு அதை எடுத்துச் ஒரு சுவல் கவாஸ்டனில் சேர்த்து விட்டாய்..."

"வெறும் மல்லிகாவை யாரப்பா சீண்டு வாள்..."

"வெறும் மல்லிகாவா என் மனை! பத்தொன்பது வயது... திரும்பாத அழகுக் கிளி தரகரங்கா அவள்..."

"அதுபலிக்காத அழகுக்காயே வாக இல்லா விட்டால் யாரும் சீண்டுவதில்லை. அதுவரை அந்தக் குழந்தை அழகுக்காகவும் இனம்மக்காகவும் யாரப்பா வரவாய்..."

"அப்ப என்னதான் செய்யிறது..."

"உடனடி உடனடித் திரைதரகரங்கா கொழிக்கப் பரமசிவம் உத்திர்த்தார்."

"முதலில் குழந்தைக்கு ஒரு வழி பண்ணப்பா. அப்பறந்தான் உன் மனைக்குப் பற்றிப் போகிக் குடியும்..." என்று தரகரங்கா இருக்கையை விட்டு எழுந்து விட்டார்.

செய்யாக உட்கார்ந்திருந்தார் பரமசிவம்.

"இப்போது ரொம்பப் புண்ணியமும் உற்பத்தியும்மா. கொஞ்சம் பெரிய மனம் வைத்து..."

"சொன்னதையே நிரூபிப்பதும் பதிலும் சொல்லுவதும் பிரயோசனமில்லை, எனக்கொ

கே: இவ் வும் கொஞ்ச நேரத்தில் என்னில் நுழைந்து விழுவாம். ஏன்?

யி: "அந்தக்" பெண்கள் வரப் போகிறேன்!

கே: மறுமீட்டர் போட்டிக் "க"க் கவனம் கொண்டு, ஏன் தெரியுமா?

யி: "மீட்டர்" ஓயர் வந்து விட்டேன்!

வயதாய் விட்டது. தானே என் பெரிய மகனுக்கு இப்போது ஒரு கைமலாக இருக்கிறேன். இந்த கைமலையில் அந்தக் குழந்தையை வளர்க்கிற பொறுப்பை நான் எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? அதையும் அது ஒரு பெண் குழந்தையாக வேறு இருக்கிறது."

"உங்களுடைய மகனிடம் கேட்டுப் பாருங்கள் சம்பந்தியம்மா!" என்று கேளுகிறார் பரமசிவம்.

"அவளிடமே இல்லை. இரண்டு குழந்தைகளுக்கு மேலே வேண்டாம் என்று குடும்பக் கருவாக ஆபரேஷன் செய்து கொண்டிருப்பவனிடம் போய் இதைக் கேட்டுத்தானே தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்!"

"அப்ப என் மகளின் கதி?"

"மேலே படிக்க வைத்து வேலைக்கு அனுப்புக. அதுதான் இரண்டு குடும்பங்களுக்கும் செலவாக இருக்கும்."

"வேலைக்குப் போனால் வருமானம் கிடைக்கும். வாழ்வு கிடைக்குமா?"

"அவள் வாழக் கொடுத்து வைத்திருந்தால் என் மகள் இப்படி அங்காடியாகப் போவாள் பாரு!"

"இதுவே உங்களுடைய மகனுக்குப் பதனாக என் மகள் போயிருந்தாள்?" பரமசிவத்தின் அடி வயிறு எரீய ஆரம்பித்தது.

"கண்டிப்பாக அப்போது என் பெத்தியை உங்கனிடம் ஒப்படைக்க இப்படிச் செஞ்சிக் கொண்டிருக்க மாட்டேன்." சொல்லிக் கொண்டே உங்களை வாய்விட்ட சம்பந்தி அம்மாளை வெத்தியப் பார்த்துக் கொண்டு செயலற்று கீன்றார் பரமசிவம்.

குழந்தைக்கு உடை மாத்திரிக் கொண்டு இருந்தான் மல்லிகா.

"மகனே!"

"என்வாப்பா?"

"குழந்தைக்குத் திருப்பதியிலே முடிவிறக்கம் செய்யச் சொல்லுவேயம்மா."

"ஆமாம்ப்பா. ஆனால் அதுக்கு இப்போதுண்டாவது அவசரமில்லையம்மா."

"போயித்தனாய் தாங்களுக்குத் திருப்பதிக்குப் போகிறோம். தானும் உடனே போய் இவளுக்கு முடிவிறக்கிக் கொண்டு வந்து விடுகிறேன்..."

"வேண்டாம்மா."

"ஏம்மா வேண்டாக்கிறேன்?"

கே: உங்களுக்கு ஏன் மறுமீட்டர் பதில் பதில்படுகிறது?

யி: உங்களுக்கு அப்படி.

கே: ஏன்டா. உங்களுக்கு மேலே டிசைட் வரவில்லை அது இவ்வளவு நேரம்?

யி: "மேலே"யில் எல்லாம் ஓரே மகன்தான்!

கே: த் தூய்மை நுழை வரது தானே! — பி. ப. கந்தர்

"நீங்க எல்லாவையோ காமரத்திலேமாக்கத் தான் வைத்துத் தெரியாமல் எல்லாவற்றையும் செத்துப் பார்த்திடுங்க. ஆனால் எப்படியோ எனக்கு எங்காவோ தெரிந்து போய்விட்டது. அப்பா."

"மகனே..."

"உங்களுக்கு உங்க பெண் மேலே இருக்கிற பரிசும் பாசமும் எனக்கும் என் பெண் மேலே இருக்காதா அப்பா?"

"எங்காமி உன் தன்மைக்காகத்தான். அம்மா!"

"அதை நான் கத்தெடுக்கவில்லை அப்பா. ஆனால்..." மேலே பேச முடியாமல் தடுமாறினாள் மல்லிகா.

அவளாகவே சொல்வாட்டும் என்று காத் திருத்தார் அவர்.

"நான்... நான்... இப்போ வாழ்வுக்கான எல்லாவற்றையும் பெண் மட்டுமேயே அப்பா, நான்... நான்... ஒரு தாய்க்கு அப்பா."

"உன் நினைவை எனக்குப் புரிகிறது மகளே. ஆனால்..."

"உங்களுடைய மனமும் எனக்குப் புரிகிறது அப்பா. எனக்கு இப்போது தேவைப்படுவது மணவாழ்வு அல்ல. ஒரு... ஒரு வாழ்க்கைத் துணை. என் குழந்தையின் பாதுகாப்புக்கு அதற்கு ஒர் அப்பா. அதைத் தர முடியாத வாழ்வு... அது எப்படியும்கூட எனக்கு இருந்ததும் எனக்கு வேண்டாம் அப்பா."

"உங்களைக் கருவாக ஆண்டனிடம் அப்படியொரு பாதுகாப்பை நீ எதிர்பார்க்க முடியாத அம்மா."

"நான் எதிர்பார்க்கவில்லைமேலே அப்பா. மகனிற மனைகள் முழுதும் கவிவாய் திசை அப்பா. சில மொட்டியோவை கருகி விடுவதும், சில மனர்த்த பீன் கருகி விடுவதும் இவர்களைவிட நிபந்தனாகத்தான் இருந்து வருகிறது. இதை என் நீங்க புரீதது கொள்ள முறுக்கிறீர்கள்?" மடியில் தூங்கி விட்டிருந்த குழந்தையை எடுத்துப் போய் ஏனையிடம் அட்டிவிட்டாள் மல்லிகா.

"அப்படியானால் என் முயற்சியெல்லாம் வீண் தாலும்மா? இதுதான் உன் முடிவா?" என்று பரமசிவம் தடுமாறினார்.

"இது என் முடிவல்ல அப்பா. தம்ப என்ன என் போன்றவர்களுக்கு வழங்கியிருக்கிற முடிவு இது. நீதியும் நிபாயமும் இதுதான். மனமும் மனமையும் ஒரு சாதியாம். உங்களுக்குத் தெரியாதா?" விரகத்தினால் சித்திதான் மல்லிகா.

மேதிரையால் புழங்கினார் பரமசிவம்.

பிறந்த 3ம் மாதம் தொடங்கும் முதல் திட உணவு குழந்தையின் வருங்கால வாழ்வையே தீர்மானிக்கத் தக்கது.

பால் மட்டுமே கொடுத்தால் போதாது என்கிறார்கள் டாக்டர்கள்

டாக்டர்கள் சிபாரிசு செய்யுது

ஃபாரெக்ஸ்

விரைவான முழு வளர்ச்சிக்கான சரிவிரிதச் சத்து நிரலிய திட உணவு

பாதிமத நேரமும் குழியும் வேகமாக வளரத் துன்பமாய், அதற்கு எடுகொடுக்கப்படாமல் போதுமானதொன்று தாய்பாலில் இருந்து கெட்ட உணவுக்கு மாறிவினாலும் -- நாளும் மாற்றம், மென் துறியைப் பதக்குக்கொண்டே போகின்றவள வளர்ச்சிகுத்திறவுகொண்ட உணவுமறிட உணவு ஃபாரெக்ஸ் ஒன்றுதான் -- பாதிமத நேரம் உறுபுக்குத் தக்கதது.

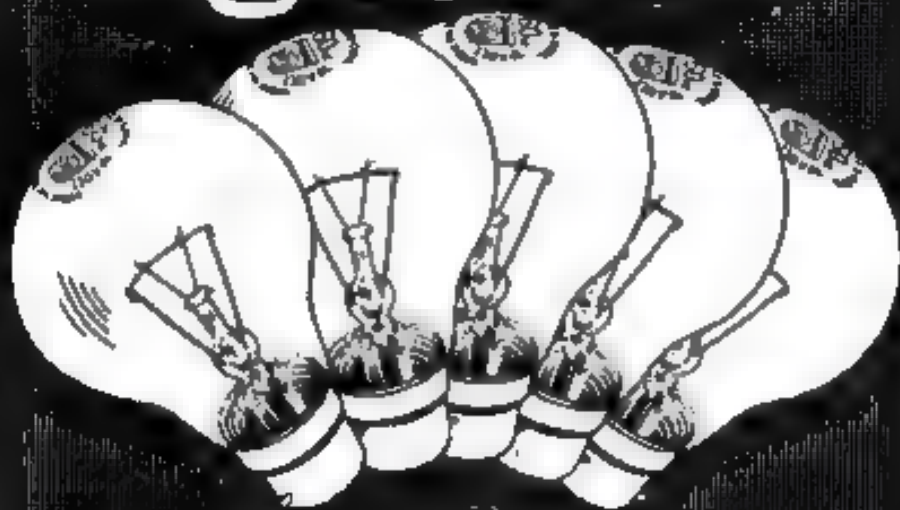
டாக்டர்கள் சிபாரிசு செய்யுது ஃபாரெக்ஸ்; காரணம், தாய்பால் இல்லாத நிலையான மாதங்களில் பாலாணியை பத்துத்த வளர்ச்சிகுக்கும் சுகதவதரும் ஒப்பற்ற சரிவிரிதச் சத்துணவு இதுவே. இரத்தச் செழிப்புக்கும் நெம்புக்கும் கெறுகிறதான அகவுக்கு (இதுபோன்ற விவரத்தைத் திட உணவிலும் அகவுக்கு அகவுக்கு) இருப்பா சத்து, எழும்புக்கு உறுதியும், பசிவக்கும் பாலும் தரும் காலியம், கவட்டமீன் D2, லூசியும் உடலும் விரைந்து வளர உகந்த புரத சத்துக்கள், வளரும் உடம்புக்குத் தேவையான சத்தி -- இவ்வகவுக் அடக்கிப்பது ஃபாரெக்ஸ்; எனவே... பாலுடனும் பருக்கத்தக்க மாற்றுவதற்கான வேறு சந்த திட உணவையும் விட, அதிகமாக அறிக்க தாய்மகளை ஆதரிப்பது ஃபாரெக்ஸ், பதும், காவகதிகள், பருப்பு, இளந்தீர், லுட்டை போன்ற சந்த முக்கிய உணவுடனும் கென்று கொடுக்க இனிமையானது ஃபாரெக்ஸ். மென் துறியைப் பதக்க... உதவ விவாசியே குடுப்ப உணவுகளிடம் குடுக்கதவ துரிதே விரைத... அறி உன்மதமகன முதல் திட உணவு ஃபாரெக்ஸ்.

இவ்வசமான எமது ஃபாரெக்ஸ் கைப் புத்தகம், 2-ருபா தள்ளுபுத்த திட்டம் -- இரண்டையும் பற்றி அறிப, எழுதுங்கம். (புத்தகம், சந்த பொழியை கைக்கு குறிப்பிட்டு) உங்கள் பெயர், கிரகத்தக சமூகி, 25 வயத தவக் கிரகியோடு அனுப்புக இவ் குகவரிக்கு தபக கப எம்ப் 19119, பம்பாய் 400 025.

கனாமென்

**லட்சக்
கணக்கானோர்
விரும்பும் பல்ப் !**

பிலிப்ஸ் பல்புகள்

**செலனிடும்
பணத்திற்கு
புரண மதிப்பு**

பிலிப்ஸ்

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே உயர்ந்த தரத்திலும் உருவாகியிருக்கிறது.

இருபது கவறு திருஞார் செகுமார்.
கருத்த ரெணி. கழுத்திறும் கண்ணதிறும்
படாத்திருத்த வெண்மையான நிட்டுக்கைச்
சட்டிக் காட்டி, "நூன்று நான் கு மாதல்
கன்குள்ள இப்படி குபாய அளவுக்கு வர்த்து
விட்டேன், டாக்டர்! இப்படியே உடம்பு
முழுவதும் சுவைய பல இடங்களில் சொத்து
திருமோ என்று பயமாக இருக்கிறது." என்
றார் கணியப்பன்.

செயலாக்கின் தாய், தந்தை இருவருக்கும் எழுமத்தில் இம்மாதிரி சென்னை மடரீத் நிகழ்ச்சியில் எப்போதும் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

“எனக்கு ‘கென்ஸ் குரூபம்’ என்று 4, 5 நி
என் நெருங்கிய நண்பர்கள் கூட. என்னை
விட்டு ஒதுக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.
என் மூலம் இது மற்றவர்களுக்கும் பரவா
கடிவாக டாக்கர்?” என்று கேட்டார்.
தொழிந்த நாளில் என்னிதன் சிலநேரம்.

“இதன் சென் குஷ்டம் என்று கூறுவதே தவறு. குஷ்டநோய்க்கும் இதற்கும் எல் லிதக அனாடர்பும் இல்லை. இது ஒட்டுமொ ள்வுடையது. காற்று, தீர் இவற்றுக்கு மத்த வர்களுக்குப் பரவாது. எழுமத்தின் மேல் பகுதியில் உள்ள ‘சென்சன்’ மேலிக்கு இரண்டா னை வன்வந்ததை அங்கிலிந்து அங்கு ‘சென்’ (Cell)களின் இயக்கம் என்னவெ ளுவது முன்பு விட்டால் எழுமம் செறு தல் போவதே. மேல் பூக்கக்கும் உள்ளுக்கு ளாப்பிடவும் மருத்துவ வழிக் கொடுக்கிறதே. அகட்டா வலசெட், தீர் சிவெனையும் செவ் வொன் சென்சும்.”

“எத்தனை மாதங்களாகும் சித்திரை-திரும
 லம், உரக்கிறது”

“சமர்ப்பு” ஓராண்டு காலம் திட்டமிட்டு நடைபெற்று வரும். மேலும் டீக்கிங் துறைமுகம், மத்திய கெட்கெய்ஸ் மாற்றுத் துறையும், மரத்தினரால் “பீக்மெண்ட்” கெட்கெய்ஸ் இலாகாவில் துண்டி உதையும், குவீலர்ஸ் ஓரிக்ஷிங்ஸ் உட்கொண்ட மேனேஜ்மென்ட் துறையும், மேல்பூசல் மருந்துகள் தட்டித் கொள்ளுதல் போது, கரிமங்கள் ஓரிக்ஷிங்ஸ் துறையில் கரிமங்கள் உட்கொண்ட” என்று மருத்துவ ஓரிக்ஷிங்ஸ் கொடுத்தும் சிவசுமாராக்குத் திட்டமிட்டுள்ளார்கள்.

[illegible]

“தனமொட்டர்பா” எனப்படும் இது மூன்று வகைப்படும். (1) பிறநிலையே ஏற்படுவது. (2) விபத்துகளில் காரணமாக, உடலில் அடிபட்டால், காயப்பட்ட இடத்தில் சேரும் கெடுபடுபது. (3) காரணமின்றியே தோன்றும். இந்த மூன்றுவது வகை விடிவிகோ. (4)வற்றோ” எனப்படும். முதல் வகையின குக்கு, சூரிய வெளிச்சம் மெனியில் படாம விடுதல்த் தவ்வது. மற்றவர்களுக்குக் கதிர காய் ஒளி தளம் பரவுகும். பொதுவாக, 15 முதல் 25 வயது வரைபிள்ளைவர்க

ஆகவே இந்த தோய் மிகுதி
மிக ஏற்படுகிறது. 'மிக்
பெண்ட் செக்'கள் இயக்க
மற்றுப் போவதற்கான கார
ணம் இன்னதுதான் என்று
பெட் கூட்டமாகக் கருவதற்
குரியது.

“**ജി.എസ്.എസ്.യുടെ പേരിൽ**
കുറ്റകൃത്യം”

[illegible]

“சீதாபதிக்குத் தெரியுமா, கங்கை
கங்கைக்குப் பின்னால் இப்போதுள்ள கங்கை
தெருவாகியுள்ளது”

மேலாகியும் மொத்தமாக
மொத்தமாகவும். அது
மொத்தமாகவும் மொத்தமாகவும்
மொத்தமாகவும் மொத்தமாகவும்
மொத்தமாகவும் மொத்தமாகவும்

பொது சபையாருக்குத் தெரியுங்கள் பங்குதீர்ச்
செய்யவாய். நூத்திட்டு நேற்றுப்பாட்டுப் பரங்க
பாட்டு உடனில் "கார்த்தி" ஆடியுள்ள பிள்
புறப்படி கைதாள். சூதாட்ட செய்தனை
இறை - தூதர் கார்த்தி பாடிக்கொடுக்கிறே
கார்த்தி."

கருத்தே மீண்டு வரப்படுகிறது.

"இந்த நேரம் பெற்றோருக்கு இருந்தும் குழந்தைகளுக்கு வரும்?"

"கமார் 30 சதவீதம் பேர்களுக்கு வருகிறது - பெற்றோர்க்கு இருந்தால். தாய் தந்தை இருவருக்குமே இருந்தால், பிள்ளைகளுக்கு வரும் வாய்ப்பு அதிகம். ஆனால் பிறப்பால் தோன்றக் கூடியது பற்றி தீர்மானம் ஏதும் நேரடியாகக் கூறுவதற்கில்லை."

"இந்த நேரம் வண்டிகளுக்குத் திட்டம் என்ன? அது எந்த அளவுக்கு குறைவாகிறது?"

"உடனின் ஒரு பருதியில் மட்டும் சிறிதளவே சலுகை செய்கிறார்கள். தனசெலக் கொண்டு செலுத்தி ஒட்டுசுதன் ஸ்டம் (Sinner) குணமளிக்க முடியும். ஆனால் பின்னர் வேறு இடங்களில் சலுகை செய்கிறார்கள்."

இந்த நேரம் பலம் காது. பக்கைத் தந்து வரும் இதற்கு காய்ச்சல் சிவந்தை முறை வரும். காந்தம் 100 சலுகைகள் வெண்ணை வாய் போக்க உடைய வெண்கலம் சலுகை துக்கு கண்ணாடி, இயற்கை தோற்றுவித்த துள்ளி மிகப் பெரிய. அரிய சாதனை குதியை. உதாரணம் ஒளி கண்ணாளை பணம் திக்க வந்தது. பல வருடங்கள் தொடர்ந்து சிவந்தை பெற்றுச் செலுத்துக் குணம் ஏதும் பருதியில்லை என்பதும். சிவந்தை ஏதும் ஏதும் திரை சிவந்தை ஆசனமேற்படத் தக்க முறையில் தாமதமே குணம் பெற்று விடுகிறார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உருடர் ஏ.எஸ். தங்கபாசு உருடர் செட்டு எழுதியவர் : ஆர். பி.

ஒளர் மயமான எகர்காலம்

சிறீரமகாசின் இத்தர்ப்படத்தில், செவ்வார் ஜாவிதம், தெங்காய் சிவந்தை தாய் முக்கியமான பாத்திரங்கள்.

சிறீரமகாசின் இத்தர்ப்படத்தில், செவ்வார் ஜாவிதம், தெங்காய் சிவந்தை தாய் முக்கியமான பாத்திரங்கள்.

அவர் நடத்தையில் சந்தேகம் கொண்டு, "அப்பா, இவியேன் அம் மோதிரத்தை தங்காய் அணிந்து கொள்வதில் அந்தமில்லை" என்று சொன்னதைக் கேட்டு இத்தர்ப்படத்தில் சிவந்தை அருமைவாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

தோளின் பிறப்பு பற்றிய ரகசியம் தான் படத்தில் தீவிரமாக. 'சம்பெய்மை' செவ்வார் விடாமல் முடி முடி வந்ததில் கடைசி வரையில் இறுதிக்கு கொண்டு போகின்றனர். வந்ததைத் செய்ய சோதனைதான்.

அபாக்கியவதி வந்துவிடாத வந்து திரைக் கதைவின் சோக ரசத்தில் ஏதப் பிரதிபலிப்பைப் போட்டுக் கொள்கிறார்கள்.

மேஜரின் பிள்ளை சிறீரமகாசின், இத்தர்ப்படத்தில் தோளின் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து

ஒன்றும் விடாமல் பருவியவர்கள். அதற்காக இத்தர்ப்படம் காண்பது அமைத்த பிள்ளைகள் "மா"வும் "டி"வும் தள்ளியிருப்பது

தாடக துருவாக வரும் கருவிராஜனும், மெஜரமாவும் வரும் காட்சிகள் ஒரே கவாட்டாக இருக்கின்றன.

செவ்வார், பாண்டும் போட்டுக் கொண்டு வரும் சிறீரமகாசின் படவை உருடிக் கொள்ள ஆரம்பித்ததும் தடிப்பு தள்ளியிருக்கிறது.

சிறீரமகாசின் மெஜராக வரும் அரோகன் மிகவும் கண்ணாமாசை தடித்திருக்கிறார்.

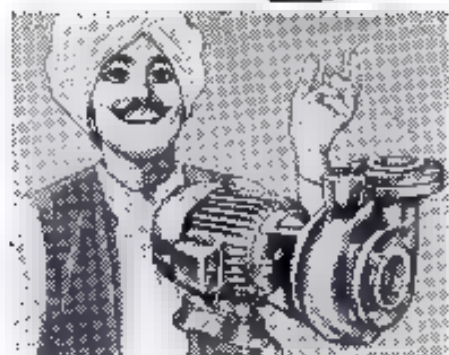
விஜயகுமாருக்கு இத்தர்ப்படத்தில் அதிக வேலைவாங்குகிறது.

பாண்டும் செவ்வார் படங்களின் பாடங்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் மாற்றியமைத்துச் செவ்வார் பாடச் செவ்வார் தம் பாடல்களுக்குக் கண்ணாடி போட்டு சிறீரமகாசின் கிருஷ்ணமூர்த்திக்குக் கண்ணாடி கலை. இத்தர்ப்படத்தில் அந்த உத்தியோகக் கலையாண்டு சிறீரமகாசின் கைப்பாடுவாய் பெறுகிறார். திரைக்கதை, உருடிக் கொண்டு சிறீரமகாசின் கிருஷ்ணமூர்த்தியை உருடிக் கொண்டு. கதை, கண்ணம் சி. 4 5 5 5 துருவாக வரும்.

சாணியெழுதாமல் பாடும் "வந்தை வந்தை தோ" படத்துக்குக் கலை சேர்க்கிறது. படத் துருவாய் தள்ளியிருக்கிறது. படம்? கமார். -காந்தம்

அன்றும் இன்றும்

நேற்று திறுவப்பட்டது ஜோதி யூனியில் பம்பு

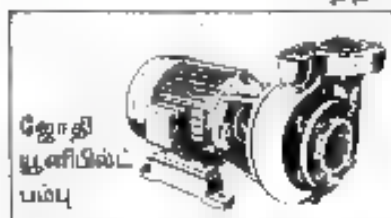

இன்றே காணமுடிந்தது இப்ப நாம் திற்பம்

முன்னெற்றந்தின் இருகரியம்—

ஜோதி யூனியில் பம்பு

வெற்றி மிகு ஜோடி

ஆழ சுரப்பு (பம்பு ஸ்கீவன்) மூலம் செவ்வனே நீரிறைக்கும் திறன், அன்றாடப் பழுதுபார்ப்புத் தொல்லைக்குத் தீர்வு, மின்சாரச் செலவுகளிலே மிச்சம், நீடித்த ஆயுள்—இவை யாவும் ஜோதி யூனியில் பம்புகளிலே கிடைக்கும் முக்கிய நன்மைகள். இக் காரணத்தினால் தான் ஜோதி பம்பு காப்பியடிக்கப் படுகிறது. ஜோதி ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் ஓயாத முயற்சிகளின் பயனாக, எப்போதுமே விவசாயிகள் இதைப் பம்பையே கோருகின்றனர்.

ஜோதி லிமிடெட், பரோடா

மாண்புமிகு பொதுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் உதவியுடன்

சு. எஸ். 24/2/54

கி.நா.33, துங்கப்பாக்கம் ஹைரோடு, சென்னை-600 034. பேன்: 35007
 விநாயகம், 20/11/53, மகாத்மா காந்தி 2-1-53, மகாநி 602 016.
 ஆட்டொமேட்டிக் பம்பு ஸ்டார்ட்டர், கம்பர் 4, பாண்டிபுரா, கி.நா. சென்னை 600 017;
 ஐயங்கார் கிரேட்ஸ், கம்பர் 2, சார்பாறு செட்டி, சென்னை 600 001; ராஜம் கிரேட்ஸ்,
 61, சதி ராஜ், ரோடு மேலக்கைய சலாபுரி, 215, சென்னை 3ராடு,
 பெண்ணை 606 105; ஆக்ட் ராஜ்ஸ், கம்பர் 3, கிஜ் செட்டி, சென்னை 600 001;
 பெரியார் இண்டஸ்ட்ரீஸ், 80/81, செம்புதான் ராட்சிட், சென்னை 600 001;
 குருகன் ஆட்டொமேட்டிக்ஸ், காளியம்மன் ரோடில் ராட்சிட், உசிரம்பட்டி.

கிளர்ச்சியுடனும் காட்டினஸ் அளிப்பதோ சென்சுகரி

குட்டிங்குகள்—உற்பத்தி வளம் திகழத்த
கூடியதும் சென்சுகரி பருத்தியின் குணமையான
கூறும் பரிபூரணமாக இளைந்தவை
ஒர்ட்டிங்குகள்—திகக்க கியக்கும்—மோடுகள்
மணத்த மயக்கும் கட்டங்கள். என்னத்த
நிறங்கள்—இவை எல்லாம்மே சேர்ந்து, சென்சுகரி
பருத்தி எண்ணியவ வண்ணங்களில் நுள்ளும்
ஒளி பெற்றுத் திகழுகின்றது.

புடவைகள் பருத்தியின் ககடுபாக இதம்—
கூம் உங்களுக்கு சென்சுகரி மட்டுமே இந்த
கதனை அளிக்க முடியும். சென்சுகரி
புடவை உவகை எதில் உட்கா நுட்டத்
கூறும், மிதுலிபுட்பட்டும்
மலிந்தாலிலே திகக்கிறீர்கள்.
சென்சுகரி அளித்தது உவகையும்
உவகையிலேநாத புடவையுக்கும் உண்டு.

ஆடை அளவி லகைகள் தீவன் ததும்பும்
கிளர்ச்சுகள், களிகூடும் புரையும் வண்ணங்கள்.
சென்சுகரி பருத்தியின் பிழைகளும்
உவகையின்பத கொடும திறமும் உவகை
என நும மகிழுகளும்.

தி சென்சுகரி ஸ்பின்னரிங் &
மான்யுபாக்சரிங் கோ. லிட்.,
பம்பாய் 400 025

சென்சுகரி
நிறுத்தும்
பருத்தித்
துணிகளாக.

national-913-Tamil

ஒரு பாண்டியனுக்குப் பொழுது போகவில்லை. நடனம் பயின்றுன், அப்பொழுதான் கால்வளி தெரித் தது. தனக்கே இவ்வளவு வளி என் றால் நானும் பசுவும் ஓயாமல் ஆடும் நடராஜனுக்கு எவ்வளவு வளி இருக்கும் என்பதை மனத்தால் அளந்து பார்த்தான் பாண்டியன். அவ்வளவுதான் கால் மாறி ஆட வேண்டும் என்று நெருங்கு கக் கதறி, கடவுள் கேட்டாவிட் டால் தற்கொலைதான் முடிவு என்று பயமுறுத்தலும் பயமுறுத்தினான். அவனைத் தம்பக்கம் சேர்க்க வேண் டாம் என்ற எண்ணமோ என் னவோ, நடராஜர் இடது பாதத்தை க்ஷணி, வலது பாதத்தைத் தூக்கி, 'மாறி ஆடினார்'. இந்த நடனக் காட்சி, 'மாறி ஆடிய நடராஜ னுர்த்தி'யாகக் கவாமி என்னதில் விளங்குகிறது. —புராண வரலாறு

20

சாஸ்திரி நம்முடில் தானே தட்டிக் கொண்டான், காலவண்டியை அவன் ரமணி யின் மானத்தில் இருந்து காதுவிடமாக அடித்துப் படுத்தியால் விட்டது. இன்னும் ரமணி, 'காலவண்டியா, காலவண்டியா' என்று கிளிய்கிளியை யாய் போவக் கதறிக் கொண்டிருந்ததால் அவனுடைய தலையில் எதிரொட்டு நாட்களுக்கு எழுவிற்கும் புழல் தேய்க்க வேண்டியது தான். ஆனால் அந்தத் தலையில் இருக்காது. ரமணியும் அவனைப் போல் ஒரு வறாந்த வாதிடான் போலும் சிறு வயதிலிருந்தே அவ னுக்கு ஒரு குணம் இருந்தது. ஏதாவது

கைக்கு குள்வா தது. துன்பத்தின் — சஞ்ஜீவ ரோமியோ — ஜூலியட் எல்லாம் அதிதமான கற்பனையில் எழுந்த எரிமலைக் காப்பியங்கள். தற்கால உலகத்தில் எத்தப் பெண் பிள்ளை எழும் ஒருவரையொருவர் காதுவிடப்படுதல், ஒருவருக்காக இவ்ஹெருவர் காதுவில் காட்ட வேண்டிய திவாக உணர்ச்சியைக் காட்டுவ தில்லை. ஆகையும் மோகத்துக்கும் காதுல் எழும் நிருதாமத்தைச் சூட்டிக் தெய்விகம் என்று பித்தறுகிறார்கள். காதுல் நோற்று விட்டால் பண்டைக் காலத்துக் கதைகளில் நடப்பது போல் மரணம் திகழ்வதில்லை.

வெறும் வெளிக் கவர்த்தியைக் கண்டு மயங்கி மதம் பிடிப்பது போல் மனிதனுக்கு வெறி பிடித்து விட்டால் அதற்குப் பெயர் காதலா? சாஸ்திரிக்கு ரமணி மீது பரி தாபம்தான் ஏற்பட்டது.

அவன் அன்று மாலை ஒரு மணிக் கு வந்த தும், மூதல் காரியமாகத் தன் வெற்றியை முரக கொட்டுவதில் முனைந்தான்.

"ரமணி!"

"என்னம்மா!"

"காலவண்டியா வந்திருந்தான்."

"எதுக்கு?"

"என்னைப் பார்த்து."

"எதுக்கு?"

"நான் அவளை வரவழைச்சேன்..." என்ற சாஸ்திரி, அவசரமாக, "எதுக்கு என்று கேட் தாதி!" என்றான்.

"கேட்டால்... நீயே சொல்கு."

"நீ அவளைக் கவாணம் பண்ணிக்க ஆசைப்பட்டறென்று எனக்கு நீயே புரிய வைக் கட்டே. ஆனால் எத்தப் போண்ணு உன்னைப் பத்தி என்னை நினைக்கிறது, அவ மனசிலே உன் மேலே உள்ள ஆசை எத்த அளவுக்குக் கரை புரண்டு மூடறது என்று தெரிய வேண்டாமா? அதுக்குத்தான் வரவழைச்சேன்."

"தெரிஞ்சுண்டவா?"

மதுரநாயகி க.எ.சூர்

ஒன்றை நினைத்துக் கொண்டு அழுவான், அவனுடைய அப்பாயோ அவனோ மறுத்து விட்டால் இன்னும் கொஞ்சம் அழுது பாரிப் பான். பெத்தோர் அதற்கும் மசிலையில்லை என்று தளர்த்து விடுவான். பிறகு எதை நினைத்து அழுதானோ அதை மறத்தே போய் விடுவான். வக்கீல் படிப்பிய்தான் அவன் தன் பிடிவாதத்தின் வெற்றியைக் கண்டுகொண்டான்.

இவ் ரமணி காலவண்டியை, இப்பொழுது இல்லாவிட்டாலும் இன்னும் சில மாதங் களில் மறந்து போய் விடுவான். மறந்துதான் போக வேண்டும்.

சாஸ்திரியைப் பொறுத்த வரையில் காதுல் ஓர் அபத்தம். நடைமுறை வாழ்க்

“தெரிஞ்சுக்கணமா? சொன்னால் நீ அந்தப் போயோ?”

“மாட்டேன்... அது என்னைப் பத்தி நினைக்கிறேனோ இல்லைபோ அதுவே எனக்குத் தெரியாது... என்னைத் தான் கல்வானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாயோ துடிக்கவேயில்லை” எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.”

இப்போது சாவித்திரி அயர்ந்து போனாள், தான் சொல்லுவதைக் கேட்டதும் ரமணி ஏமாற்றம் அடைவான் என்று எதிரொலிப்பட்டது வினாவிற்று.

“என்னடா சொல்றே, ரமணி?” அவளுடைய குரலில் கம்பியது.

“எனக்குத் தெரிஞ்சும்தான் காவலாபடிக்கு வேண்டியதெல்லாம் ஒரு நல்ல கணவன். எப்பாதிக்கக் காப்பாத்தக் கூடிய ஒரு நல்ல மனிதன். அங்கனவுதான். ஏழைமையிலே வதங்கி வதங்கி அவனோட மனை என்னிக்கோ கருவிப் போயாக்க ... அதுவே ஆசை, மோகம், காதல்வசை உணர்ச்சிகளுக்கு இடமே இல்லை!”

“நீ என்ன அவ மனைசை வேறட்டிச்சியென்கிண்டு பார்த்து ‘ரிஸர்ச்’ பண்ணினியோ?”

“தான் எப்படித் தெரிஞ்சுண்டா உனக்கு என்ன? அவனிடே என்ன கேட்டே?”

சாவித்திரிக்கு ஆரம்பத்தில் இருந்த அக்கறையும் ஆர்வமும் இப்போது இல்லை. இருந்தாலும் அவள் நடந்ததை வெவ்வாறும் சொன்னாள்:

“அம்மா!”

“என்னடா ரமணி?”

“நீ ரொம்ப அநாதைமாதா நடத்துண்டிருக்கே...”

“நீ ரொம்ப தாக்கீதமா அவனிடே பழையதா நினைப்போ?”

“இல்லை...”

“அப்போதோ இரு. ஹரிணிதான் இனிமே மனைவி... கதம்புக் கொட்டு உனக்கு வேண்டாம்னு அடிச்சாண்டேன். நீ கேக்கலை, இனிமே அந்தக் ‘கோட்டை’க் கதந்தரவே கூடாது. இன்னும் புதுசு புதுதாத் தெக்கப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன், ஹரிணி கழுத்திலே தாவிவைக்கட்டு.”

“புவிவை தாயா பக்கமும் கத்தி வளைச்சு வேட்டை யாடற மாடிரி என்னை நீங்கவெக்கவாரும் சேர்த்து வேட்டையாடி வெலிக்கப் பார்த்திரீர்கள்...”

அதைக் கேட்டதும் சாவித்திரி வாய்விட்டுச் சிரித்தாள். அவள் சிரித்த சிரிப்பில் கண்ணாவிருந்து நீர் கூட வந்துவிட்டது.

“என்னம்மா பெரிசாச் சிரிக்கிறே?”

“நீ, இந்த ஆண்டிலே அடிச்ச பெரிய ஜோக் இதுதான்டா!”

“அம்மா!”

“பின்னே? உனக்கு நியை புதி வேஷம் போட்டுண்டா எப்படி? ரமணி, நீ டூல்கூட இல்லை... நீ ஒரு கோழை... பின்னைப் டூல்கூட இல்லை...”

“இப்படி வெல்லாம் பெற்ற பிள்ளையை வர்ணிக்கிறியே, இது உனக்கே நன்றாக இருக்கா?”

“பக்கத்து வீட்டுப் பிள்ளையை நான் எப்படிடா வர்ணிக்க முடியும்...? சரி, சாப்பிடக்கூடியதாயும், கா... நீ மட்டும் காவலாபா பெரியே நீ நினைக்கிறபடி கொள்ளை ஆசை வைச்சிருந்தா, இதுக்கு முன்னாலேயே அவனிடே ஏதாவது உறவிறுப்போ! ஹரிணியைப் பத்திப் பேச்சு எடுத்துப்போகே. என்னை மடக்கி மிருப்போ! போசனை பண்ணியிருக்க மாட்டே... ரெண்டைடும் ரெண்டைடும் கூட்டி, நாளைக்கு நிச்சயம் பண்ணிக்கிற பிள்ளை தான் எனக்குத் தெரியாதான்னு... சரி சரி சாப்பிட வான் னா!”

அம்மா அவளை நன்றாக மூண்டெயில் அடித்து விட்டாள், ரமணிக்குப் பேச்சே எழவில்லை. அம்மா வீடு அவளே ஆச்சரியப் பறும்படியாகக் கொப்பரும் வரவில்லை, இதற்குக் காரணம் அவளது இயல்பான குண விசேஷமா, அல்லது அம்மா சொல்லும் உண்மையின் பலமா?

அவள் ‘மெனமமா’ தறாவி விட்டு வேலிவேறினாள். அம்மா செய்த காரியம் தவறானது, அது கரிமமானது என்று அவள் மனம் நினைத்தது. உடனடியாக ஒரு பரிசாரகையோ பிராவசிக்கிறதையோ அவள் செய்தாக வேண்டும்.

போர்ட்டுகொண்ட அம்மாவின் கார் இருந்தது. காருக்குள் எட்டிப் பார்த்தான். ஷேட்டில் அடைக்கும் வரை சாவி காரியேயேதான் இருக்கும். இப்போதும் இருந்தது. திதானமா ‘ஸ்டார்ட்’ செய்தான்.

“ரமணி!”

“என்ன?”

“எங்கே போறே, காவலாபா வீட்டுக்குத் தானே? என் காரியிலே அவனிடே மண்ணிப்புக் கேட்கத் தானே?”

ரமணி வாய் திறக்கவில்லை. அம்மாவையே பார்த்தான். அவள் இந்தத் தம்பை எதற்காகச் செய்தாள்? அவள் ஹரிணியைப் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டும் என்று! ஹரிணியை ஏன் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டும் என்று அம்மா நினைக்கிறாள்? ராமையாவின் மாடு

பின்னாலாகிராமமாகிவிட்டிருப்பதால் எதிர்வாகம் கண்டிப்பாகச் செழிப்பாக இருக்கும், தொழிலில் புதுத். செல்வத்தில் உச்சம். இதைப்பெறவும் தான் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற வெறியில் அம்மா செல்வனிடம். அவள் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரே எண்ணத்தால். பெற்ற வயிற்று குழிர் வேண்டும் என்ற வெறியால்.

கார் நகர்த்து.

"வாவ்வா கிட்டே வாய் வார்த்தை பாயை மன்னிப்புக் கேளு. காய்க்கை விழுந்ததாதே. நம்ப குறிப்பித்துக்கொள் அம்மா."

ஈமணி வாகனத் தொப்பை

அடைந்த பொறுதான் நன் லுட்டான்தனத்தை என் னைப் பார்த்தான். வாவ்வாவின் கிட்டி யில் அவளுடைய அம்மா, அம்மா.

தீவா கீழ் எய்யோரும் இருப்பார்போ! அளக்க முன்னிலையில் வாவ்வாவின் எப்படிப் போவது? அவன் பேசினாலும் அவன் பதில் சொல்ல மாட்டாரே!

காசம் வரையில் கத்தாதி விட்டது. இதை நினைப்ப முடியாது. போய்ப் பார்த்துத் தந்தான் அகவேண்டும்.

ரமணி மெதுவாக நடந்து நேழிவாக் கடத்தான். கிட்டிக்கு இவ்வளவு அமைதி ஒரு தேனையும், வாரும் இவ்வளவு என் னிற குறந்தையும் அளித்தது அந்தக் கணம் ஒரு வேளை வாவ்வாவின் இருக்க மாட்டாரோ என்ற பயமும் உண்டாகிற்று.

நீலத்த
அழகுக்குத் தேவை
தாய்வையாளமேனி.

லாக்டோ-காலமைன் ஒன்றுதான் உங்கள் மேனியை அனைத்திலும் அருமையாகப் பாதுகாக்கும்.

உங்கள் மேனியைப் பராமரிக்க லாக்டோ-காலமைன், உங்கள் மேனியைத் தூய்மையாகவும் புதுமையாகவும் வைத்திருக்கக் கூடிய சேரிக்கைப் பொருட்கள் விசேஷ முறையில் இதில் கலக்கப் பட்டுள்ளன. எல்லாம் ஒன்றில் இணைந்த அழகுப் பராமரிப்பு-லாக்டோ காலமைன்-ஆஸ்ட்ரின்ஜென்ட் மாயிஸ்சைசர்கள், ஃபவுண்டேஷன் கிரீம் மூன்றும் இணைந்த தனி-கூற்றை அழகு சாதனம்.

அதனை முறையாக உபயோகித்து வரவும். உங்கள் மேனி இயற்கையாக மெருகேறுவன. தங்கள் கூடாகக் காண்பீர்கள்.

3 வயதிலான
கைகள் வரையில்
கிடைக்கிறது:
110 மி.லி.
60 மி.லி. 28 மி.லி.

கருத்து வாக்டோ-காலமைன், ஃபவுண்டேஷன், மூன்று தனித்தனியாகவும் கிடைக்கிறது. உங்கள் மேனியைப் பாதுகாக்க உதவும்.

உங்கள் மேனியைப் பாதுகாக்க உதவும். உங்கள் மேனியைத் தூய்மையாகவும் புதுமையாகவும் வைத்திருக்கக் கூடிய சேரிக்கைப் பொருட்கள் விசேஷ முறையில் இதில் கலக்கப் பட்டுள்ளன. எல்லாம் ஒன்றில் இணைந்த அழகுப் பராமரிப்பு-லாக்டோ காலமைன்-ஆஸ்ட்ரின்ஜென்ட் மாயிஸ்சைசர்கள், ஃபவுண்டேஷன் கிரீம் மூன்றும் இணைந்த தனி-கூற்றை அழகு சாதனம்.

இப்போது-இன்டர்மார்ஷல் ஸ்டீட்ஸ்
த.பெ. 6582, பஞ்சாபு-400 018

சுருக்கம்

லாக்டோ-காலமைன் அதுவே எழில் பராமரிப்பு மகசியம்.

அனாதையின் பிரேமத்தொடர்பு தூதராக, குவிந்த நகல் நிமிராமல், முறங்காக்கிவந்தான் இவ்வு கைகளாலும் கட்டியவளைய வரவண்பா உட்கார்த்திரும்புவதை ரமணி கண்டாள்.

ஒருநில நிமிடங்கள் அவள் நின்று... சமை வலறையிலிருந்து சத்தம் ஏதும் கேட்கவில்லை, சீதாமணி இல்லை. நீலாவின டிராஸ்கெஸ்டர் அறையில்லை. அவளும் இல்லை.

எதிரியாக ரமணி முன்வெறி, வரவண்பா முன் நின்று. "மின் வரவண்பா!" என்றும்.

அவள் இயத்திரமாக அவளை ஏறிட்டுப் பார்த்தாள். "என்ன வேண்டும்?" - வார்த்தைகள் இவ்வளவு குவித்தன.

"உங்கட இரண்டு வார்த்தைகள் பேசுமா?"

"பேசுவாங்கேன்."

"என் அம்மாவை நீ மன்னிக்க வேண்டும்."

"அவ என்ன குற்றம் பண்ணினா?"

"உங்களை வரவளமுக்க உங்கிட்ட என்னைவனமோ பேசினா?"

"உங்க அம்மா என்னென்னமோ என்று ஒன்றும் சொல்லலை... நீங்கலும் நானும் ராப்பகல் இவ்வளவு பேசப் பார்த்தோம்னு அவ தன் மனசிலே உற்பனை பண்ணிண்டு, பாட்டை நிறுத்த என்னைக் கூப்பிட்டனுப்பிச்சா... அவ்வளவுதான்."

"இதுக்குக் காரணம் நான்தான் மின் வரவளமா?"

"அது எப்படி?"

"உங்களைப் பத்தி நான் என் அம்மா கிட்டே சொல்லி விடுத்தேன்..."

"எங்கிட்டே சொல்லத் தைரியம் வர விடுமா?"

"ஆமாம்... நான் உங்களை விடப் பணக் காரன்தான். ஆனால் நீ என்னைவிட எத்தனைவோ விஷயங்களிலே ஓசத்தின்று எலக்குத் தோணிக்க..."

"பேத்தல்... நீங்கள் ஒரு வகை. ஜென் டில்மோன்று போர் வரவளையா... பெரிய பணக்காரன்... நான் எப்படி ஓசத்தியாக முடியும்?"

"நீ என்னைவிட ஓசத்தின்று நான் எனட, போய்தான் அதை நீ எப்படித் தப்புண்டு சொல்ல முடியும்? அம்மா என ஆசையைத் தீர்த்து வைப்பாங்கற எண்ணத்திலே நான் அவகிட்ட என் மனசைத் சொன்னேன்."

"அவ தன் மனசை எங்கிட்டே சொன்னா. இப்ப நான் என் மனசை வாரகிட்டே சொல்லவேண்டி உம்... ஆமாம், ஏன் இன்னும் நீன்னுண்டே இருக்கேன், உட்காரங்கள்."

ரமணி தரையில் உட்கார்த்தான்.

"மிஸ்டர் ரமணி?"

"மென் மின் வரவண்பா?"

"இன்னும் பத்து நிமிஷங்களிலே அம்மா நீலா இன்னும் மக்தவா வந்துடுவா. அதுக்கு முன்னாலு நான் பேசிட்டேறேன்."

"ஆமாம்."

"நீங்க உங்க மனசிலே என்ன தெனைக்கப்படுக்கேன்று எலக்கு இவ்வளவுத் தெரியும். அதை வெளியே சொல்வத தைரியம் இல்லாமல் தவிக்கிறேன்னும் தெரியும்."

"தைரியம் வரவேதான். அப்படிச் சொல்வது நாகரிகம் இல்லையென்று கூட நான் நினைத்துண்டு."

"உங்க மனசை உடைத்துப்போம் வந்திருக்கேன்... இப்போ?"

"மனசை உடைத்துதுண்டு நான் சொன்னது அது உங்களை ஏமாத்தது மாதிரி ஆகிடும. ஏன், என்னையே ஏமாத்திக்கிறதும்தான்... ரொம்ப நாளா மனசுக்குள்ளே ஆசைப்பட்டது எலக்குக் கிடைக்கையெங்கற ஒரு தரமம், ஒரு வருத்தம்... அவ்வளவுதான்."

"அவ்வளவுதானா?"

"ஆமாம்... வெறும் வருத்தமும் தாடமும் தான் இப்ப என் மனசிலே மிகுதி மிகுதலுக் கூறதாலே நான் பட்ட ஆசை ரொம்ப வேசைனுண்டு சொல்ல முடியுது..."

"புரியுது."

"நான் படிச்சவன், பணக்காரன், மூன்று தலைமுறைக்குச் சொத்து உன்னை எல்லாம் உன்னைநான்... ஆக, வரவண்பா, உங்களைச் சம்பந்தப்படுத்திப் பேசறப்போ நான் சொல்பதே தெலுக்கு ஆசைப்பட்ட முடிவன்தான்... ஏன் தெரியுமா?"

"தெரியுது."

"உங்களைப் பார்த்துப் போதெல்லாம் ஒர் இளை புரியாத பயம் என்னுள்ளே தொணும். ஏன் இந்தப் பயமனு எலக்கே புரியுது... உங்களை தெனைக்கப் பார்த்திறப்போ பயம் இருக்காது. ஏன், ஒரு தைரியமும் தம்பிக்க வாயும் கூட வரும்."

"ஒருவேளை, இன்னிக்கு உங்க அம்மா என்னை வெளியே துரத்தின மாதிரி, நான் உங்களைத் துரத்திடுவேனெங்கற பயம் உங்க மனசிலே அரிக்கண்டிருக்கலாம் இல்லியா?"

"இல்லை. அந்தப் பயம் இல்லவே இல்லை, நான் ஒரு கெளரவத்தோற்றுப் போயிட்டேன்னு மனசைப் பக்குவப்படுத்திப்போ..."

வரவண்பா சிரித்தாள்.

"ஏன் சிரிக்கிறே, வரவண்பா?"

"நான் ஒரு வதார்த்தவாதி. நீங்க ஒரு படி மேலே..."

"இந்தப் போருத்தம் இருத்தும் நாம் எதிர்த்த திசையில் இருக்கிறோம்..."

"ஒரு விதத்துக்கு உங்க அம்மா செய்ததும் தவறுக்குத்தான். என்னு கேட்டா, உங்க வாழ்க்கையே, நான் கோர்ட் வாழ்க்கையே, பாதிக்கப்பட்டிருக்கும்."

"அதுவும் உண்மைதான். ராமையா அவ விட்டு விட்டுத் தவிராக ஆரம்பிக்க வேண்டி வருத்திருக்கும்."

"இப்போ அந்தப் பிரச்சனை இல்லை!"

"இல்லை."

"சுற்பகையிலே அனுபவிக்கிற ககத்தை விட வதார்த்தத்திலே படற கஷ்டம் எல்லாவது மேல் இல்லையா மிஸ்டர் ரமணி!"

"இருக்கலாம்... நான் வதார்த்த வாழ்க்கையிலே இன்னும் கஷ்டப்படவே... என் அம்மானை நீ மன்னிக்கடி."

"உங்க மனசிலே நான் என்னை அதியாச ஒர் ஆசையை வளர்த்திட்டேன். அதுக்கு நீங்க என்னை மன்னிக்கமுந்தோ?"

அம்மா சீதாமணி படிவெறி வருவதைப் பார்த்துக் கொண்டே, வரவண்பா, உயிரற்ற குரலில் கூறினாள். (தொடரும்)

புகிய

உடனடி-உபயோக டிக்-20

உடனடியாக மூட்டைப்பூச்சிகளை ஒழிக்கிறது

மண்ணெண்ணை
கலப்பதற்கான
மேற்படி செலவு
கிடையாது!

கலக்க வேண்டிய தொல்லை கிடையாது. திறந்து கொடுக்க உபயோகிக்க வேண்டியதுதான். உடனடியாக மூட்டைப்பூச்சிகளை ஒழிக்கிறது. பிளவுகள், பொந்துகள், மெத்தைகள், தையற்சூழிகள், பர்னீசர் ஐடிகள், டுகள், துவர்செய்த எட்டில்களின் அடிப்பாகங்கள் போன்ற பல இடங்களிலும் புதிய டிக்-20 உபயோகிப்புகள்.

புதிய டிக்-20 இப்போது தமிழக பாதுகாப்பானது. எட்டிலை வைக்கலாம். காதுடன் அது வீணாகும் புதுப்பிக்கப்பட்ட பாக்டீரியா கொண்டு தரும். மூன் கூட்டிலே மண்ணெண்ணை கலக்கப்பட்டு உடனடியாக உபயோகிக்க வசதியாக தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. சர்க்காரின் புதிய நிர்ணயங்களைப் உள்ளது. உபயோகிப்போரின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்கிறது.

இன்றே டிக்-20

வாங்குங்கள்
இன்றிரவே நன்றாக
உறங்குங்கள்.

டெராலிஸ் இந்தியா தயாரிப்பு

மின்னணும் தன் மனைவியின் சிலம்புக்குள்
இருப்பது மாணிக்கக் கற்களை என்று கூறி
யிருந்தால் கண்ணலி தொடுத்த அப்பீய்
வழக்கு தொற்றுப் போயிருக்கும். மின்னணு
டைய மனைவியின் காற் சிலம்புக்குள் மாணிக்
கக் கற்கள் இருக்க முடியாது என்று கண்ணலி
நம்புவது ஏதென?

அந்தநாளைய தமிழ் மன்னர்கள், ஆடம்
பரதந்த வெறுத்து எளிய வாழ்க்கை நடத்
திறார்கள். கண்ணலி எத்தித்த பாண்டி
பெற்றதும் எளிய வாழ்க்கைக்கு விவக்கான
வன் ஆவ்வன். அதனால்தான், அவனுடைய
மனைவியின் காற் சிலம்புக்குள் விவையுந்த
மாணிக்கக் கற்கள் இருக்க முடியாதென்று
கண்ணலி நம்பினான்.

"தென் பாண்டிய நாடு முத்துடைத்து"
என்பது பழமொழி. அன்று மட்டுமல்ல;
இன்றும் கூடத்தான். கொற்கைக் கடலிலே
முழில் முத்துச் சிந்திகளை எடுப்பது இன்றும்
கூட வளமிக் தொழிலாக நடந்து வருகிறது.
மாணிக்கம் தமிழ் நாட்டுப் பொருள் அல்ல.
இறக்குமதியாகும் பொருளாகும். பாண்டி
பெத்தன் தன் சொத்த நாட்டின் பொரு
ளான முத்தைப் புறக்கணித்து இறக்குமதி
யாகும் மாணிக்கத்தைப் பவன்படுத்துபவன்
அல்ல என்று கண்ணலி நம்பியிருக்க வேண்
டும். மின்னணுடைய கதேசிப் பற்றைக்
கண்ணலி நம்பினான்.

தன்னுடைய எளிமையையும், கதேசிப்
பற்றையும் கண்ணலி நம்பியதின் மெய்ப்
பித்து விட்டான். மன்னன், சிவம்பை
உடைத்து அதில் உள்ள மாணிக்கப் பரங்களை
வெளிப்படுத்திக் காட்டியதொரு கண்ணலியின்
அப்பீய் வழக்கு செய்நி பெற்று
விட்டது. கோவலன் கன்வன்
ஆவ்வன் என்பதின் அவனுடைய
வீர மனை மெய்ப்பித்துக் காட்டி
விட்டான்.

இனி, முன்னர் பொற் கொல்
வன் கொண்டு வந்தவழக்கின் மீது
தான் அளித்த தீர்ப்பை ஆட்சை
பீதும் கண்ணலியன் தொடுத்த
அப்பீய் வழக்கின் மீது மன்னன்
தீர்ப்பளிக்கிறான்.

"பொன்னெய் கொல்லன் தன் சொல் கேட்ட
பாடுறே அரசன்? பாடுறே கன்வன்;
மன்பதை காக்கும் தென்புலம் காவல்
என்முதல் பிழைத்தது; கொடுக என்
ஆயுள்!"

இது மன்னன் அளித்த தீர்ப்பு. கோவல
விடயிருந்து தான் கைப்பற்றிய பாற்சிலம்பி
விடுத்து மாணிக்கப் பரங்கள் வெளிப்படக்
கண்டதுமே, மின்னணுடைய கைவிடுத்த
சொர்க்கால் துழை விழுந்தது; அதுவரை
அவனுக்கு நிழல் கொடுத்ததுக் கொண்டிருந்த
வெண் கொத்துக் குடைவானது சாய்ந்து
தாழ்ந்தது; உயிர் உடலை விட்டுப் பிரிந்து
கொண்டிருந்த நிலையெதான் மன்னன்
தனது தீர்ப்பைக் கூறினான். தீர்ப்பைச்
சொல்லி முடித்ததும் மயக்கம் போட்டு
அறிவறியேயோ சாய்ந்து உயிர் விட்டான்.
அதற்கு முன், அமைச்சர்களைக் கவத்தாலொளி
லாமல் பொற்கொல்லன் சொல் கேட்ட
"பாடுறே அரசன்?" என்ற வினா எழுப்பி,
"பாடுறே அரசன்வன்" என்பதைச் சொல்
லாமல் சொல்லி விட்டான். அதற்கு மேல்,
"பாடுறே கன்வன்" என்றும் கூறுகின்றான்.
இதற்கும், "கோவலன் கன்வன்கான்" என்று
கூறி, அவனுக்கு விடுதலை கொடுத்து விட்
டான். இதனால், கோவலன் உயிர் பெற்று
வந்துவிடவில்லை. எவ்வுறும், "கன்வன்"
என்று பழிச் சொல்லிவிருந்து அவனுக்கு

சிலம்புச்

செவ்வம்

விடுதலை விடைத்து விடுகிறதல்லவா? செழி
வனின் தீர்ப்பு இத்துடன் முடியவில்லை.

"தென்புலம் காவல் என் முதல் பிழைத்
தது" என்றும் சொல்கிறான். அநாவது,
"பாண்டிய அரசர்கள் வழி வரி காத்த மரணப்
பரித்த முதல் குற்றவாளி வான்" என்பதின்.
இதற்குப் பிறகும் தான் உயிர் வாழ்ந்தால்
தன்னை உவமை காட்டிக் கொடுக்கோவார்கள்
தொன்றி விடுவார்கள் என்று அஞ்சுகின்றது.
பாண்டியன் தெஞ்செழியலின் உன்னம்.
தான் உயிர் விடுவதன் மூலம் தன் முன்
நேரான செவ்வோல் முறை காத்த மன்னர்
கனின் மரபு தொடரும் என்று நினைக்கிறான்.
அதனால், "மன்பதை காக்கும் தென்புலம்
காவல் என்முதல் பிழைத்தது; கொடுக என்
ஆயுள்!" என்பதின். இறுதான் தெஞ்சு
செழியன் வழங்கிய தீர்ப்பின் இறுதி
வாசகம். (தொடரும்)

(மகிலை இலக்கிய வட்டத்தில் தீகந்திய
சொற்பொழிவிடத்து)

வாரிர்
புதுமை
தவழ்ந்திட.

பார்த்ததிலாப் புதுமை. பரவசக் கிளவிலுப்பு.
லிரில், ஆடுபெறியும் தளதள பச்சை, அதன்
நயமோ குளுகுளு எழுகின்ற...புதுக்
குமரியாய் உங்களைப் பூரித்தெழு அவக்கும்.

லிரில்

புதுமைப் போப் கவந்தவரும் எழுகின்ற புதுமைச்சிபெயர்.

லீன்டாஸ். LA.28-303 TM

இந்துஸ்தான் லீவின் தரமான தயாரிப்பு.

பார்வே க்ராக்ஜாக் நாட்டியம்

தித்திப்புடனே உம்பிருக்கும்

உதிர் உதிர்
தித்திப்புடனே—
பேசுவதற்கு
உண்டு
உண்டு

தித்திப்புடனே உம்பிருக்கும்
கர கர பார்வே க்ராக்ஜாக்ஸ்

பார்வே
க்ராக்ஜாக்

— இனிப்பு மயிடு உணவளவிக் இது உண்டு.

உயர்வு செய்தி
பேசுவதற்கு
உண்டு உண்டு

1-04/20/1980